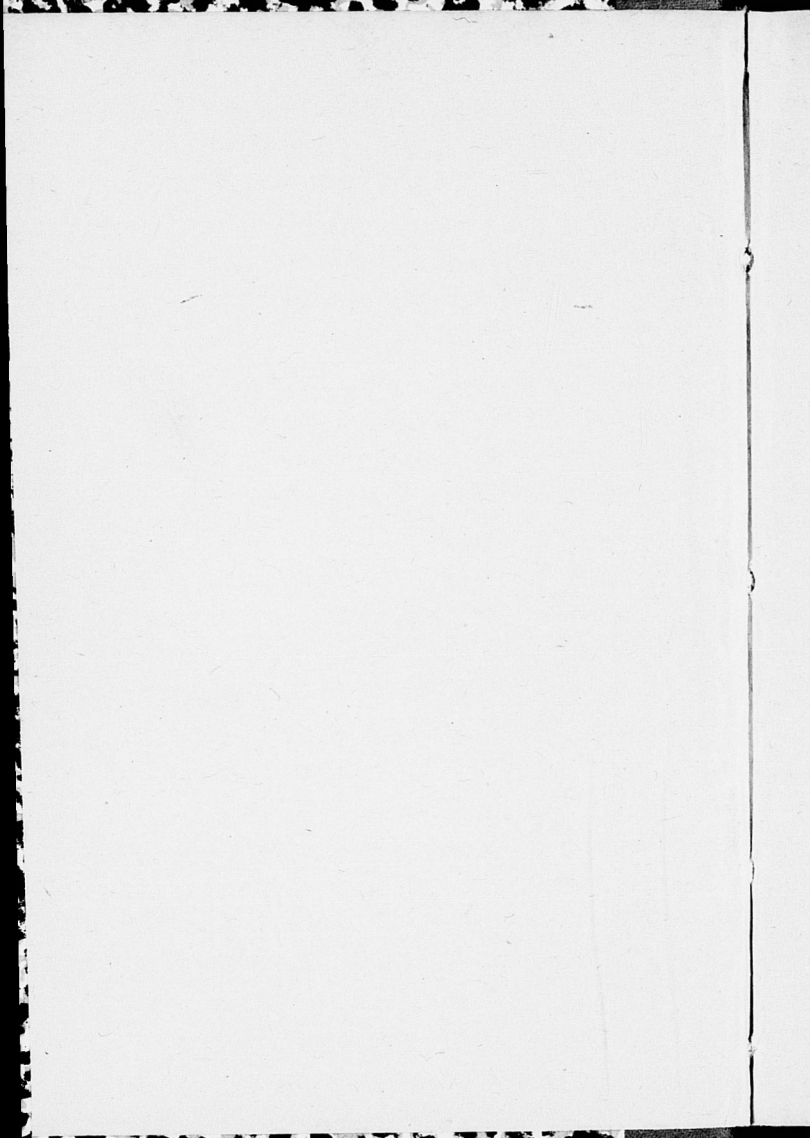

208

Vak 56

56
—
376

O. I. Vrouw van Lourdes.

56 No. 208

NOVENE,
VERHAAL VAN WONDEREN

EN

GEBEDEN.

UIT HET FRANSCH VERTAALD

DOOR EEN

R. K. Pr.

Met Kerkelijke Goedkeuring.

ZWOLLE,
P. J. VAN SPIJK.
1872.

Vak 56

Bibliotheek
TINNENBROEDERS
WEERT.

IMPRIMATUR.

RAALTE,
13 October 1872.

C. PAS,
Libr. Cens.

VOORWOORD.

't Is eene waarheid, welke tegenwoordig dagelijks schitterend wordt bewezen, dat even als de vereering van het allerheiligst Hart van Jesus, in tijden van verdrukking en vervolging der Kerk, ook de vereering van onze hemelsche Moeder, de Onbevleete Maagd Maria, levend is en toeneemt. Tegenwoordig geeft juist die vereering van des Heeren Moeder een krachtigen en heilbrengenden stoot aan de herleving van het ongelukkig Frankrijk. — Lourdes met zijne verschijningen aan Bernadette, met zijn heilige tot bidden stemmende grot en prachtig kerkgebouw, Lourdes met zijne wonderen — zweeft thans op de lippen van een ieder, van ongeloovigen, om Maria te lasteren en te bespotten — van Katholieken om Haar, de verhevene Onbevleete, te prijzen en lof te zingen.

Zoowel zij, die als pelgrims daarheen trekken als zij, die te huis gedwongen zijn hun lichamelijk of geestelijk lijden te verduren, willen hulp en genezing uit die bron, welke binnen weinige jaren getuige was van ontelbare mirakelen.

Ook hier te lande wenscht en vraagt men allerwege naar het water uit die bron, om onder vurige gebeden zich door Maria's hulpe en voorspraak genezing te verwerven.

Om te gemoet te komen aan dat waarlijk godsdienstig streven, hebben wij dit werkje in het licht gegeven, waarin eene novene en eenige andere gebeden zijn gerangschikt ten gebruikte der geloovigen, die het heilig water van Lour-

des hebben en gebruiken. Wij hebben bij die gebeden, waarvan er eenigen door Mons. den Bisschop van Tarbes zijn goedgekeurd, eenige wonderen naar het oorspronkelijk Fransch verhaald, om zoo mogelijk het vertrouwen der biddende geloovigen op te wekken en te vermeerderen.

Evenwel moeten wij hier de verklaring afleggen, om te gehoorzamen aan de decreten van Paus Urbanus VIII en van de H. Inquisitie, dat, wanneer we van wonderen spreken, wij het oordeel der H. Kerk niet willen vooruitloopen, en wij dat woord ook niet anders gebruiken, dan in den zin, der katholieke schrijvers, welke over die stof gehandeld hebben; ook eischen wij niet, dat aan onze verhalen eenig ander dan natuurlijk en menschelijk geloof gehecht worde. Evenwel ontveinzen wij niet, dat de volgende woorden, door den H. Vader, Pius IX gesproken, opzichts de feiten die wij behandelen, ons bemoedigen: „*Quæ per miræ potentia ac benignitatis suæ signa undique frequentissime advenas accersit.*” „Welke door de bewonderenswaardige teekenen harer macht en goedheid zeer vaak van heinde en verre komenden tot zich trekt.”

O. A. M. D. G. & B. M. V.

NOVENE

TER EERE VAN

O. L. Vrouw van Lourdes.

Het gebruik der Novenen is zeer oud in de H. Kerk, en eene der nuttigste oefeningen van Godsvrucht jegens de Heiligen, wier hulpe men wil afsmeeken.

De oefeningen eener Novene zijn ten allen tijde goed, maar er wordt meer bijzonder gebruik van gemaakt als men zich tot eene meer gewichtige handeling voorbereidt, zooals de eerste H. Communie, de intrede in een klooster, het aangaan van een huwelijk, enz. als men van God eene bijzondere gunst wil erlangen voor zich of voor iemand der zijnen, b. v. den gelukkigen uitslag eener reis,

eener ziekte, eener onderneming; als men eene openbare ramp, eene landsziekte, eenen oorlog, de rampspoeden der Kerk wil afwenden, enz. Eene Novene ter eere Onzer L. Vrouw van Lourdes zou vooral eene uitmuntende voorbereiding zijn voor eene bedevaart, welke men naar de wondervolle grot wilde ondernemen.

Om deze Novene op eene waardige wijze te houden, zoude het passen:

1°. Gedurende dien tijd zijn geweten te zuiveren en zich ver van alle doodzonde te houden, een meer geregeld leven te leiden en met meerder ijver zijne gebeden te verrichten;

2°. De H. Mis te hooren, zoo niet alle dagen, dan toch den eersten en laatsten dag, zich bedienende van de bijzondere wijze, op blz. 13 aangegeven. Nog beter zou het zijn eene H. Mis ter eere der H. Maagd te laten lezen, als men dat zoude kunnen;

3°. Een goed werk te doen en zich eenige ontbering of zelfs eenige vaste met dezelfde meening op te leggen;

4°. Te biechten en zich voor te bereiden tot het waardig ontvangen der H. Communie op den dag der sluiting.

5° Oplettend de oefening te lezen welke hier achter voor iederen dag staat aangewezen;

6° Elken dag eenige droppelen van het water der grot te Lourdes te drinken, als men zich dat gemakkelijk kan verschaffen;

7° Van tijd tot tijd gedurende den dag het schietgebed te herhalen: *Onze Lieve Vrouw van Lourdes, bid voor ons.*

De volgende gebeden zijn zeer dienstig bij de Novene.

LITANIE

DER

Onbevleete Ontvangenis der H. Maagd.

Heer, ontferm U onzer.
 Jesus Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Jesus Christus, hoor ons.
 Jesus Christus, verhoor ons.
 Hemelsche Vader, die God zijt, heb medelijden met ons.
 God de Zoon Verlosser de wereld, heb medelijden met ons.
 Heilig, Geest die God zijt, heb medelijden met ons.

Heilige Drievuldigheid, die één God zijt,
heb medelijden met ons.

Heilige Maagd, Onbevlekt onder alle
Maagden, bid voor ons.

Onbevlekte Maagd in uwe Ontvangenis,
bid voor ons.

Onbevlekte Dochter van God den Vader,
bid voor ons.

Onbevlekte Moeder van God den Zoon,
bid voor ons.

Onbevlekte Bruid van den Heiligen
Geest, bid voor ons.

Onbevlekte Tempel der Allerheilig-
ste Drievuldigheid, bid voor ons.

Onbevlekt Beeld der wijsheid Gods, bid
voor ons.

Onbevlekte Dageraad der Zon der Ge-
rechtigheid, bid voor ons.

Onbevlekte Arke, waarin Jesus Christus
gerust heeft, bid voor ons.

Onbevlekte Spruit van Davids stam, bid
voor ons.

Onbevlekte Weg, die naar Jesus leidt,
bid voor ons.

Onbevlekte Maagd, die over de erfzonde
hebt gezegepraald, bid voor ons.

Onbevlekte Maagd, die den kop van
het serpent hebt verplet, bid voor
ons.

Onbevlekte Koningin des hemels en
der aarde, bid voor ons.

Onbevlekte Poort van het hemelsch
Jerusalem, bid voor ons.

Onbevlekte Uitdeelster der genade Gods,
bid voor ons.

Onbevlekte Sterre der Zee, bid voor ons.

Onbevlekte en allersterkste Toren der
strijdende Kerk, bid voor ons.

Onbevlekte Roos onder de doornen, bid
voor ons.

Onbevlekt Voorbeeld van alle volmaakt-
heden, bid voor ons.

Onbevlekte Bron der Goddelijke Liefde,
bid voor ons.

Onbevlekt en zeker Teeken der Zalig-
heid, bid voor ons.

Onbevlekt Richtsnoer der volmaakte
gehoorzaamheid, bid voor ons.

Onbevlekte Woonplaats der eerbaarheid
en der kuisheid, bid voor ons.

Onbevlekt Licht der Engelen, bid
voor ons.

Onbevlekte Kroon der Aartsvaders, bid
voor ons.

Onbevlekte Glorie der Profeten, bid
voor ons.

Onbevlekte Kracht der Martelaren, bid
voor ons.

Onbevleete Zuiverheid der Maagden, bid
voor ons.

Onbevleete Vreugde der op U hopenden,
bid voor ons.

Onbevleete Voorspreekster der Zondaars,
bid voor ons.

Onbevleete Krijgsheldinne, Schrik der
kettters, bid voor ons.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, vergeef ons, o Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, o Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, heb medelijden met ons, o
Heer.

v. Bid voor ons, Onbevleete Maagd.

R. Opdat wij waardig worden de
beloften van Jesus Christus.

Gebed.

O God, die door de Onbevleete Ont-
vanging der H. Maagd Maria voor uwen
Goddelijken Zoon eene Hem waardige
woonplaats bereid hebt, wij smeecken U,
laat ons U, in groote zuiverheid ge-
naken, door de tusschenkomst van Haar,
welke Gij voor alle smet bewaard hebt,
door op Haar vooraf toe te passen de
verdiensten des doods van dezen zelfden

Jesus Christus onzen Zaligmaker, die met U leeft en heerscht in de eenheid van den H. Geest in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebed.

O Onbevleete Maagd, die, door Uwe allerhoogste waardigheid van Moeder Gods, verdiend hebt, van de eerste stonde uwer ontvangenis, eene volmaakte heiligheid te bezitten, en de zonde, alle oogenblikken uws levens, te vluchten, verkrijg ons, door uwe almogende voorspraak, de genade van ten allen tijd het kwaad te overwinnen en het goed te doen; opdat wij met een oneindigen schat van verdiensten verrijkt, na de ballingschap dezer aarde, met U mogen vereenigd zijn in den Hemel. Door onzen Heer Jesus Christus, die leeft en heerscht met den H. Geest, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Dat de zielen der afgestorvene geloovigen in vrede rusten! Amen.

Gebed.

Gedenk, O genadevolste Maagd Maria, dat men nooit heeft hooren zeggen, dat iemand die zijne toevlucht

tot uwe bescherming genomen, uwe hulp afgesmeekt en uwe voorspraak gevraagd heeft, verlaten is geworden. Bezielt door een dusdanig vertrouwen, O Maagd der Maagden, onze Moeder! loop ik naar U, kom ik bij U, een zondaar die ik ben, plaats ik mij zuchtende voor U, O Moeder des Woords, wil mijne gebeden niet versmaden maar hoor ze gunstig aan, en gewaardig U dezelve te verhooren. Amen.

Salve Regina.

Wees gegroet, Koningin, Moeder der barmhartigheid; ons leven, onze troost en onze hoop, wees gegroet.

Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva.

Tot u zuchten wij, kermende en weenende in dit dal der tranen.

Welaan dan, onze middelares, keer uwe barmhartige oogen tot ons.

En toon ons na deze ballingschap Jesus, de gezegende vrucht uws lichaams.

O genadige, o meêdoogende, o geliefde Maagd Maria.

v. Bid voor ons, heilige Moeder Gods.

R. Opdat wij der beloften van Christus waardig worden.

Laat ons bidden.

Almachtige, eeuwige God, die, door de medewerking van den heiligen Geest, het lichaam en de ziel der roemwaardige Maagd en Moeder Maria, tot eene waardige woonplaats van uwen Zoon bereid hebt, geef, dat wij, die ons in hare gedachtenis verblijden, door hare genadige voorspraak van alle aanstaande kwaad en van den eeuwigen dood bevrijd worden. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

Gebed.

(Door B. S. bisschop van Tarbes met 40 dagen afl. verrijkt.)

O Onbevleete Maagd, Moeder van barmhartigheid, heil der zieken, toevlucht der zondaren, troosteresse der bedroefden, Gij kent mijne behoeften, mijne pijnen en kwellingen; gewaardig U eenen gunstigen blik op mij te werpen. Gij hebt, door het verschijnen in deze grot, gewild, dat het een bevoorrechte plaats zoude worden, van waar gij uwe gunsten verspreiden zoudet, en reeds vele ongeluk-

kigen hebben er het geneesmiddel voor hunne ziels- en lichaamskwalen gevonden. Ik kom vol vertrouwen uwe moederlijke gunsten afsmeeken; verhoor, o teedere Moeder, mijn ootmoedig gebed; en overladen van uwe weldaden zal ik mij inspannen om uwe deugden na te volgen, om eens deelachtig te worden aan uwe glorie. Amen.

Driemaal het Wees gegroet en achter ieder te herhalen: Onze Lieve Vrouw van Lourdes bid voor ons.

GEBED

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES.

Wees gegroet, o zuiverste Maagd, die geheel schitterend van licht, van zoetheid en schoonheid. U gewaardigd hebt tot achttienmaal toe, in de grot van Lourdes te verschijnen en tot het nederige en eenvoudige kind, hetwelk U in geestvervoering aanstaarde, te zeggen:

Ik ben de Onberlekte Ontvangenis.

Wees geloofd om de buitengewone genaden, welke Gij onophoudelijk op deze plaats verspreidt.

Door uw moederlijk hart, o Maria, en om de glorie welke U de Heilige Kerk toegekend heeft, bezweren wij U, voor den Heiligen Vader en voor Frankrijk te bidden, en de hoop op den vrede, welke de afkondiging van het leerstuk uwer Onbevleete Ontvangenis heeft doen geboren worden, in vervulling te doen gaan.

GEBEDEN BIJ HET HOOREN DER HEILIGE MIS

TER EERF DER

ALLERHEILIGSTE MAAGD
gedurende de dagen der Novene.

Voor de H. Mis.

Om U, o mijn God, mijne smeekingen gedurende deze Novene des te aangenamer te maken, en met des te beter gevolg in uwe inzichten, mij betreffende, onder het aanbiddelijk offer dat gaat opgedragen worden, te treden, vereenig ik mij met de Allerheiligste Maagd, toen zij, bij het bloedige offer op Calvarië tegenwoordig, zoo volkomen met Jesus smarten zich vereenigde. Gewaardig U, o mijn God, ons door de kracht van dit

verheven Offer de genade te schenken, U uit geheel ons hart te beminnen, en U getrouw gedurende onze overige levensdagen te dienen. Gewaardig U ook U te ontfemen over de zielen des vagevuurs, en over allen, waarin wij belang stellen.

De Priester gaat het Altaar op.

O Mijn God, gewaardig U, om de verdiensten van Jesus Christus, die op het altaar gaat opgeofferd worden en door de voorspraak van Maria Onbevlekt, mij de genade te verleenen, meer en meer in deugden te groeien en tot de heiligheid te geraken welke mijnen staat past.

Bij het Introïtus.

Veroorloof mij, o mijne goede en teedere Moeder, mij met U te vereenigen, om aan de verhevene Drievuldigheid, den Vader, den Zoon en den H. Geest alle eer te geven, waartoe ik in staat ben en met U te zeggen: eere zij den Vader, eere zij den Zoon, eere zij den H. Geest.

Bij het Kyrië Eleison.

O Maria, bid den Hemelschen Vader

medelijden met ons te hebben en ons te zegenen.

O Maria, bid Jesus, uwen geliefden Zoon, medelijden met ons te hebben en ons te zegenen.

O Maria, bid den H. Geest medelijden met ons te hebben en ons te zegenen.

Bij het Gloria in Excelsis.

O Maria, wat vreugde moet uw hart overstelpt hebben, toen de engelen van het hemelsche Hof, om de geboorte van uwen Goddelijken Zoon te vereeren, de lucht deden weergalmen van deze bewonderenswaardige woorden: »Glorie zij God in den Hoogste en vrede op aarde den mensch van goeden wil!" O, wij smeeken U, verwerf ons de genade in uwe wondervolle gemoedsstemming te treden; geef dat wij geheel ons leven, even als Gij, toewijden, om tot glorie van dien God, dien Grooten en Machtigen, te arbeiden, die op zoo vele gronden, onze hooge vereering en aanbidding verdient. Gewaardig U, O Maria, ons de onuitsprekelijke gunst van Zijne goedheid te verwerven, Hem alle onze levensdagen te verheerlijken, en vooral in de gelukzalige eeuwigheid!

Bij de Gebeden.

Ik wend mij tot U, O Maria, U vurig smeevende mij onder Uwe machtige bescherming te willen nemen, en van Uwen Goddelijken Zoon de genade te willen verwerven Hem getrouw uit geheel mijn hart, met al mijne krachten, gedurende alle dagen mijns levens te dienen.

Bij het Epistel.

Gij zijt het, O Maria, waarvan de H. Geest sprak, den menschen aankondigende, dat eene vrouw den kop van het serpent zoude verpletteren, namelijk, dat Zij het rijk van Satan, onzen vijand zoude verwoesten; Gij zijt de ware Eva, Moeder van alle levenden, dat is, van allen, die door hunne beantwoording aan de genade, verdienen eeuwig in den hemel te leven; Gij zijt door Esther afgebeeld, die van Assuerus het heil voor Israel heeft verworven; Debora, die glansrijke overwinnigen op de vijanden van haar volk heeft bchaald; Judith, die de plannen van den hoogmoedigen Holofermus verijdeld, en Israel van den ondergang gered heeft. Gij zijt de heilige Arke, de roem en het heil des

volks; Gij zijt die zuivere en kuische Duif, die den olijftak der hope heeft aangebracht; die Morgenster, welke de komst van den Bevrijder heeft aankondigd; ach! wij smeeken U, wees onze Moeder in onze ballingschap, onze steun in dit tranendal; help ons alle dagen onzes levens, maar vooral in de ure van onzen dood. Amen.

Bij het Graduale.

O Maria, wat een geluk voor ons, U tot Moeder te hebben, en op uwe goedheid en macht bij Jesus Christus uwen Zoon en onzen liefderijken Verlosser te kunnen vertrouwen! O, wij bezweren U, bid voor ons gedurende dit heilig Misoffer.

Bij het Evangelie.

Uwe jonge jaren, O Maria, werden doorgebracht in de overweging der Heilige Schriften, en later werd geheel uw leven gewijd aan het hooren naar de woorden des levens, welke van de lippen uws Goddelijken Zoons vloeiden; Gij naamt ze op als de woorden der Waarheid zelve en gij kwaamt dezelve na met eene volmaakte nauwkeurigheid. O, Goede

Moeder, wat heb ik Uwe voorbeelden weinig nagevolgd! Wat was mijn geloof zwak! wat was mijn gedrag tot heden toe weinig overeenstemmend met mijn geloof! Ik hoop, dat het in 't vervolg zoo niet blijven zal. Ik wil met behulp Uwer machtige tuschenkomst, het woord des Evangelies overdenken en het nemen tot richtsnoer van mijn gedrag. Ik wil Jesus Christus, mijn Zaligmaker liefhebben; ik wil Hem tot mijn toonbeeld nemen, en worden even als Hij, zachtmoedig, nederig, geduldig, liefderijk, ijverende voor Gods eer en het heil des naasten. Ik wil mij hechten aan mijnen Goddelijken Meester, en in zijne voetstappen wandelen, want Hij is de weg, de waarheid, en het leven. O getrouwste Maagd, bid voor uwe kinderen, en voor mij in het bijzonder.

Bij het Credo.

Ik geloof, O mijn God, alle waarheden, welke Gij mij door uwe Heilige Kerk voorstelt; ik geloof, met eene diepe onderwerping van mijn verstand en hart alles, wat het Geloof mij leert aangaande de verhevenheden der roemrijke Maagd Maria. Ik geloof en belijd, dat Zij waar-

lijk Moeder van God is en tevens Maagd; dat Zij, ter oorzake van haar goddelijk-Moederschap eene bijzondere vereering verdient, Haar alléén verschuldigd; ik geloof, dat Zij onbevlekt geweest is in hare ontvangenis, en geheel zuiver gedurende haar leven; ik geloof, dat God alléén is boven deze onvergelykelijke Maagd, en dat alles, wat God niet is, aan Haar gebied is onderworpen; dat Zij is de Koningin der engelen en der menschen, de Meesteresse der wereld, de Uitdeelster van alle genaden, het Sieraad der H. Kerk, de Geessel der Ketters, de Schrik der duivelen. Ik geloof, dat in Haar aanwezig zijn, meer gaven, deugden en genaden, dan er ooit geschonken zijn of zullen worden, aan alle menschen samen. Ik geloof eindelijk, dat Maria is ons toonbeeld, onze glorie, onze toevlucht, onze vreugde in dit leven en onze hoop in de eeuwigheid.

Bij de offerande.

Allerheiligste en Onbevleete Maagd tot U, de Moeder van mijnen God, de Koningin der wereld, de voorspreekster, de hoop, de schuilplaats der zondaren, neem ik mijne toevlucht; en ofschoon

ik de allerellendigste uwer dienaren ben, waag ik het toch U mijne ootmoedigste huldebewijzen te brengen, en onder Uwe machtige bescherming geheel mijne hoop en mijne zaligheid te stellen. Neem mij, o Moeder van barmhartigheid, onder het getal uwer kinderen op; en omdat Gij zooveel vermogend bij God zijt, verwerf mij de genade heilig te leven; verlaat mij niet, voordat Gij mij buiten alle gevaar gesteld en in het hemelsch vaderland hebt binnengeleid.

Ik offer mij aan U op, o Goddelijke Verlosser, die U zelve hebt opgedragen voor mij aan het Kruis. Om mijne onmacht aan te vullen, offer ik U op, al de opgetogenheden, al de verrukkingen en al de verdiensten uwer heilige Moeder. Ik offer U op, o driemaal Heilige God! het offer van uwen eenigen Zoon, om U te bedanken voor de genade en de verhevene voorrechten, waarmede Gij Maria vereerd hebt. Ik breng ook hulde aan uwe goddelijke Majesteit voor alle trappen van glorie, waarmede Gij overheerlijk in den hemel beloond hebt uwe welbeminde Dochter, de verhevene Bruid van den Heiligen Geest, de allerzuiverste

Moeder van Jesus Christus, onzen Zaligmaker, die met U leeft en heerscht in eeuwigheid.

O Maria, die zoo volmaakt beantwoord hebt aan de genade, U door den H. Geest, den Levendmaker, geschonken, verwerf ons eenig deel aan die getrouwheid; maak dat wij naar de genadestem, die tot ons spreekt luisteren, en wij niet alleen de zonden vermijden, maar ook alles, wat den geest van uwen Goddelijken Zoon in ons zou kunnen tegenwerken; leer ons die deugden beoefenen, welke ons heiligen en naar ons hemelsch geluk leiden moeten. Amen.

Bij het Lavabo.

Wat is het zoet voor mij, Maria, den glans uwer onschuld te beschouwen! Gelukkig hij, die, door uwe zegeningen voorkomen, nooit zijne deugd heeft bezoedeld gezien! Doch, Gij weet, o teedere Moeder, dat God een vermorseld en verootmoedigd hart niet versmaadt! Het is daarom, dat ik tot U kom, om U te bezweren mij een diepen afschuw voor de zonde te verkrijgen, een levendige smart dezelve bedreven te hebben, een vasten en onwrikbaren wil ze nooit meer

te bedrijven, een werkdadig voorne-
men de gelegenheden te schuwen; ein-
delijk een oprecht verlangen den smaad,
dien ik mijnen God heb aangedaan, en
het ongelijk, hetwelk ik mijnen naaste kan
veroorzaakt hebben, te herstellen.

Het is in den naam uwer allerhei-
ligste en allerwaardigste Moeder, o mijn
Goddelijke Jesus, dat ik met alle vuur,
waartoe ik in staat ben, kom bidden,
mij de genade te verleen, U alle dagen
mijns levens meer en meer te beminnen,
en in den hemel te bezitten, om U ge-
durende de eenwigheid te loven.

O Maria bid voor ons.

Bij de pefatie.

O Maria, die aan het hoofd staat
der hemelsche Koren, sta ons toe, dat
wij, onze zwakke stemmen voegende bij
die der engelen en heiligen, ook de
glorie der aanbiddelijke Drievuldigheid
mogen zingen, aan wie toekomt eer,
lof en zegen in de eeuwen der eeuwen;
de glorie den Vader die heilig is; de
glorie den Zoon die heilig is; de glorie
den H. Geest, die heilig is! Veroor-
loof, dat wij ook U zelve gelukwen-

schen, o teedere Moeder, omdat gij verdiend hebt door uwe deugden, uwe zuiverheid, uwe ootmoedigheid, uwe Godsvrucht, Moeder te worden van Hem, die God zijnde van alle eeuwigheid, zich gewaardigd heeft ons in den tijd vrij te koopen en ons eene plaats in den hemel te bereiden, waar Hij regeert in de eeuwen der eeuwen.

Bij den Canon.

Terwijl de priester op nieuw aan God het brood en den wijn opoffert, welke veranderd moeten worden in het lichaam en bloed van Jesus Christus, veroorloof mij, o Maria, U onze geestelijke en tijdelijke behoeften te komen blootleggen, alsmede die der H. Kerk, van Frankrijk, en van allen voor wie wij moeten bidden. Verkrijg ons den diepen en heilzamen indruk van Jesus' bitter lijden, de kostbare toepassing van zijne oneindige verdiensten; verkrijg ons de onuitsprekelijke genade van te kennen, na te volgen, te beminnen tot onzen dood toe, Jesus, uwen Goddelijken Zoon. Ik beveel aan uwe liefde vooral de behoeften van.....

O Maria, allerheiligste Maagd, ik vereenig mij met de hemelsche Geesten en met alle zaligen welke U prijzen en vereeren in den Hemel, en ik verzoek U door hunne tusschenkomst mij wel te willen nemen onder uwe machtige bescherming, vooral op het oogenblik, waarop Jesus Christus uw Goddelijke Zoon zich gaat slachtofferen op het altaar. O, wij smeeken U, gewaardig U voor ons te bidden en ons alle genaden te verwerven, welke wij noodig hebben om onzen Goddelijken Verlosser alle eerbewijzen te geven, welke Hij van ons verwacht. En gij Engelen des Heeren, heilige Apostelen, heilige Martelaren, heilige Belijders, heilige Maagden, en alle Heiligen des hemels, komt U met ons vereenigen, om den God van alle heiligheid te aanbidden, die zich verwaardigt zich te vernederen en in het verheven Sacrament onzer altaren met ons te wonen.

Voor de Elevatie.

Jesus Christus, uw Goddelijke Zoon, gaat afdalen op dit altaar, o mijn God, om ons met zijne genaden te overladen en op ons de verdiensten van zijn lijden en dood toe te passen.

O, Heiligste en waardigste Moeder, sta ons toe, dat wij door uw Moederharte onze wenschen en eerbewijzen laten gaan. Verkrijg, dat ook wij, even als uw Goddelijke Zoon het brood gaat veranderen in Zijn geheilgd lichaam en den wijn in Zijn kostbaar bloed, veranderd mogen worden en omgevormd in Hem.

O Maria, dat Jesus door U te alle tijde geloofd zij in den hemel en in het Allerheiligste Sacrament des Altaars!

Bij de Elevatie.

O goede en teedere Moeder, gewaardig U voor ons dezen Zaligmaker zoo vol van goedheid te aanbidden, Hem voor ons te bedanken, te verheerlijken en ons aan Hem aan te bevelen. Jesus! om de liefde, welke Gij Maria uwe waardige en heilige Moeder toedraagt, pas de verdiensten van dit aanbiddelijk offer op ons toe.

Jesus, wees eeuwig geloofd, geprezen, aangebeden door Maria, uwe Heilige Moeder, en door Joseph, uwen voedster-vader, door de engelen, hier tegenwoordig, en door geheel het Hemelsch Hof.

O, Heilig Hart van Jesus, ontferm U onzer.

Na de Elevatie.

O, Maria, vol van goedheid, geef ons eenig deel aan de vurigheid uwer gebeden. Gij hebt dezen Goddelijken Verlosser aanbeden, bij zijne geboorte; Gij hebt Hem bediend tijdens zijn sterfelijk leven; Gij hebt zijne smarten geleden; Gij hebt bitter geweend op den dag van zijn sterven; offer Hem nog uwe aanbiddingen in het Allerheiligste Sacrament op, vul, door de vurigheid uwer lof-psalmen, de zwakheid en de lauwheid der onzen aan. Heilige Maagd, het is van U, dat Jesus het bloed ontvangen heeft, het welk op onze altaren stroomt; bid Hem, ons de verdiensten er van te schenken. Hij zal naar U luisteren, omdat Gij zijne Moeder zijt. Hij zal U verhooren, omdat Hij niets aan uwe smeekingen weigert. Hij zal ons de genade geven, Hem in dit leven te beminnen en in het andere leven te bezitten.

In den hemel, O Maria, zullen wij Hem waardiglijk verheerlijken, en het uitstekend geluk smaken U onze kronen te vertoonen als door uwe tusschenkomst verkregen van de Goddelijke barmhartigheid.

Dat door uw allerheiligst hart O Maria, Jesus bemind, geprezen, gezegend en verheerlijkt worde, in den hemel en in het Allerheiligste Sacrament des Altaars.

Bij het Memento der Overledenen.

O Maria, werp eenen blik van goedheid op de zielen, die in het vagevuur lijden; bid uwen Goddelijken Zoon de felheid der vlammen te verminderen, welke haar kwellen; reik eene behulpzame hand toe aan die geloovige zielen, welke vurig haken naar het Hemelsch Vaderland. Ik beveel U bijzonder.

Bij het Nobis quoque peccatoribus.

Heilige Maria, Koninginne des hemels, die niemand verlaat, verwaardig U eenen blik van medelijden te werpen op de zondaars en op mij in het bijzonder, en verkrijg van uwen geliefden Zoon, hier tegenwoordig, de kwijtschelding van al onze zonden, opdat wij, na uit ganscher harte het Geheim der Menschwording vereerd te hebben, het eeuwige geluk mogen genieten, door onzen Heer Jesus Christus, die leeft en regeert met den Vader en den H. Geest in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Bij het Pater Noster.

Onze Vader die in den hemel zijt, enz.

Daarna:

Bevrijd ons, o God, door de tusschenkomst van Maria-Onbevlekt, van alle verledene, tegenwoordige en toekomstige kwellingen, die ons van alle kanten omringen. Geef ons den vrede van een goed geweten, de vreugde van een hart, dat alléén U wil liefhebben en dienen.

Bij het Agnus Dei.

O Jesus, door de tusschenkomst van Maria, heb medelijden met ons; geef ons Uwe heilige liefde, en de deugden, die ons ontbreken om U aangenaam te zijn.

O Maria, bid voor ons; verkrijg ons de vergiffenis onzer zonden.

Voor de Communie.

Uw geluk was groot, o Maria, toen het Goddelijk Woord in uwen schoot de menschelijke natuur aannam. Uw geluk was groot, toen Gij, Jesus in uwe armen knellende, Hem aanbaadt als uwen God en Hem bemindet als uwen Zoon; uw geluk was groot, toen Gij, tegenwoordig bij het breken des broods, dat is, bij de Heilige Mis, opgedragen door

de Apostelen, dien aanbiddenswaardigen Zoon door de H. Communie in uw hart ontvingt. Gij verdient die gunsten, o, mijne beste en allerheiligste Moeder; maar ik, ik verdien niets; ik ben niet alleen onwaardig Jesus te naderen om Hem in mijn hart te ontvangen, maar zelfs om toegelaten te worden aan den voet des altaars, om Hem te aanbidden en mijne hulde te bewijzen. Niettemin hoop ik van zijne goedheid, dat ik niet altijd van Hem zal verwijderd blijven, en ik door uwe machtige tusschenkomst weldra het geluk zal hebben mij met Hem in grootere vurigheid en liefde te vereenigen, dan ik tot dusverre gedaan heb. Dat gelukkig oogenblik verbeidende, smee ik U, o, mijn goede en heilige Moeder, mij een levendig geloof aan zijne waarachtige tegenwoordigheid in het Allerheiligste Sacrament te verkrijgen, eene vaste hoop op zijne barmhartigheid, eene oprechte liefde, en een zeer groot verlangen om Hem te nuttigen, ofschoon ik slechts een arm zondaar ben.

Bij de abluties.

O Maria, goede en teedere Moeder,

wat waart Gij vurig, toen Gij, Jesus werkelijk in uw hart bezittende, als uwen God aanbaadt: en Hem bemindet, als uwen Zoon! Ach, wij bidden U, verwerf voor ons eenig aandeel aan uwe heilige gemoedsgesteltenis. Maak, dat wij Jesus uit gauscher ziele be- minnen, en wij ons aan Hem vast- hechten, in ons leven en bij onzen dood; dat wij niets zoozeer ter harte nemen, dan Hem met alle getrouwheid, waartoe wij in staat zijn, te dienen.

O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen.

Bij de Benedictie.

O Maria, neem de hand van Uwen Goddelijken Zoon, strek dezelve over ons uit, en zegen ons.

Bij het laatste Evangelie.

Het groote Geheim der menschwor- ding des Woords, hetwelk ons de H. Joannes in het H. Evangelie verhaalt, werd in uwen zuiveren schoot vervuld, o, allerzaligsteen duizendmaal onder alle vrouwen geprezene Maagd! Gij ontvingt in Uwen kuischen schoot Hem, dien hemel en aarde niet kunnen omvatten.

Verwerf ons de genade, Hem ook te ontvangen als Hij zich aan ons geeft in de Heilige Eucharistie, of als Hij ons, door zijne genaden en inspraken bezoekt. Laat ons niet zijn gelijk die ongelukkigen, welke weigeren Hem intrede in hunne harten te verleenen, en Hem schandelijk terugstooten. Geef integendeel dat wij Hem zeggen, zooals de getrouwe leerlingen: Blijf bij ons, o Heer, gedurende ons leven, in den dood en in de eeuwigheid. Amen.

SCHIETGEBEDJES

TER EERE DER

ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

Gezegend zij de Heilige en Onbevleete Ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria! (of):

O Maagd Maria, Gij zijt onbevleet geweest in uwe ontvangenis, bid voor ons den Vader, wiens Zoon Jesus Gij hebt ter wereld gebracht, ontvangen door de werking van den H. Geest.

(100 *dagen* *aflaat*,)

zoo dikwijls men godvruchtig en met een berouwvol hart een der genoemde

schietgebedjes bidt. — Pius VI. 21 Nov. 1794. — Toepasselijk op de zielen in het Vagevuur.)

EERSTE DAG.

Lezing.

Genezing van Pater Herman Carmeliet, beroemde pianist, van eene oogziekte, verhaald door hem zelf.

BAGNÈRES-DE-BIGORRE, 6 Nov. 1868.

»Ik heb zooeven een nieuw bewijs van de teederheid der Heilige Maagd jegens hare kinderen ontvangen; mijn hart vloeit over van vreugde. Sedert verleden jaar werd mijn gezicht, door de werkzaamheden afgemat, dagelijks minder. Na de zes laatste maanden in de zoete eenzaamheid van onzen eenzamen Carmel te Terasteix in de Hoogepijreneën te hebben doorgebracht, werd ik daar aangetast door eene zoo zware oogontsteking, dat ik op gehoorzaamheid naar Bordeaux moest vertrekken om een beroemden oogarts te raadplegen. Reeds eene maand voor mijn vertrek had men mij alle lectuur moeten verbieden, zelfs het bidden van mijn brevier. De ervaren oogarts onderzocht mijne oogen

met de meest ernstige oplettendheid en met ware zorg; hij bevond dezelve in eenen zeer verontrustenden toestand. Intusschen verergerde mijne kwaal bij den dag; ik verliet Bordeaux gewapend met geneesmiddelen, dubbelronde glazen, eenen groenen bril, en eenen hoop andere voorzorgsmiddelen. Het zienorgaan was zoo gevoelig geworden, dat ik het licht eener gewone lamp, of eener kaars niet meer konde verdragen. Zelfs niet eens meer het heldere daglicht.

»Men fluisterde mij de gedachte in, eene novene te houden ter eere van O. L. Vrouw van Lourdes.

»Dit voorstel lachte mij zeer toe. Ik herinnerde mij, dat Maria, twintig jaren geleden, voor mij van den God der Eucharistie eene veel gewichtigere genezing dan die der vleeschelijke oogen had verworven, door mij te verlossen van de joodsche blindheid.

»De novene werd begonnen den 24 October, feest van den H. Raphaël, welke ook Tobias van zijne blindheid had genezen. Iederen dag bevochtigde ik mijne oogen met het heilzame water, geput in de wonderdadige Grot.

»Den zesden dag der novene begaf ik

mij te voet uit ons klooster te Bagnères naar Lourdes, met het verlangen deze bedevaart in dusdanige gesteldheid te doen, dat ik de meeste kans van goed gevolg hebben konde.

»Den laatsten dag, zijnde het feest van Allerheiligen, mij in de Grot zelve en bij de bron bevindende, gevoelde ik geen enkel verschijnsel meer mijner kwaal. Sedert dien schrijf en lees ik, zoo veel ik wil, zonder bril, zonder behoedmiddelen, zonder inspanning, zonder vermoeienis; ik vestig mijne blikken op de zonnestralen, op het gaslicht of op de vlam eener kaars, zonder het minste letsel te gevoelen; ik heb verkregen, wat ik boven alles verlangde, namelijk mijn kluizenaarsleven in onze geliefde Eenzaamheid te kunnen voortzetten. In één woord, ik ben radikaal genezen, en — het is mijne volste overtuiging — deze genezing is een wonder, dat ik aan de voorspraak der H. Maagd te danken heb.»

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor ons.

TWEEDE DAG.

Lezing.

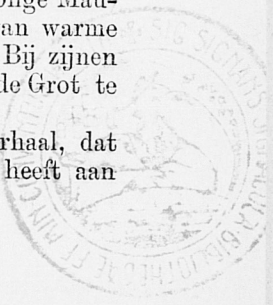
Mauritius Lagorsse genezen van doofheid.

Mauritius Lagorsse van Tourtoirac (Dordogne) had van af zijn zevende jaar aan zijn linker oor een gezwel, dat hem aan dien kant geheel van het gehoor beroofde, en voor welks genezing hij in 1870 naar de heilbronnen van Bagnères gevoerd werd. Een der doctoren der plaats, Dr. Vergez, vermeende, na de gehoorleiding onderzocht te hebben, dat het trommelvees door de kwaal gescheurd was.

In de maand Juli 1871 duurde de etterachtige uitvloeing en de volslagene doofheid nog voort.

Er werd besloten, dat de jonge Mauritius een nieuw badsaijoen van warme minerale wateren houden zou. Bij zijnen doortocht werd het kind bij de Grot te Lourdes eensklaps genezen.

Zie hier het belangrijk verhaal, dat zijn Vader er van gezonden heeft aan de Missionarissen te Lourdes.

TOURTOIRAC BIJ EXCIDUIL (DORDOGNE)
den 20 Januari 1872.

»*Eerwaarde Vader.*

»In Juli van 1871 was ik vertrokken naar Barèges, in het belang der gezondheid van mijnen kleinen Mauritius, toen ik Lourdes passeerende, den inval kreeg naar de Grot te gaan, om aan de H. Maagd deze badkuur aan te bevelen, en Haar te verzoeken ze inderdaad heilzaam te doen zijn.

»Het was op den 28 Juli, dat ik mij met Mauritius, na in de onderkerk de H. Mis gehoord en de Heilige Communie ontvangen te hebben, naar de Grot begaf om ons rozehoedje te bidden.

Na ons gebed, verzocht ik in de badkamer gelaten te worden, om vrijelijk het hoofd van mijn kind in het water te dompelen. Ik deed daar ruime en veelvuldige indompelingen, hetwelk hij zich met genoegten liet welgevallen.

»Terstond daarna gingen wij naar het klooster om ons ontbijt te nemen, hetwelk U. E. ons liefderijk had aangeboden. Nauwelijks was het kind begonnen te eten, of het zeide mij met nadruk: Papa, ik hoor! Papa, ik hoor! — Ik

weet wel, dat gij hoort, lief kind, zeide ik, »maar het is aan het goede oor” — »Papa, ik zeg U, dat ik hoor aan het kwade; en daarbij gevoel ik een buitengewoon gekriewel in dit oor sedert wij uit de badkamer zijn gekomen.”

»Ik stond toen op, hoogst aangedaan, nader Mauritius, sluit het goede oor volkomen dicht, en ik stier hem zachtjes verscheidene vragen toe. Hij antwoordt mij met gemak en zonder de minste moeilijkheid. Ik stond verbaasd. Ik moet U zeggen, Eerwaarde Vader, dat het kind gedurende twee en een half jaar geen enkel geluid door dat oor vernomen had, en de doctors mij geen hoop gaven, dat het gehoor ooit zoude terug komen.

Dit is zoo waar, dat ik, naar Barèges mij begevende, in geen en deele hoop op de terugkomst van het gehoor had, maar alleen op de genezing van het gezwel. Ik had dus duizend goede redenen om verbaasd te staan.

»Het was op dat oogenblik, dat ik U, Eerwaarde Vader, liet roepen, om U mijne vreugde en mijn geluk te doen deelen.

»Ik vertrok denzelfden dag naar Bag-nères. Mijn eerste bezoek was bij Doctor Vergez, die het jaar te voren het kind

onder behandeling had gehad. Na het oor met zorg onderzocht te hebben, zeide hij mij: »wat onderscheid tegen het vorige jaar! hij is veel beter." »Doctor," zeide ik hem, »onderzoek of gij het trommelylies kunt vinden."

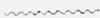
»Na met zijn oogwapen onderzocht te hebben, zeide hij mij: »Het is daar".

»Mauritius hoort altijd goed. Het is waar, dat het gezwel en de uitvloeiing nog voortduren, maar dat belet hem niet de eerste klas met goed gevolg mede te maken op het kleine Seminarie te Versailles, en weldra zal hij, niettegenstaande zijne jeugdige jaren tot de eerste H. Communie worden toegelaten.

»Wij danken de Onbevleete Maagd, het hart van het kind te hebben geopend voor de inspraken der genade, en na het trommelylies, dat geheel doorboord was, hersteld, een nieuw gehoororgaan gemaakt te hebben, dat menschelijker wijze voor altoos was verloren.

»Ziedaar, Eerwaarde Vader, de nauwkeurige en eenvoudige waarheid. UE. kan naar believen van dit verhaal gebruik maken."

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor ons.

DERDE DAG.

Lezing.

Mevrouw Maria, Labarcille van Aressy in Béan, heeft het volgende verhaald aan de missionarissen van Lourdes, welke het opgeteekend hebben in het tweede deel hunner *Annalen* blz. 117.

In de lente van 1866, een harer kinderen, nog zeer jong, gevoelde eenigen hinder aan het oog; een kleine knobbel daagde op, werd grooter en verbreedde zich zeer spoedig; men ontwaarde dat het een vleeschgezwel was. Weldra werd het oog gesloten, het uitwas kreeg de dikte van een kleine noot. Het gezicht verzwakte in het vrij gebleven oog. Het arme kind werd met volslagene blindheid bedreigd, en 't wekte medelijden op, dat schoone aangezicht door dat afschuwelijk vleeschgezwel misvormd te zien.

De droefheid was groot in de familie. Niets werd gespaard. Men raadpleegde vijf doctoren. Hun gevoelen was eenstemmig: eene operatie was dringend noodig, en geen ander middel konde de oogen redden. Zij gaven echter te kennen, vóór zij dezelve beproefden, dat zij zeer gevaarlijk was, en zij niet

voor het leven van het kind instonden. Dit woord was een doodsteek voor de ongelukkige moeder.

»Maar God bleef nog over voor deze sterke christinne; hare hoop op Hem was even groot als het gevaar. Zij liet hare familie bidden; de religieuzen Dominicanessen van Nay, onder welke zich eene harer zusters bevond, begonnen eene novene. Op zekeren avond bad zij lang na de vermoeyenissen van den dag; de droefheid en de hoop joegen den slaap weg. In eens, te middernacht, dreef haar eene sterke inspraak aan, het kind naar Lourdes te vergezellen.

»Zij komt er aan op H. Sacramentsdag. De processie van Laubajac was dien dag voor de Grot. Gedurende al den tijd der plechtigheden, bad de moeder met het kind op hare knieën en eene kaars in de hand. Eindelijk bevochtigde zij het gezwel met water uit de bron. Vóór het vertrekken van de Grot was het uitwas merkelyk geslonken.

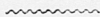
»De moeder, gelukkig en bevende tegelykertijd, en daarbij geheel in verwarring gebracht, durfde het niet zeggen; Zij was bang vermetel te zijn. Onderweg vond zij geen zweem meer van

het uitwas. Zij verborg haar geluk, en sprak er niet van.

»Te huis gekomen, barste zij eindelijk los. Ik heb tot nu toe gezwezen riep zij uit tegen hare reisgezellen en de familie; ik durfde niet zeggen, wat ik zag; ik vreesde God op de proef te stellen; maar ik ga u een wonder verhalen, een groot wonder. Ziet en zij nam den zwachtel weg, welke de oogen van het kind bedekte. Er was geen gezwel meer te erkennen, de oogen waren vrij en helder.

»Een soort van ontsteltenis overmeesterde de aanwezigen, zoo zeer gevoelden zij de hand Gods. Zij riepen een wonder! een wonder! Het gerucht der genezing verspreidde zich spoedig door het dorp. Het gevaar van het kind was bekend, de raadpleging der doctoren had opzien veroorzaakt. De verbazing deelde zich aan de naburige parochien mede en niemand twijfelde of de plotselinge en algeheele genezing van een zoo gevaarlijk gezwel was een mirakel onzer Lieve Vrouw van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, bid voor ons.

VIERDE DAG.

Lezing.

Plotselinge genezing van den Heer Hanquet te Luik.

»Ik ondergeteekende, *Davreux*, doctor in de medicijnen, enz. verklaar, dat hetgeen hier volgt volkomen overeenkomstig is met de waarheid.

»De heer *Pieter Joseph Haquet* meester metselaar, oud 49 jaren, woonachtig te Luik, straat Cheravoie, N° 17, was sedert het einde des jaars 1862 aangestast door eene ziekte, die weldra de verdooving van alle gevoel en van alle bewegelijkheid in de beenen alsmede in den endeldarm te weeg bracht en zeer hevige pijnen in al die deelen, gepaard met hevige roos. De eetlust was bijna geheel weg, de slapeloosheid was volkomen, het was hem onmogelijk het bed te verlaten, waarin hij voortdurend in eene zeer voor overgebogen houding lag (de zieke was inderdaad ineengezakt), hij vermagerde buitengewoon, voortgaande verzwakking had plaats, die tot uiteeving overging.

»Ik had Hanquet herhaalde malen bezocht; ik was zooals vele andere

doctoren, van meening, dat zijne kwaal ongeneeslijk was, en in 1866 gaf ik hem een schriftelijke verklaring stavende, dat hij lijdende was aan eene chronische ruggemerks-ontsteking (verweeking van 't ruggemerk).

» Volgens dat Certificaat, hetwelke eensluidend was met dat, wat een ander doctor had afgegeven, werd Haquet definitief afgekeurd voor den dienst der stedelijke schutterij (zitting van den Raad 5 April 1867).

» Van af dat tijdstip werd de toestand van den lijder erger en erger: daarbij tot een geraamte geworden, en ten prooi aan eene verregaande moedeloosheid, wachtte hij den dood als eene verlossing af.

» Het was op dat oogenblik, en wel toen hij geen enkel geneesmiddel meer gebruikte, dat de zieke zich in eens genezen zag, op den 27 Nov. 1869, des avonds om half elf.

» Ik zal mij van alle aanmerkingen deze gebeurtenis betreffende onthouden, mij bepalende te zeggen, dat de zieke, die waarschijnlijk onherroepelijk verloren was zijne genezing schijnt te danken te hebben aan het water van Lourdes

hetwelk hij tegelijk als drank en tot inwrijving van den nek, den rug, en de lenden gebruikt heeft.

Dat is een feit, inderdaad ongehoord in de geschiedenis der verweeking van het ruggemerk.

Ik bevestig bij dezen, terwijl ik eindig, dat de genezing stand houdt, en Hanquet tegenwoordig eene volmaakte gezondheid geniet.

LUIK, Geteekend: M. Davreux,
André-Dumont doctor, N° 12, den
24 Jan. 1870.

*Onze Lieve Vrouw van Lourdes, bid
voor ons.*

~~~~~ VIJFDE DAG.

Lezing.

Een kind van kreupelheid genezen.

Het volgend verhaal is gezonden geweest aan den Bode van het H. Hart van Jesus, door een kweekeling der Jesuïeten te Amiens:

»Zie hier een nieuw bewijs der wellillendheid van Maria jegens hare kinderen. Moge hetzelfde in de harten der Christenen de dankbaarheid opwekken jegens deze goede Moeder!

»Mijne zuster heet Maria. In den ouderdom van 4 jaren van een stoel gevallen, veroorzaakte zij zich eene kleine bezeering aan het been. Doch zij werd erger, in weerwil van alle verpleging, en van alle martelingen, welke men haar onophoudelijk deed verduren, werd zij door de Faculteit veroordeeld geheel haar leven mank te gaan!

»Elf jaren gingen sedert dien voorbij. Bijna drie weken geleden, zijnde op de kostschool te Lambersart (bij Reissel), begon zij hevige pijnen meer en meer te gevoelen: mijne ouders gingen haar dadelijk ophalen. Verscheidene doctoren werden op nieuw geraadpleegd, maar na acht dagen behandeling begon zich een gezwel te vormen. Niets konde schadelijker wezen, ook begon men reeds de hoop te verliezen. Mijne moeder van de kracht van het water van Lourdes gehoord hebbende, liet eene flesch komen van het wonderdadige water, dat onder de voeten van de goede Moedermaagd ontsprongen was. Hier schrijf ik letterlijk den brief af, welke mijne beste moeder mij gezonden heeft.

»Wij begonnen gister, Vrijdag, 15
»Juli, onze novene, welke bestond uit

»drie rozehoedjes, drie litaniën en drie
 »aanroepingen tot *Onze Lieve Vrouw*
 »van *Lourdes*. Des morgens eerste roze-
 »hoedje en wrijving van het been. Ten
 »twee ure, tweede rozenhoedje: ik her-
 »nieuwde de wrijving. Oh! mirakel; ik
 »voel het been uwer zuster zich ver-
 »lengen; de pijn verdwijnt; zij maakt
 »beweging. Maria beweegt haar been
 »in alle richting, en wil van haar bed
 »opstaan. Ziende haar aanhouden, laat
 »ik haar begaan. Zij loopt zonder pijn,
 »haar been kan zich buigen. Zij gaat,
 »komt, en loopt hare kamer rond. Wij
 »weenen allen, en gij kunt begrijpen
 »met welke gevoelens wij God en de
 »H. Maagd, zoo goed voor ons, bedan-
 »ken; ik konde mijne oogen niet geloo-
 »ven; want wie kent beter dan ik het
 »wonder, dat God ten onzen gunste
 »uitwerkt?"

»Sommige personen zouden bewijs-
 gronden wenschen. Ik bid hen te ge-
 looven, dat deze niet ontbreken, meer
 dan tien doctoren waarvan verschei-
 dene van zeer uitgebreide vermaardheid,
 twee kostscholen, waarvan de eene mijne
 zuster vier jaren heeft gehuisvest, enz.
 enz. strekken tot getuigen.

»En wat kan ik nu anders doen, dan U, uit geheel mijn hart, geheel mijne ziel en al mijne krachten bedanken, o Onbevleete Maagd, die alles van Uwen Goddelijken Zoon verkrijgt, en van wie de goedheid uwe macht evenaart! Ja, ik zweer het U, o goede Moedermaagd, zoo lang ik leef, zal ik er groot op gaan mij te noemen

Uw zeer ootmoedige en zeer dankbare dienaar,

A. L.

»Kweekeling der school der Voorzienigheid."

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, bid voor ons.

ZESDE DAG.

Lezing.

Eene borstlijderes genezen.

Men las in het dagbland »Le Monde" in Augustus 1870:

»Mijnheer en Mevrouw De Rebourseaux verkeerden onlangs in diepe droefheid. Hunne geliefde dochter Irene, was sedert drie jaren, door eene ziekte aangetast, die nooit vergeving schenkt, en eerst van maand tot maand, daarna van

week tot week, en eindelijk van dag tot dag de snelste en bedroevenwaardigste vorderingen maakte.

In den bloei der jaren daalde de jeugdige lijderes, zij telde nauwelijks 21 jaren, allengs ten grave en geraakte zij in het laatste tijdperk harer ongeneeselijke ziekte. Zij had den eetlust geheel verloren, en gevoelde een onverwinnlijken afkeer van alle soort van voedsel. Hare verzwakte maag konde geen brood meer verduren. Zij voedde zich slechts een weinigje om der wille, of liever krachtens de onderwerping aan hare bitter weenende familie, welke haar bezwoer zich zelve niet op te geven, en zich inspande, doch te vergeefs om eenig voedsel uit te denken, licht genoeg, voor hare verzwakte ingewanden. De ongelukkige jonge dochter onderging, na iedere proefneming van voedsel, hevige pijnen, gevolgd van braken, welke zich, treurig genoeg, vaak herhaalden. Op dien aanhoudenden hoest, welke iedereen oogenblik al hare leden deed schudden, en die holle en afgrijzelijke eigenschap had verkregen, welke niemand, die het hartzeer heeft, denzelfen te hooren, bedriegt; bij dien heil-

loozen hoest, zeg ik, had zich sedert een jaar eene bijna aanhoudende koorts gevoegd, die allengs de laatste overblijfselen des levens vernielde.

»M. H. de abbé Pichenot werd juist aan Zijne Heiligheid voorgedragen voor het bisdom van Tarbes, en men ging in Rome het voorbereidend onderzoek doen, dat plaats heeft, bij iedere bevordering tot de bisschoppelijke waardigheid. Men kwam op de gedachte den abbé Pichenot te verzoeken, *in hoedanigheid van bisschop der plaats waar de verschijningen hadden plaats gehad*, deel te nemen aan eene novene ter aanroeping van O. L. Vrouw van Lourdes voor de genezing der zieke.

»De novene begon den 25 Maart, feest Onze Lieve-Vrouw-Boodschap. Dien dag was de arme zieke nog meer lijdend.

»Indien ik genees, zeide zij, beloof ik eene banier aan de H. Maagd, welke allen in deze landstreek verkonden zal, het groote wonder van Maria's goedheid; en indien de Moeder Gods mij de krachten geeft, zal ik zelve die banier op het H. Sacraments-feest in processie dragen.

»Was 't Geloof hetwelk haar dusdanige woorden ingaf, of wel, helaas! die illusie, zoo levendig bij borstlijders, welke hen van de toekomst doet spreken als de tijd voor hen op het punt staat te eindigen? Dat vroeg men zich rondom haar af.

»Men had naar Lourdes geschreven om water; Mej. Irene dronk er verscheidene malen van, van af den eersten oogenblik der novene. 's Zondags avond bleef de koorts, die gewoonlijk op zeker uur terug kwam, uit, en een diepe en verkwikkende slaap overviel de lijderes, die tien uren achtereen aanhield. Jaren lang was dat niet gebeurd. Sedert lang konde het arme kind geen kwartier uurs achtereen slapen; de nacht was voor haar niets dan een onrustige slapeloosheid, iederen oogenblik door den hoest onderbroken, en soms door de hevigste braken.

»Bij het ontwaken, keek Mej. Irene, heel gelukkig hare moeder aan, en met oogen geheel schitterend van zekerheid, zeide zij haar:

»Moeder, ik ben genezen. »Een wondervolle omkeer had in haar plaats gehad. De hoest, het uitwerpen, de bra-

kingen hadden opgehouden. Nauwlijks bleven er nog eenige pijnen over.

»Zaterdag 2 April, laatsten dag der novene, ontving zij de H. Communie, en van af dat oogenblik was de genezing volkomen: hare ziekte was voor altoos verdwenen; de ongeneeslijke borstlijderes was genezen. De eetlust werkte op nieuw, en zij vond weer smaak in brood. Hare krachten kwamen dagelijks meer en meer terug, en het duurde niet lang of zij konde een uur te voet wandelen, zij, die weleer, te nauwer nood zich eenige schreden konde staande houden. Toen het feest van het H. Sacrament de aarde kwam verblijden, merkten men in het midden der processie der parochie op, Mej. Irene de Rebourseaux, triomfantelijk in hare handen dragende de zware banier, welke zij beloofd had aan de H. Maagd, die haar van haren hoogen glorietroon in hare barmhartigheid gezegd had op te staan en te wandelen.»

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor ons.

ZEVENDE DAG.

Lezing.

Een werkman van 60 jaren genezen
van etterbuilen en aderspatten.

Mh. de abbé Coux, kapellaan van Sint-Alanus te Lavour (diocees Albi) adresseerde aan den Pater Overste der missionarissen te Lourdes het volgend verhaal, hetwelk zich heel bijzonder den vrijdenkers aanbeveelt.

LAVOUR, 20 Sept. 1871.

Eerwaarde Vader,

Franciscus Macarij, kastenmaker, te Lavour is 60 jaren oud. Gedurende de helft van zijn leven, omstreeks 30 jaren, had hij groote en wreedaardige aderspatten aan zijne beenen. De kwaal ontwikkelde zich vaak door breede en diepe etteringen. De beenen, ingebakerd in menigvuldige zwachtels, waren daarenboven ingesloten in overkousen van honden huid. Franciscus, dikwijls genoodzaakt eene volkomene rust te nemen, heeft van de Vereeniging »Sint-Louis'', waarvan hij lid was, naar zijn zeggen, meer dan duizend francs gebeurd voor

zijne gedurige en lange werkschorsingen.

»Hij heeft alle geneesheeren van Lavour geraadpleegd, eenigen van Toulouse, onder anderen doctor Viguerie; allen hebben hem verklaard: *»une kvaal is ongeneeslijk»*.

»Zijne ziel was niet minder ziek. De arme Macarij had alle beoefening van den Godsdienst ter zijde gezet; hij ging naar geene missen dan die, welke door de Vereeniging van Onderling Hulpbe-toon waren voorgeschreven; en gedurende de lange slapelooze nachten, veroorzaakt door wreede pijnen, terwijl zijne godvruchtige vrouw weende en bad, vloekte de woedende Macarij.

»In Juli 11. genageld in zijn leuningstoel, verveelde hij zich tot den dood toe. Hij had hooren spreken van O. L. Vrouw van Lourdes, en het boek van den heer Henri Laserre. De gedachte kwam hem in, dat boek te lezen, om zich te verstrooien. Hij las het in twee dagen, vaak tot tranen toe bewogen.

»Zijne vrouw had gelukkige voor gevoelens; hij zelf gevoelde zijn knagend hart zich openen voor de hoop.

»Den avond van 16 Juli greep hem een buitengewone onrust aan; hij konde

niet meer in zijn leuningstoel blijven, en zeide! Vrouw, wij moeten er uit. — Dat is onvoorzichtigheid. — 't doet er niet toe, wij gaan uit; ik kan het hier niet meer uithouden.

»Hij gaat naar buiten, steunende op den arm zijner vrouw, zonder te weten verwaarts hij gaat. In stede van naar de wandelplaats te gaan dicht bij zijn huis, sleurt hij zich voort de stad in, en gaat het huis eener zijner zusters binnen, nabij de kerk van de H. Alanus.

»Ik, Kapelaan van die parochie, ik zelf ging ook dat zelfde huis binnen. »Morgen,” zeide ik aan de menschen, die daar waren, »ga ik naar O. L. Vrouw van Lourdes, en ik zal mij met genoeg belasten met uwe boodschappen.”

»— Gaat U Ew. naar Lourdes?” riep Macary uit, »wel nu! ik bid u, zeg »aan de Maagd daar ginder, dat er »te Lavour een arme drommel van een »werkman is, welke zieke, *verrotte* beenen heeft; dat ik de pijn niet meer »kan uithouden; dat zij mij geneze of »mij maar dood make!”

»— Beken, dat gij mij daar eene »zonderlinge boodschap meêgeeft: vra-

»gen aan de H. Maagd om u te dooden!
 »Zij zou mij niet willen verhooren.”

»Macary verzocht mij toen op eenen ernstigen toon, wel voor hem te willen bidden en wat water van de Grot voor hem te willen medebrengen. Ik beloofde het hem; en drie dagen daarna liet ik hem een klein fleschje met water uit de mirakuleuze bron ter hand stellen.

»Laat ons nu, Frans Macary hooren.

»Toen ik dat gezegende water in mijne handen had, haastte ik mij, mij naar mijne kamer te sleuren. Daar kniel ik neer, doe een kort maar vurig gebed tot de H. Maagd. Ik trek mijne overkousen uit, doe de zwachtels af, en het water gietende in de holte mijner hand, wasch ik mijne ongelukkige beenen er mede; ik drink het water, dat in het fleschje was gebleven, uit; leg mij te bed en slaap in.

»Tegen middernacht, ontwaak ik; ik voel geen pijn meer aan mijne beenen; ik bevoel ze met mijne twee handen; de aderspatten waren verdwenen. Mijne vrouw was in een aangrenzend vertrek, door eene deur in het mijne uitkomende. — Vrouw, roep ik haar toe, ik ben

genezen. — Gij wordt gek; kom, slaap maar

»Een slaap, zooals ik sedert lang niet genoten had, overviel mij. 's Anderendaags, bij mijn ontwaken haastte ik mij naar mijne beenen te kijken: aderspatten, etterbuilen, alles was verdwenen. De huid was gladder dan die mijner handen, zooals gij ze op den oogenblik ziet.

»Twee dagen daarna, zeide Macary mij:

»Nu behoor ik aan U; de H. Maagd heeft mijne beenen genezen; de beurt is aan u, om mijne ziel te heelen.”

»Den 18 Sept., dag der processie van Castres, hebt gij, Eerwaarde Vader, Frans Macary, bij de Grot gezien, dragende als gelofte—geschenk zijne overkousen, nu bij de Grot neêrgehangen. Hij heeft UEw. zijne beenen, geheel genezen, ver-toond, UE. heeft hem zien weenen bij de Grot en aan de H. Tafel, waar hij voor den vierden keer aanzat, na zijne genezing. De parochianen hebben hem het H. Sacrament zien vergezellen, gelukkig en er groot opgaande den sacramentshemel te mogen dragen.

»Zie hier nu drie doctoren welke voor het wonder getuigen UEw. zal

vooral het onweêrlegbaar betoog van den geleerden doctor Bernet opmerken. Wat ons betreft wij zeggen dank, met Macary, met de geheele bevolking van van Lavour en omstreken, aan de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes, welke zich gewaardigd heeft dit nieuw bewijs harer macht en goedheid aan de wereld te geven. Moge hetzelve de oogen der blinden openen en de versteende harten ontroeren!

J. COUX,

R. K. P. EN KAPELLAAN VAN S.
ALANUS TE LAVOUR.

Nota. Twee andere doctoren hebben getuigschriften van denzelfden aard afgegeven:

F. Macarij, 60 jaren oud, kastenmaker te Lavour, lid van het genootschap »Sint-Louis" raadpleegde mij voor om trent 20 jaren, over aderspatten, welke in de holte van den knieboog, het inwendige gedeelte der knie, en van het linkerbeen, aanwezig waren.

Men ontwaarde toen naar het derde gedeelte van het been heen, eene aderspattige zweer met een harden boord,

daarbij aanmerkelijke en pijnvolle verstopping der weefsels.

Bovendien bestonden er van buiten en van binnen aan het bovenste gedeelte der kuit twee breede en oude likteekens, welke niets gemeens hadden met de kwaal, waarvan wij spreken, en die het gevolg van een schot waren, dat de zieke 20 jaren te voren, had ontvangen. De aderen waren zoo menigvuldig en in zoo hoogen graad uitgezet, dat voor mij de heilkundige middelen, welke men tegen die ziekte aanwendt, klaarblijkelijk de tegenovergestelde uitwerking zouden hebben.

»Macarij scheen mij dus veroordeeld tot eene ongeneeslijke ziekte, en ik raadde slechts verzachtende middelen aan, welke overigens reeds verscheidene mijner confraters hadden aanbevolen.

»Achtien jaren later, nu twee jaren geleden, presenteerde zich Macarij wederom bij mij om raad. De slechte toestand zijner beenen was merkelyk verergerd. Ik bevestigde mijne eerste voorspelling, en verklaarde hem, dat hij hoogst noodig, om den etterbui tot heeling te brengen, zich van allen arbeid moest onthouden te bed moest blij-

ven, en regelmatige verbindingen moest in 't werk stellen.

»Heden den 15 Aug. 1871, komt Macarij voor den derden keer bij mij. De etterbuil is volkomen genezen. Geen zwachtel, of wat ook, beklemt het been, en toch bestaat er geen schaduw van verstopping. Wat mij vooral treft, is, dat de aderspattige ophoopingën geheel verdwenen zijn; dat in hare plaats men met de hand kleine, harde, bloedledige bandjes voelen kan, welke voor de vingeren wijken. De inwendige voetader heeft hare natuurlijke richting en omvang. Het nauwkeurigste onderzoek toont niet de minste heilkundige operatie aan.

»Volgens verhalen van Macarij zou deze radikale genezing veroorzaakt zijn in den tijd van eenen nacht, en onder den eenigen invloed der aanwending van Compressen met water gehaald uit de Grot te Lourdes.

»Ik besluit hier uit, het verhaal van Macarij niet in aanmerking genomen, dat de Wetenschap niet in staat is dit feit te verklaren, want de schrijvers halen geen dusdanig of soortgelijk geval aan. Allen komen overeen, dat de

aderspatten aan zich zelve overgelaten, ongeneeslijk zijn; dat zij niet heelen door verzachtende middelen, en nog minder van zelf; dat zij aanhoudend erger worden; en eindelijk dat men geene radikale genezing verhoplen kan, dan door de toepassing van chirurgische behandeling onder het bloot stellen van den lijder aan groote gevaren. En dus, ofschoon het geval met Macarij door geen authentieke getuigen, buiten hem, wordt bevestigd, zoude het toch voor mij een der buitengewoonste gevallen blijven, en, laat ik het woord uitspreken, een bovennatuurlijke gebeurtenis.

Tot bevestiging waarvan, enz.

TE LAVOUR, 15 Aug. 1871.

D. BERNET,

DOCTOR VAN DE FACULTEIT VAN PARIJS.

~~~~~  
**ACHTSTE DAG.**

*Lezing.*

Genezing van eenen slagboomwachter door hem zelve verhaald.

Wilhelmus Jaffard, slagboomwachter aan het station van Laspouey-Laslades aan den spoorweg van Het Zuiden, in



de Hooge Pijreneën, heeft het geluk gehad, wonderdadig genezen te zijn geworden door de H. Maagd van Lourdes, den 23 April 1869. Zie hier hoe hij zelf aan de missionarissen van Lourdes verhaalt, wat hem is wedervaren. Wij veranderen niets aan den stijl :

»Ik ben altijd sterk van inhoud geweest, maar werkzaamheden van langen duur bij kwaad weêr, veroorzaakten mij, nu zeven maanden geleden, pijnen, welke mij weldra belett'en, te arbeiden. De doctor zeide, dat het chronische rhumatiek was. Ik bleef te bed, gedurende drie volle maanden en kon geen vin verroeren. Als ik een been bewegen wilde, riep ik mijne vrouw, of een mijner kleine kinderen, die dan op het bed klommen. Mijne smarten waren wreedaardig. Eindelijk konde ik opstaan en gaan, met behulp van krukken, maar toch slechts met groote moeite, ik sleurde mij voort, sloffende over den grond. Mijn toestand was hartverscheurend. Niets dan mijn arbeid om te leven, en geen daggeld ! Mijne vrouw verdient tien francs per maand aan den slagboom; wij hadden drie heel kleine kinderen. Op zekeren dag, vroegen zij

om brood; er was geen brood..... Zoo ver was het mij gekomen! Ik voelde meer leed over hen, dan over mijne pijnen. De liefde is mij te hulp gekomen. Mh. de abbé verschaftte mij bouillon, en van tijd tot tijd een twee franc stuk, 't welk, altijd van pas kwam; het kasteel bezorgde mij 's winters hout, en de Chef van 't Station, sedert lang, brood, zonder dat, wat was er van ons geworden? Ach! ik heb wat geleden!

»Ik ging dus sedert drie maanden een weinig uit. Een hoofdcantonnier, die de *Annales* leest, sprak mij over O. L. Vrouw van Lourdes, over eenen gendarme, die was genezen door zich te wasschen met het water der Grot; mijn barbier vertelde mij, dat zijne zuster, onderwijzeres, bij de Bron van hare oogziekte was afgekomen. Mijne gezellen, aan de lijn, zeiden mij: »Jaf-fard er bestaat een Opperwezen; gij »zijt ongelukkig; gij moet bidden en »naar Lourdes gaan. Indien gij geen »vertrouwen hebt, ga er dan niet heen; »maar God kan alles; heb vertrouwen »en ga daarmee»,

»Vroeger dacht ik niet aan God; ik bad niet. Maar als het ongeluk u op

het dak valt, begint men er aan te denken. Dat alles deed mij in overweging treden; ik had hoop, en begon tot God te bidden, en wij lieten onze kindertjes bidden. Soms ontviel mij den moed. »'t Is niet mogelijk," dacht ik, »gij zult nooit genezen, gij zijt tot het ongeluk veroordeeld." De goede gedachte echter kreeg meer de overhand, en ik zeide tot mij zelven: »Wij weten, dat er een Opperwezen bestaat, laat ons moed hebben." Ik besloot te vertrekken; iets zeide mij: gij zult genezen.

»Twee af drie dagen te voren, bleef ik aanhoudend het *Wees Gegroet* bidden. Ik vertrek eindelijk; aan 't Station te Lourdes wekte ik een ieders medelijden op. Men had mij een weinig geld gegeven; een rijtuig bracht mij naar de Grot.

»Ik bad, ik peinsde bij mij zelven: »Dit klein meisje, dat de H. Maagd zag, is wel gelukkig; mij zou dat niet overkomen zijn; ik ben zoo veel niet waard!" Ik wilde mijne ongelukkige beenen in het water der Grot steken. Een man hielp mij; ik was niet in staat mijne schoenen uit te doen. Hij ondersteunde mij om mij in het vijver-

ken te wasschen. O, wat ik toen bad! Ik geloofde vast mijne krukken daar te laten. Misschien gevoelde ik wel eenige verkwikking, maar 't was toch niet veel. Dat ontmoedigde mij echter niet. Ik zeide: »Welnu! ik zal terug komen.» Mijne vrouw mijne krukken nog in mijn bezit ziende, was neerslachtig.

»Ik had eene flesch water van Lourdes meêgebracht. Vóór 't slapengaan, deden wij er van in een kommetje, en mijne vrouw bevochtigde mijne voeten er mede. Ik bad, ge kunt me gelooven! Toen dat gedaan was, trachtte ik mij op te tillen. Ik stond overeind. Toen waag ik te loopen; het lukte volkomen. Ik roep uit: »Vrouw ik ben genezen!» Mijne arme vrouw stond verbaasd; zij staarde mij aan, en zeide eindelijk: »Ach! arme H. Maagd! daar zijn er, die er niet aan gelooven willen. O, Zij is goed! en ze begon te weenen van blijdschap.

»Ik zeide haar toen, zoo zeer was ik gelukkig: »Ik moet naar den buurman heen». — Maar gij zult vallen! — Neen, ik kan zoo goed loopen als gij. »Ik nam mijne dienst-lantaarn, en ziedaar, wij trekken op. Mijne vrouw

zeide mij: »En gij wilt, dat wij onze kinderen alleen laten?» — »De H. Maagd zal ze bewaren!» Wij komen bij den buurman, 200 ellen ver, langs een slechten weg. Zij stonden op; oordeelt of zij verwonderd waren! Ge moest hebben gezien! Die menschen zijn goed en godsdienstig; ik liet hen allen een weinig water drinken, dat ik had meêgebracht. 's Anderdaags kwam ik alléén zonder stok, aan het station van Lespouney; ik had twee mijlen afgelegd.

Mij ziende, riep de Jufvrouw van den chef uit: »Is het mogelijk? daar is Jaffard; hij loopt! o, dat is een groot mirakel!» Iedereen stond verbaasd. Ik ging in de omstreken, aan de lijn gelegen. Mijne kameraden keken mij aan en konden niet gelooven, dat ik het was. Zij zeiden mij: »Gij hebt goed gedaan met naar Lourdes te trekken. Jaffard, men kan zeggen, wat men wil: er is een Opperwezen. Het vertrouwen is alles. Gij hebt vertrouwen gehad in de H. Maagd. Ziedaar een wonder!»

»Ik had beloofd mijne krukken hierheen te brengen; hier ben ik er mede.

»Mijne makkers langs de geheele baan hebben mij geluk gewenscht. Toen ze

mij in Lourdes met mijne krukken in de hand zagen, riepen zij: Daar is Jaffard, die zijne krukken naar de Grot brengt." Niemand had een woord te smaken. Den eersten keer had men mij gezegd, beter te doen naar het hospitaal van Valence-d'Agen, in mijn land, te gaan. Ik luisterde er niet naar. Ik heb geloopt van af de stad, mijne krukken in de hand dragende.

»Ik lijd nog een beetje, ben nog niet heel vlug, maar ik hoop. Mijne voeten waren verschrikkelijk gezwollen; en zie daar, nu zijn ze geheel geslonken. Ik konde mij in 't geheel niet bukken; ik was stijf als een paal; zoo even heb ik mij in den waterkom gewasschen, en sedert kan ik mij buigen tot op den grond. Zie maar eens! O, de H. Maagd zal mij in staat stellen mijn kost te verdienen en mijne arme kinderen te onderhouden. Nu zal ik altijd bidden, en men zal mij en mijne vrouw niet meer behoeven te zeggen, ik sta er voor in, onze plichten als goede Christenen te moeten vervullen.»

*O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor ons.*

---

## NEGENDE DAG.

*Lezing.*

Genezing van een Steenhouwer van Lourdes.

Op Vrijdag den 26 Februari 1858 werkte het wondervolle water het eerste mirakel uit: een mirakel van den eersten rang, gestaafd, en als dusdanig bekend gemaakt, eerst door de Wetenschap, en daarna door het kerkelijk Gezag.

Er was te Lourdes een arm werkman, steenhouwer, Bouriette geheeten, die 20 jaren geleden, bij de ontploffing eener mijn (in de steengroeve) zijn een oog vreeselijk verminkt had. Het scheelde niet veel, of hij had het leven er bij ingeboet, in weerwil der kundigste en volhardendste zorgen van doctor Dozous, denzelfden, die Bernardette in hare geestvervoering had gadegeslagen. Het gezicht van den armen mijnwerker was van jaar tot jaar minder geworden en wel dermate, dat hij op het tijdstip, waarvan wij spreken, met zijn rechter oog een' mensch van een' boom niet meer onderscheiden konde. Bouriette, gekend en bemind door geheel de stad.

was een man van geloof, een waardig Christen. Hij was gehuwd en had kinderen.

Hij had van de wondervolle dingen, die bij de Grot plaats grepen, hooren spreken, en wel bijzonder van de Bron, die water begon te geven. »Ga mij van dat water halen» zeide hij tot zijne dochter, »de H. Maagd, als Zij het is, behoeft zij slechts te willen, om mij te genezen.»

Een half uur later bracht het kind een weinig van dat water, toen nog modderachtig. »Vader zeide zij, het is niets dan modderig water.» — »Dat doet er niet toe, antwoordde de goede Bouriette, die begon te bidden.

Hij wreef zijn oog met het water . . . . . Hij slaakt een grooten gil, een gil van vreugde en geluk. Hij begint te beven, zoo hevig was hij aangedaan! De zwarte duisternissen welke gedurende 20 jaren, hem van 't gezicht beroofden, waren verdwenen; er bleef nog slechts een kleine nevel over, gelijk aan een morgenmist.

Hij gaat voort met bidden, en zijn oog te wasschen; maar gelang van dien verdwijnen de nevels, en, ziedaar, hij



onderscheidt volkomen alle voorwerpen. Hij is genezen!

»Ik ben genezen» roept hij uit, den volgenden morgen doctor Dozous op het plein te Lourdes aansprekende. — Onmogelijk! antwoordde de doctor, gij hebt een organische kwetsuur, welke uwe kwaal absoluut ongeneesbaar maakt. De behandeling, welke ik u laat ondergaan, heeft ten doel uwe pijnen te verzachten, maar kan U het gezicht niet weder geven. — »Gij zijt het niet, die mij genezen hebt», antwoordde de steenhouwer, nog geheel ontroerd: »het is de H. Maagd van de Grot.» — »Dat Bernadette onverklaarbare geestvervoeringen had, is zeker», hernam de doctor, de schouders ophalende; »ik heb het zelf onderzocht, en van nabij. Maar dat het water hetwelk in de Grot, ik weet niet door welke onbekende oorzaak ontspringt, plotseling ongeneesbare kwalen geneest, dat is niet mogelijk.»

Dat zeggende, haalt hij zijn zakboekje voor den dag, en schrijft eenige woorden met potlood. »Ziedaar» zeide hij tegen Bouriette hem de hand op het linker oog leggende, »indien gij dat lezen kunt, zal ik U gelooven.» De voorbijgangers

hadden zich rondom hen geschaard. Bouriette leest dadelijk zonder de minste aarzeling: »*Bouriette heeft een ongeneeslijke verduistering op zijn oog en zal nooit genezen.*»

De doctor stond verbaasd, verpletterd.

»Ik kan het niet ontkennen,» riep hij uit, »dat is een wonder, een waarachtig wonder, met verlof van mij zelve gezegd en van mijne confrères der Faculteit. Dat slaat mij geheel uit het veld; maar het feit is zonneklaar; het gaat boven alles, wat de arme menschenlijke wetenschap vermag.»

De genezing van Louis Bouriette was des te wondervoller omdat het mirakel de likteekenen en de diepe kwetsuren der wonde had laten bestaan. De steenhouwer bijna uitzinnig van blijdschap, verhaalde de bijzonderheden er van, aan wie ze wilden vernemen.

Van toen af overmeesterde de geestdrift, het levendig Geloof, de dankzegging, al meer en meer de menigte. De zekerheid van het wonder blonk meer en meer uit. De werklieden der steengroeven, tot wier genootschap de gelukkige Bouriette behoorde, begaven zich tegen den avond in grooten getale naar

de rotsen Massabiella, en maakten, door de steile hollingen heen, een gemakkelijker voetpad voor de bedevaartgangers. Voor de monding der wonderbare Bron plaatsten zij een houten heining, en groeven, onder aan de zelve een soort van kleinen waterkom, hebbende ongeveer den vorm en de groote eener kinderwieg.

De naam der H. Maagd zweefde op aller lippen. Niemand wist het, en toch waren allen zeker, dat Zij het was. Na zonnenondergang, zonder dat iemand afspraak gemaakt gehad, zonder dat eenig priester er zich mede had gemeoid, verlichtten honderden van kaarsen in eens het geïmproviseerde heiligdom, en duizenden van stemmen hieven met onbeschrijfelijk ijvervuur en ontroering de litanie der Allerheiligste Maagd aan.

De Grot bleef aldus den ganschen nacht verlicht.

(WONDEREN VAN LOURDES,  
door Mgr. de Ségur.)

~~~~~  
Wondervolle genezing van den jongen Hendrik Busquet.

Er woonde toen te Naij, in de Lage

Pyreneën een jongeling van 15 jaren Hendrik Busquet genaamd, wiens gezondheid verloren en wiens bloed hoogst bedorven geraakt was, door een typhieuze koorts, welke twee jaren te voren, hem bijna ten slachtoffer had gemaakt.

Een monsterachtig gezwel, van klierachtigen, zeer boosaardigen aard, had zich gezet, aan zijnen hals aan de rechter zijde, en had allengskens de hoogte van de borst en het onderste gedeelte der wang bereikt. Na vier maanden breidde zich, tengevolge eener noodzakelijk geachte operatie, eene afgrijsselijke, opene, een' vloed etter uitwerpende wond, over geheel het zieke gedeelte, uit. Daarenboven hadden zich twee nieuwe verstoppingen der klieren bij den etterbuil gevormd.

Alle behandeling was vruchteloos gebleven. De wateren van Cauterets hadden meer kwaad dan goed gedaan.

De toestand van den armen jongen werd erger van dag tot dag.

Hendrik was zeer godvruchtig. Hij hoorde vertellen van de wonderen van Lourdes en van de mirakuleuze Bron. Zelf niet dërwaarts kunnende gaan, verzocht hij eene goede buurvrouw, die de bede-

vaart ging houden, hem een weinig van dat water mee te brengen.

Hij was overtuigd, dat de H. Maagd hem zoude genezen: een gewoon voor-gevoel, bij hen allen, die de genade eens mirakels zullen ontvangen.

De 28 April, des avonds, bracht men hem het zoozeer verlangde water. Hij zette zich op de kniën met vader, moeder, zijn broeders en zusters, allen brave christenen, eenvoudig en vol vertrouwen.

Hendrik nam eene liggende houding aan om de wasschingen des te beter te verrichten. De geneesheer had sterk aanbevolen, dat koud water de wond zijner zweren nimmer mocht aanraken; »groote verwickelingen», zeide hij, »zouden het onfeilbaar gevolg daarvan zijn.» Doch bij den godvruchtigen jongen ging de goede Maagd boven den doctor.

Hij ontdoet zich dus van de zwachtels en het pluksel, welke zijne zweren en gezwellen bedekken, en hij bevochtigt met een linnendoekje, in 't wondervolle water gedompeld, zijne afgrijselijke wonden. »Het is onmogelijk», dacht hij »dat de H. Maagd mij niet geneest» en daarna sliep hij rustig in.

's Anderdaags, bij zijn ontwaken, was hij genezen, volkomen genezen. Geen zweren meer, geen wonden meer, geen gezwollen meer, geen pijnen meer; tot gedachtenis evenwel had de H. Maagd hem het likteeken zijner lange zweer laten houden; doch dat likteeken was dicht en klaar, even gezond als of de hand des tijds het zelve langzaam had laten toegroeien. De genezing was radikaal geweest, plotseling en zonder langzaam voorafgaande beterschap.

Nog meer, het gestel zelf van den jongen Hendrik, tot nog toe klierachtig, in merg en been ondermijnd, werd in een en denzelfden slag in zijn natuurlijke toestand terug gebracht. Sedert dien dag heeft Hendrik Busquet zich inderdaad altijd best bevonden; hij is grooter geworden, vol van kracht en gezondheid.

»Thans'', zegt een ooggetuige, »is hij een schoone, flinke jongen van 28 jaren, even als zijn vader, gipswerker, den ganschen dag zingende, geene onzedige of dartele liedjes, maar zedige en vroolijke, of wel gezangen ter eere zijner Onbevleete Weldoenster''.

Het rapport der geneesmeesters heeft

zonder omwegen het volkomen boven-
natuurlijke aanzien dezer genezing be-
vestigd. »Wij rangschikken dit geval»,
zoo staat daar, »onder diegenen welke
volkomen en op de klaarblijkelijkste
wijze den schijn van bovennatuurlijkheid
bezitten».

De geneesheer die tot dien tijd over
den jeugdigen bevoorrechte van Maria
gegaan had, verklaarde met niet minder
oprechtheid, dat »deze plotselinge gene-
zing wonderbaar en bovennatuurlijk
was.»

O. L. Vrouw van Lourdes, bid voor ons.
(Wonderen van O. L. Vr. van Lourdes.)

KLEINE GETIDEN
VAN DE
ONBEVLEKTE ONTVANGENIS
DER ALLERZALIGSTE
MAAGD MARIA.

DE METTEN.

- v. Zing, mijn tong! de zielevreugden
Van deze onbevleete Maagd;
r. Zing den lofzang harer deugden,
Zing, hoezeer zij God behaagt.
Moeder, kom mijn ziel verblijden,
Sterk mij door uw' groote kracht,
Wapen mij, in mijne strijden,
Tegen alle helsche macht.
Glorie zij den Vader, den Zoon, en den
H. Geest. Gelijk het was in het begin, nu,
en altijd, en in alle eeuwen der eeuwen.
Amen. Alleluja.
(Van Septuagesima tot Paschen,
zegt men, in plaats van Alle-
luja: Lof zij U, Heer, Koning der
eeuwige heerlijkheid.)

LOFZANG.

Wees gegroet, o Vrouw der wereld,
's Hemels eed'le Koningin,
Maagd met zuiverheid bepereld,
Noordster onzer zoete min.

Wees gegroet, vol van genaden,
Vol van helder Godlijk licht,
Kom, in 's werelds duistre paden,
Schijnen voor ons aangezicht.

Vóór 't begin van dag en jaren
Heeft U God reeds aangesteld,
Om zijn Eenig Kind te baren,
't Eeuwig Woord, zoo lang voerspeld,

Dat eens hemel schiep en aarde,
Dat U noemde zijne Bruid,
Dat U voor de smet bewaarde
Die uit Adams zonde spruit.

v. God heeft Haar uitverkoren en voor-
beschikt.

r. En Haar in zijne woning doen wonen.

v. O Vrouwe, verhoor mijn gebed.

r. En mijn geroep kome tot U.

GEBED.

Heilige Maria, Koningin der hemelen,
Moeder van onzen Heer Jezus Christus, en
Vrouwe der wereld, die niemand verlaat
noch versmaadt! aanzie mij goedertierenlijk,
o Lieve Vrouw! met de oogen uwer genade,
en verkrijg van uwen lieven Zoon vergif-
fenis mijner zonden, opdat ik, die nu uwe
H. Onbevleete Ontvangenis met een god-

vruchtig en toegedaan hart vereer, hierna
moge verkrijgen voor loon de eeuwige
zaligheid, door gunst en gift van dien Zoon,
welken gij, zuivere Maagd, ter wereld
gebracht hebt, onzen Heer, die met den Vader
en den H. Geest leeft en heerscht in
volmaakte Eenheid, God in alle eeuwen.
Amen.

v. O Vrouwe, verhoor mijn gebed.

r. En mijn geroep kome tot U.

v. Laat ons den Heer loven.

r. Amen.

v. Dat de zielen der overledene geloovigen,
door Gods barmhartigheid, in vrede rusten.

r. Amen.

~~~~~
DE PRIMEN.

Moeder, kom mij toch verblijden,
Sterk mij door uw groote kracht.
Wapen mij, in mijne strijden,
Tegen alle helsche macht.
Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wijze Maagd, ik kom U groeten,
Tempel Gods, daar Hij in woont,
Grondsteen, daar we op steunen moeten,
Tafel Gods in 't goud gekroond.

Uw almogende behoeder
Heeft van zonden U bewaard;
Heilig waart Gij eer uw moeder
U der wereld had gebaard.

Moeder van de hemellingen,
Koninginne, hoog geacht;
Vrouw, wier luister de Eng'len zingen,
Ster, door Jacobs kroost verwacht;

Sterke Maagd, die kloek en krachtig
Dood en duivels beven doet,
Wees ons Christenen gedachtig,
Sterk ons in den tegenspoed.

v. Hij heeft Haar geschapen door den
H. Geest.

R. En Haar verheven boven al zijne werken.

v. O Vrouwe, verhoor mijn gebed.

R. En mijn geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

DE TERTIEN.

Moeder, kom mij toch verblijden,
Sterk mij door uw' groote kracht,
Wapen mij, in mijne strijden,
Tegen alle helsche macht.

Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, Gij Saalmons-troone,
Arke van het nieuw Verbond,
Schoone boog aan 's hemelwone,
Braambosch, dat het vuur niet schond.

Maagd, verbeeld door Samsoms honig,
Gedeons vlies en Aarons staf,
Poort, die aan den Hemel-Koning
Maar alleen den toegang gaf.

't Godlijk Kind, dat gij moest baren,
Kon niet lijden, dat de smet

Zijne Moeder zou bezwaren,
 Ons van Adam aangezet.

Noch, dat ooit uw' zuivre leden
 Aan een zondig, helsch venijn,
 Of aan satans listigheden.
 Onderworpen zouden zijn.

v. In het allerhoogste heb Ik mijne
 woonplaats.

r. En mijn troon is in eene wolkkolom.

v. O Vrouwe, verhoor mij gebed.

r. En mijn geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

DE SEXTEN.

Moeder, kom mij toch verblijden,
 Sterk mij door uw' groote kracht,
 Wapen mij, in mijne strijden,
 Tegen alle helsehe macht.

Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Moeder-Maagd, ik kom U groeten,
 Tempel der Drievuldigheid,
 Op wie de Englen roemen moeten,
 Woonplaats van de zuiverheid.

Hulp in nood en angstig strijden,
 Wellust van het vroom gemoed,
 Spiegel van 't verduuldig lijden,
 Maagd'lijk vleesch en zuiver bloed.

Gods gewijde boeken noemen
 U een priesterlijken grond;
 Niet één duivel kan zich roemen,
 Dat hij hier ooit toegang vond.

Stad des Heeren, vol van klaarheid,
Ooster-poort, waar langs het licht
Van Gods ongeschonde waarheid
't Menschelijk geslacht verlicht.

v. Gelijk eene lelie onder de doornen,

r. Zoo is mijne Vriendin onder de doch-
ters van Adam.

v. o Vrouwe, verhoor mijn gebed.

r. En mijn geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

DE NONEN.

Moeder, kom mij toch verblijden,
Sterk mij door uw' groote kracht,
Wapen mij, in mijne strijden,
Tegen alle helsche macht.

Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Stad van toevlucht, Hoop der menschen,
Davids toren, wees gegroet!
Kan ik sterker bolwerk wenschen
Voor mijn bang en zwak gemoed?
Maagd, in liefde Gods ontvangen,
Sterk gemaakt door 's Heeren kracht,
't Voorrecht mochtet Gij erlangen
Te verplett'ren Satans macht.
Dapp're Judith, sterke Vrouwe,
Schooner dan Abigail,
Gij, o Maagd, met moedertrouwe,
Warmdet Jezus liefd'rijk stil.
Rachel baarde den behoeder
Voor Egijpten-land alleen;

Gij, Maria, Jezus Moeder,

Baart uw Kind voor iedereen.

v. Geheel schoon zijt Gij, mijne Vriendin!

R. En nooit is de vlek der erfzonde in
U geweest.

v. o Vrouwe, verhoor mijn gebed.

R. En mij geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

DE VESPEREN.

Moeder, kom mij toch verblijden,

Sterk mij door uw' groote kracht,

Wapen mij, in mijne strijden,

Tegen alle helsche macht.

Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Zonnewijzer, die gestadig

Ons den Eerstgeboor'nen wijst.

Door wiens hulpe wonderdadig

Adams kroost uit 't graf verrijst.

Die ons schenkt en glans en glorie

Nauw beneden de Eng'len Gods,

Na 't behalen der victorie,

't Rijk des eeuw'gen zielsgenots.

Door den glans der Zon der zonnen

Schittert Gij, o Moeder-Maagd,

Zijt Gij onbevlekt gewonnen,

Dageraad, ons opgedaagd.

Gij, o Lelie, onder doornen,

Hebt den drakenkop verplet;

De, door Jezus' bloed herboor'nen,

Van den dwaalweg meê gered.

v. In den hemel heb Ik een licht gesteld,
dat nooit zal vergaan.

r. En gelijk een nevel heb Ik geheel het
aardrijk overdekt.

v. o Vrouwe, verhoor mijn gebed.

r. En mijn geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

DE COMPLETEN.

v. Moeder van barmhartigheden,
Keer toch 's Heeren gramschap af,

r. Dat Hij, ons door uw gebeden,

Zegen geve in plaats van straf.

Moeder, kom mij toch verblijden,

Sterk mij door uw groote kracht,

Wapen mij, in mijne strijden,

Tegen alle helsche macht.

Glorie zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Kuischheid schittert in uwe oogen,

Maagd! waarin geen smette woont,

Koningin vol mededoogen,

Met een sterrenkrans omkroond.

Verre boven de Engelen-zalen

Praalt Ge in 't Eeuwig Vaderland,

In een kleed van gouden stralen,

Aan des Konings rechterhand.

Zoete Moeder van genade,

Hoop der Zondaars, Ster der zee,

Gij herstelt der zonden schade!

Zijt voor ons een veilge ree.

Deur des hemels, troost der zieken,

Och! of ik door u verwierf
 Eeuwig uwen Zoon te danken,
 Die voor mij aan 't kruishout stierf!

v. Maria, uw naam is als eene uitgestorte olie.

R. Uwe dienaars hebben U bovenmate bemind.

v. Vrouw, verhoor mijn gebed.

R. En mijn geroep kome tot U.

GEBED. H. Maria, enz. bladz. 79.

OPDRACHT.

Vol van eerbied, neêrgebogen
 Off'ren wij U, Heil'ge Maagd,
 Dit gebed, aan 't hart ontvlogen
 In de hoop dat 't U behaagt.
 Als nu onze levensdraden
 Door den dood zijn afgesneên
 Zoete Moeder, vol genaden!
 Leid ons dan naar Jezus heen.
 Sta ons bij in de angstige ure,
 Als het vonnis wordt geveld;
 Denk dan hoe 't Uw liefdevure
 En het bloed van Jezus geldt. Amen.

Antiph. Deze is de roede, in welke
 noch noest der erfzonde, noch schors van
 dagelijksche schuld geweest is.

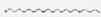
v. In uwe ontvangenis, H. Maagd, waart
 Gij onbevlekt.

R. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon
 Gij gebaard hebt.

GEBED.

O God, die door de onbevleete Ontvangenis der H. Maagd Maria eene waardige woonplaats voor uwen Zoon bereid hebt; wij bidden U, dat Gij ons, gelijk Gij Haar door den vooruit gezienen dood van denzelfden uwen Zoon, van alle vlek bewaard hebt, ook verleent, door hare voorspraak zuiver tot U te mogen komen; door onzen Heer Jezus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht, God in eeuwigheid. Amen.

LITANIE

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, een God, ontferm
U onzer.

Maria, allerheiligste en allerverhevenste
Moeder Gods, bid voor ons.

Maria, minzame Koningin, wier glinsterende troon op de vleugelen der Seraphijnen, aan de rechterhand van den Koning der koningen, berust,
Maria, machtige Koningin, die heerscht over legioenen engelen, die eerbiediglijk uwe bevelen afwachten, om uwe getrouwe dienaars ter hulp te stellen,
Maria, wonderlijke Koningin, die van het

} bid voor ons.

hoogste uwer uitmuntende grootheden,
U gewaardigd hebt neder te zien op
eene woeste plaats der aarde, om er
een arm kind te zoeken.

Maria, die, schitterend van luister en
hemelsche goedheid, verscheidene ma-
len verschenen zijt, in de grot van
Lourdes, aan een jong dochterken des
velds,

Maria, die, tusschen uwe handen eenen
paternoster houdende, en het teeken
des H. Kruises makende, het verbaasd
kind hebt aangezet om den H. Roze-
krans te bidden,

Maria, die, met bedrukten blik, aan de
kleine herderin bevolen hebt veel te
bidden voor de zondaren,

Maria, die het eenvoudig kind tot de Pries-
ters gezonden hebt, om te zeggen: dat
Gij wildet, dat men U eene kapel zou
bouwen, op de rotsen waar Gij ver-
schenen waart,

Maria, die aan het nederig kind gezegd
hebt: dat Gij verlangdet, dat men de
spelonk van Lourdes bezoeken, en er
in processie komen zoude.

Maria, die eene bron van helder water
hebt doen springen uit de rots, op
welke uwe gezegende voeten hadden
gerust,

Maria, die, onder alle uwe verhevene
namen en glorierijke eertitels, dien

bid
voor ons.

uwer Onbevleete Ontvangenis
verkozen hebt, om in Lourdes geëerd
te worden,

Maria, die al de pogingen der wereldsche
wijsheid, die den stroom uwer goed-
heid en gunsten wilde tegenhouden,
in de grot van Lourdes verstomd en
verjeld hebt, door uw alverbazend
vermogen,

Maria, Oceaan van genaden, weldaden
en zegeningen, die gedurig de won-
derbare Bron van Lourdes onderhoudt
en voedt,

Onbevleete Maagd, uitnemende Bron van
glorie, vreugd en zaligheid voor de
gelukkige hemelingen,

Onbevleete Maagd, hemelsche Bron van
zoetheit, vrede en volharding voor
de rechtvaardige zielen,

Onbevleete Maagd, onuitputtelijke Bron
van medelijden, barmhartigheid en ver-
giffenis voor de arme zondaars,

Onbevleete Maagd, levende Bron van
 vertroosting, baat en steun voor de
bedrukte harten,

Onbevleete Maagd, overvloedige Bron
van bijstand, kracht en genezing voor
de zieken en kranken,

Onbevleete Maagd, zalige Bron van hulp,
genade en hoop voor de stervenden,

Onbevleete Maagd, weldadige Bron van
verzachting, licht en verlossing voor

bid voor ons.

de lijdende zielen des vagevuurs, bid
voor ons.

Onbevleete Maagd, vermaarde Bron van
heil, bescherming en welzijn voor het
menschelijk geslacht,

Onbevleete Maagd, die aan de blinden
het gezicht, aan de stommen de spraak,
aan de dooven het gehoor en aan de
verlamden het gebruik hunner lede-
maten verschaft,

Onbevleete Maagd, wier ontelbare won-
deren en schitterende weldaden in alle
gewesten der aarde verkondigd en be-
wonderd worden,

Onbevleete Maagd, wier heilig Hart
overstroomt van teederheid en goed-
heid voor ons,

Onbevleete Maagd, wier liefde tot ons
de liefde aller moeders voor hunne
kinderen overtreft,

Onbevleete Maagd, wie nooit iemand aan-
geroepen heeft, zonder verhoord te zijn,

Van uit den schoot der goddelijke glanzen,
die U in den hemel omringen, bewaak
ons, Maria.

In de onderhouding der geboden Gods en
en der Heilige Kerk, moedig ons aan,
Maria.

Op den weg des hemels, ondersteun ons,
Maria.

In den strijd tegen Satan, de wereld en
het vleesch, beschut ons, Maria.

bid
voor ons.

In de ware en standvastige godsvrucht,
bevestig ons, Maria.

In onheilen, armoede en ellenden, help
ons, Maria.

In ziekten, krankheden en smarten, vertroost
ons, Maria.

In het uur onzes doods, bescherm ons,
Maria.

Als wij bevend voor onzen rechtvaardigen
Rechter zullen staan, bid voor ons, Maria.

Gedurende de zalige eeuwigheid, heersch
over ons, Maria.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, verhoor ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, ontferm u onzer, Heer.

Christus, hoor ons. Christus, verhoor ons.

Onze Vader, enz. Wees gegroet, Ma-
ria, enz.

v. Bid voor ons, o heilige en onbevleete
Moeder Gods,

r. Opdat wij waardig worden der beloften
van Christus.

GEBED.

O Jezus, God van oneindige goedheid,
die Maria, uwe onbevleete Moeder, hebt
aangesteld tot Uitdeelster van die zee van
genaden en barmhartigheid, waar uw god-
delijk Hart het begin en de eeuwige Bron

van is, en welke het die wonderlijke Maagd behaagt op zulke verbazende wijze uit te storten over de gezegende rotsen van Lourdes, wij bidden U nederig, door hare verdiensten en gebeden, geef ons toch al wat ons heilzaam is, de gezondheid der ziel en des lichaams, maar bovenal de onschatbare genade van U altijd meer te kennen en te beminnen, opdat wij, na U op aarde getrouwelijk gediend te hebben, ons eens in den hemel, voor uwen troon mogen bevinden, aan de voeten van Maria, onze goede Moeder, en vereenigd met de koren der Engelen en der Heiligen, U men hen loven, danken en beminnen in alle eeuwigheid. Amen.

AAN MARIA.

Wees eeuwiglijk gezegend, bemind en aangeroepen, o Maria! die met zoo veel liefde eenen overvloed van genaden uitstort over de grot van Lourdes, welke Gij door uwe tegenwoordigheid geheiligt hebt. Wees toch altijd onze Moeder, onze Hoop, onze Troosteres op aarde en onze Koningin in de eeuwige zaligheid. Amen.

Gezegend zij de heilige en Onbevleete Ontvangenis van de allergelukzaligste Maagd Maria!

(100 dagen aflat, ieder maal.)

Zoet Hart van Maria, wees mijne
behoudenis.

(300 dagen aflat, ieder maal.)

VIDI.

GANDÆ, 30 Nov. 1872.

F. DE VOS. C. L. C.

Maria is naijverig op haar Voorrecht.

Ten tijde van Paus Martinus V, gebeurde het in de stad Toulouse, dat een Rector der hoogeschool op zich nam te stellen en als een uitgemaakt leerstuk te bewijzen, dat de H. Maagd in erfzonde ontvangen was. Geheel de stad was er dermate over geërgerd, dat zij tegen hem opstond, zoodat zijn leven gevaar liep. Door dezen tegenstand nog hardnekkiger geworden, gaat hij zich te Rome bij den Paus beklagen, verzoekt toestemming zijn gevoel en zijne tegenwoordigheid te verdedigen, en verkrijgt dezelve. Dag en uur worden bepaald; vele zeer beroemde Godgeleerden begeven zich ter plaatse om de zaak der Moeder Gods te verdedigen. Het uur komt; men wacht hem, maar hij komt niet. Men zendt iemand om te weten, wat hem wederhoudt, en schromelijk geval! men vindt hem mordsdood liggen in het midden zijner kamer. Men onderzoekt zijn lijk, en men bevindt het zonder letsel en eenig teeken van aangedaan geweld.

GEBEDEN

TER EERE DER

twaa!f Voorrechten der allerzalgste

MAAGD MARIA.

(NB. Deze gebeden z!jn door Z. H. Paus Pius IX den 26 Juni 1860, met veelvuldige aflaten verrijkt).

.....

In den naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

v. O God, kom mij te hulp.

R. Heer, haast U mij te helpen.

Glorie zij den Vader, enz.

I.

Wij groeten U, o allerzuiverste en allerheiligste Moeder van Jesus, wij smee-ken U ootmoedig door Uwe voorbeschik-king tot de waardigheid van Moeder Gods; door Uwe Onbevleete Ontvangenis, die U gevrijwaard heeft van de smet der erfzonde; door Uwe algeheele onderwerping van geest aan den wil van God, welke altijd de

richtsnoer van Uw gedrag was; door Uwe volmaakste heiligheid, welke nooit, gedurende den geheelen loop Uws levens, den minsten vlek ondergaan heeft, onze patrones bij God te worden, opdat Hij de menigte onzer zonden uitwische, welke de oorzaak Zijner goddelijke gramschap zijn. En Gij, almachtige Vader, door de verdiensten dezer voorrechten, verhoor de gebeden Uwer welbeminde Dochter, en vergeef vol goedheid aan ons, hare beschermelingen.

Spaar, o Heer, spaar Uw volk.

Hier bidt men het Onze Vader, vier maal het wees gegroet, en eens Glorie zij den Vader enz.

v. Door Uwe Onbevleete-Ontvangenis.

r. Bevrijd ons, o glorierijke Maagd Maria.

II.

Wij groeten U, o allerzuiverste en allerheiligste Maagd Maria, en wij smee-ken U ootmoedig door Uwe heilige Boodschap, ten gevolge waarvan Gij in Uwen schoot het Woord Gods ontvangen hebt; door Uwe gelukkige baring, waardoor Gij geen smart verduurd hebt; door Uwe voortdurende maagdelijkheid, welke Gij met Uwe moederlijke vruchtbaarheid hebt vereenigd; door Uw hartverscheurend en toch grootmoedig martelaarschap bij den dood onzes Verlossers, onze verzoenster te worden, welke ons de vruchten van het kostbaar Bloed

Uws Zoons zal laten ondervinden. En Gij, Zoon Gods, verhoor de gebeden onzer welbeminde Moeder, om de verdiensten van deze Hare voorrechten en vergeef vol goedheid aan ons, hare beschermelingen.

Spaar o Heer, spaar Uw volk.

Hier bidt men het onze Vader enz. zoo als boven.

III.

Wij groeten U, o allerzuiverste, allergoedertierenste en allerheiligste Moeder van Jesus, en wij smeeken U ootmoedig, door de vreugden van Uw hart bij de verrijzenis en de hemelvaart van Jesus Christus; door Uwe opneming ten hemel boven alle koren der Engelen; door de glorie, welke God U geschonken heeft door U de Koningin van alle Engelen te maken; door Uwe zoo groote macht, welke U alles, wat Gij begeerdet, heeft doen verkrijgen, ons ware liefde jegens God te verwerven. En Gij, Heilige Geest, verhoor de gebeden Uwer welbeminde Bruid om de verdiensten van deze hare voorrechten, en vergeef, vol goedheid, aan ons, hare beschermelingen.

Spaar o Heer, spaar Uw volk.

Hier bidt men het Onze Vader enz. zoo als boven.

Hier kan men ook de litanie van de H. Maagd bidden om den aflat van 300 dagen te verdienen.

(Dekreet van Pius VII, 30 Sept. 1817).

Vervolgens voegt men er bij:

ANT. Uwe Ontvangenis, o Maagd en Moeder Gods, heeft de vreugde gebracht aan geheel de wereld, want het is uit U, dat de Zon der Gerechtigheid, Jesus Christus, onze God, geboren is, welke, den vloek wegnemende, ons den zegen heeft geschonken, en den dood verwoestende, ons het eeuwige leven heeft gegeven.

v. O Maagd Maria, Gij zijt onbevlekt geweest in uwe Ontvangenis.

r. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon Jesus, ontvangen van den heiligen Geest, Gij hebt ter wereld gebracht.

GEBED.

God van barmhartigheid, God van goedheid, God van mededoogen, die medelijden gehad hebt met de rampen Uws volks en hebt gezegd tot den Engel, welke het kastijdde: houdt Uwe hand in: om de liefde dezer glorierijke Moeder, wier kostbare borst Gij gezogen hebt, strijdig met het gift onzer zielen; verleen ons de hulp Uwer genade, opdat wij in alle zekerheid verlost worden van alle kwaad en barmhartiglijk worden gevrijwaard tegen allen aanval van verderf, Gij, die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

ROZEKRANSJE

OF

KROONTJE DER ONBEVLEKTE-ONTVANGENIS.

Wat wij hier over dit rozekransje zeggen is getrouw genomen óf uit de Breve van onzen heiligen Vader, Paus Pius IX, van 22 Juni 1855, óf uit een klein Italiaansch bericht, op nieuw gedrukt te Rome 16 October 1857 en voorzien van de goedkeuring Magistri Sacri Palatii.

I. Dit klein rozekransje bestaat uit 15 koralen, in 3 deelen afgedeeld, ieder van 5 koralen. Men hecht aan dit rozekransje de medalje der Onbevleete Ontvangenis.

II. Om de aflaten, daaraan verbonden te verdienen is het onder anderen noodig:

1. Dat het gewijd zij door den heiligen Vader of door eenen priester die er de macht toe heeft. De Paters Redemptoristen en Capucijnen kunnen de aflaten er aan hechten, krachtens eene dubbele concessie van Paus Pius IX van 11 Juni en 3 Augustus 1858.

2. Men moet het bidden op de volgende wijze:

Met begint met het teeken des heiligen kruises. Vervolgens bidt men de eerste afdeeling, zeggende: Gezegend zij de heilige en Onbevleete Ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria! —

waarna men een Onze Vader bidt, vier Wees Gegroeten en één Glorie zij den Vader.

De twee andere afdeelingen worden gebeden zooals de eerste.

Geene overweging van eenig Geheim is voorgeschreven. Nochtans hebben vele geloovigen de gewoonte de heilige Drievuldigheid te bedanken; namelijk bij de eerste afdeeling, God den Vader, omdat Hij Maria als Zijne Dochter heeft aangenomen; — bij de tweede, God den Zoon, omdat Hij Maria tot Zijne Moeder heeft verkoren; — en bij de derde, den Heiligen Geest, omdat hij Maria, Zijne Bruid, voor de erfzonde heeft bewaard. — Doch deze zijn geene noodzakelijke vereischen. Zie nu hier de aflaten aan dit rozekransje gehecht.

BEMERKING. Zij zijn toepasselijk op de geloovige zielen. Pius IX, 22 Juni, 1855.

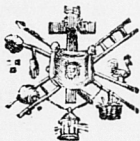
1. Volle aflaat eens in de maand voor allen, welke met oprecht berouw biechten, communiceeren en godvruchtig het genoemde rozekransje alle dagen der maand zullen hebben gebeden.

2. 300 dagen aflaat iederen keer, dat men dit rozekransje met een rouwvol hart bidt. (Pius IX *ibid.*)

Bemerken wij ook nog, dat men 100 dagen aflaat verdient, iederen keer, dat men met een rouwvol hart het schiet-

gebedje bidt: Gezegend zij de Heilige en Onbevleete-Ontvanging der allerzaligste Maagd Maria. (Pius VI, 21 November 1793.)

NOTA. Er bestaat een rozekransje van de Onbevleete-Ontvanging van 12 korallen, waarvan de aflaten valsch en onecht zijn verklaard door een decreet van de H. Congr. van 7 Maart 1678, dit is het echter niet wat wij hier voorstellen.

TWEEDE NOVENE

TER EERE DER

ONBEVLEKTE-ONTVANGENIS.

Deze Novene kan gehouden worden, óf om zich voor te bereiden voor het feest van 8 December, óf ook op ieder anderen tijd om eene bijzondere gunst te verkrijgen.

Het zal goed zijn iederen dag der Novene de kleine getijden, of het rozekransje der Onbevlekte-Ontvangenis te bidden, de H. Mis, zoo vaak men kan, bij te wonen en ten minste op den dag der sluiting ter H. Tafel te naderen. — Ook kan men, met toestemming zijns biechtvaders, eenige belofte aan de H. Maagd doen, voor 't geval, dat men zal zijn verhoord geweest.

EERSTE DAG.

Maria-Onbevlekt vormde de vreugde van God bij de Schepping.

I. Wat is dat vooreene, die daar te voor komt als deopgaande dageraad. (Cant. Cantic. VI, 9.) Het opkomen van Maria, dageraad van den morgen, is hare vorming in de gedachten Gods, van

vóór 't begin der eeuwen: van eeuwigheid had God besloten, dat het Woord, van de hemelen afdalende, de menschelijke natuur aannemen, en onder ons wonen zoude. Van eeuwigheid had ook God den tempel uitverkoren, welke aan 't Woord tot woonplaats zoude dienen, — luistervolle tempel! welke zoo veel mogelijk in de orde der schepping, der Godheid waardig moest wezen. Het is van deze eeuwige voorbereiding der levende woonplaats van eenen God, dat Maria zelve spreekt, in hare woorden der H. Schrift: »Van eeuwigheid ben ik gevormd in het goddelijk plan. Toen de tijden vervuld waren, en Jezus de Zon der Gerechtigheid weldra ging verschijnen, aan de wereld, ontving de goddelijke dageraad, welke Hem ter wereld brengen moest het bestaan, en begon dezelve voor de oogen der menschen te schitteren, zóó als God Haar ontworpen had in zijne eeuwige plannen, versierd met al zijne gaven, meesterstuk zijner almacht en zijner liefde. Alles wat schoon is in het heelal is slechts een schaduw van de volmaaktheden der onbevleete Maagd.

Wensch Maria geluk met zoo vele gunsten.

II. Ofschoon al het geschapene slechts eene geringheid is in vergelijking met God — en alles is, als of het niet ware, — ofschoon gij zelf slechts een stofjen zijt in de schepping, heeft God zich toch met

u bezig gehouden van eeuwigheid: Ik heb U met eene eeuwige liefde bemind. Indien Hij er behagen in gehad heeft in Maria de levende trekken van Jesus te schetsen, opdat Zij op Hem gelijken zou, waarvan Zij de Moeder moest worden, heeft Hij ook u naar zijn beeld geschapen, en voorbeschikt Hem van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen en voor altijd te bezitten in den hemel. Ziedaar het einde, waartoe Hij u bestemd heeft, toen Hij u schiep tot zijne verheerlijking. Om u die bestemming, door de zonde verloren, terug te geven, heeft Hij zijnen eenigen Zoon gezonden, geboren uit de Onbevleete Maagd, gestorven aan het kruis om u zalig te maken. Is deze bestemming het onderwerp van al uw streven?

GEBED.

O Maria, volmaakste der maagden, verkrijg mij te leven in eene zoo groote zuiverheid, en eene zoo volmaakte liefde, dat ik waardig ben aanhoudend de oogen van den driemaal heiligen God op mij te trekken. Amen.

BESLUIT. Vermijd alles, wat God mishagen kan, en herhaal vaak door den dag het gebedje: O Maria zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen.

TWEEDE DAG.

De Goddelijke Dageraad verdrijft de duisternissen.

I. Wat is dat voor eene, die daar te voor komt als de opgaande dageraad?

De dageraad verdrijft het nachtelijke duister. Evenzoo heeft Maria, het werk der Zon der Gerechtigheid, de duisternissen der zonde verdreven, die onvergelykelijk afzichtelijker en verschrikkelijker zijn, dan de duisternissen der natuur. Het zijn de duisternissen, welke de duivel over geheel de aarde en in de zielen verspreid had. Die duisternissen verblindden bijna alle menschen voor de komst van den Messias; zij kenden God niet noch hunne ziel, noch hunne plichten; gezeten in de duisternissen van dezen helschen nacht, verdwaalden zij, als ongelukkige reizigers, in hunne wegen, namen den verkeerden voor den goeden weg, de ondeugd voor de deugd, de valsche voor de ware goederen, en liepen eindelijk van afgrond tot afgrond in het eeuwige verderf. Na vier duizend jaren, verscheen de Onbevleete Maagd, als een schitterende dageraad, zachte stralen werpend, en het menschedom begon het licht te aanschouwen. Groet deze Dageraad, welke den nacht verdrijft.

II. Maria heeft der wereld het licht, het leven, en den vrede terug gegeven, door ons eenen Zaligmaker te schenken. Zij ook is het, welke deze zelfde genaden den zondaar schenkt, met voor hem de terugkomst der Zon der Gerechtigheid te bewerken. De H. Geest zegt van hen, welke zich aan de zonden overgeven, dat hunne wegen duisternis zijn, en zij in de schaduwe des doods zitten. De zondaar is als met blindheid geslagen: hij kent, hij gelooft misschien nog de waarheden des Geloofs, maar hij heeft als 't ware, het gevoel er van verloren. De boosheid der zonde, de eeuwige wrake, het lijden van den Zoon Gods en de verlossing der wereld, dat alles schijnt zich voor hem te niet te doen; zijn hart, gevoelig voor de zinnelijke dingen dezer aarde, is koud en zonder leven voor die des hemels. De zondaar roepe vol vertrouwen, in dien toestand, Maria, de goddelijke Dageraad, aan. Zij zal tot hem komen, zijne duisternissen verdrijven en hem, met haren Goddelijken Zoon, die zoete klaarheid teruggeven, welke zijne ziel van vrede, vreugde en geluk zal doen overstroomen.

GEBED. Onbevleete Maagd, goddelijke Dageraad, die in uwen schoot het ongeschapen Licht gedragen hebt, verlicht mijnen geest, opdat ik, de ijdelheid der menschelijke dingen, en de waarde der

hemelsche inziende, mijn hart onthechte van alle geschapene goederen, die het verleiden, en ik het geheel aan Jesus geve. Amen.

BESLUIT. Leg er u op toe, om al uwe handelingen en al uwe plannen te wegen in de schaal der eeuwigheid.

DERDE DAG.

Het paste aan de goddelijke Dageraad zuiver en Onbevlekt te zijn.

Wat is dat voor eene die daar te voor komt als de opgaande dageraad? De dageraad kan de dochter der zonne geheeten worden, want hij, is gevormd van de eerste, zeer verre stralen, welke de zon naar de aarde schiet, om hare komste te verkondigen. En daar deze stralen voortkomen van de zon, de starre des dags zelve, zijn zij zuiver, zooals zij is, en deelen zij in hare schoonheid. Eveneens heeft Maria, de goddelijke Dageraad, die het Woord, vleesch geworden, moest ter wereld brengen, van het Eeuwig Woord, terstond voordat Zij ter wereld kwam, Zelve al hare zuiverheid overvloedig ontvangen. Maria is, door haar eenig voorrecht, zuiver en vol van genade geweest, van af den eersten oogenblik haars bestaans. Het paste inderdaad,

dat zij, die den oorsprong der genade, en den God aller heiligheid het daglicht moest schenken, zelve ook van af den beginne zalig was, en versierd met de gaven der liefde, reeds bij hare ontvangenis.

Bezoedeld door de smet der erfzonde, zijt gij als kind van gramschap, veroordeeld om voor altijd als balling buiten den hemel, uw vaderland, te zwerven, en Gods aanschijn nimmer te aanschouwen, indien God zelf U niet met Hem verzoende. Deze verzoening heeft Hij zich verwaardigd in het H. Doopsel tot stand te brengen. Op het oogenblik, dat het heilig Water gevloeid heeft op uw voorhoofd, is uwe ziel van de zonde tot de glorie, van de duisternis tot het licht, van den dood tot het leven, van kind des duivels tot kind Gods en prins van zijn rijk overgegaan. Jesus heeft op dat oogenblik u aan zijn leven deelachtig gemaakt, en U doen deelen in zijne Goddelijke natuur. Hebt gij deze weldaden ongeschonden bewaard? Maria, zonder erfzonde ontvangen, heeft later nooit de minste smet verduurd; en gij, na de genade in het sacrament van herboring terug ontvangen te hebben, hebt dezelve geheel door de zonde verloren, of ten minste grootelijks verzwakt door veelvuldige dagelijksche fouten. Heb berouw.

GEBED. Gezuiverd van de erfzonde,

en geplaatst onder de aangenomen kinderen Gods, door het heilig Doopsel, werp ik mij aan uwe voeten, o gezegende Maagd, en bezweer U met alle kracht, mij de noodige hulp te verwerven om niet meer te zondigen. Amen.

BESLUIT. Leg u heden op de versterking uwer zinnen toe, voornamelijk van uwe oogen en van uwen smaak.

VIERDE DAG.

De Goddelijke Dageraad jaagt de duivelen op de vlucht.

I Wat is dat vooreene, die daar te voor komt, als de opgaande dageraad? Als de dageraad verschijnt stuiven de wilde dieren naar hunne hollen; de nachtuilen, vijanden van het licht, keeren naar hunne duistere schnilplaatsen terug; op hun akelig en wild gekras volgen de liefelijke gezangen der vogelen, welke op hunne wijzen des Scheppers glorie zingen. Even zoo vluchten de duivelen, door schrik geslagen, naar hunne diepe afgronden, bij de verschijning van Maria, die goddelijke Dageraad, welke den menschen het licht, het leven en de vreugde bracht. De naam van Maria, naam, zoo zoet voor hare dienaren, is voor den vijand onzer zaligheid zoo ver-

schrikkend, als een leger in slagorde geschaard. »Als ik den naam van Maria uitspreek,» zeide de H. Franciscus van Assisië, nooit zich de hemel, verheugt zich de aarde, verblijden zich de Engelen, de duivelen alleen, door schrik bevangen, nemen de vlucht, en verdwijnen lichter en spoediger dan het stof door den wind weggeslingerd.»

II Onderzoek u over de wijze, waarop gij de bekoringen beschouwt, en aan dezelfde weerstand biedt. Maar al te vaak verliezen de zielen, die aan God zouden willen toebehooren, den moed, ten overstaan der herhaalde strijden, welke zij te verduren hebben. Zij verliezen uit het oog, dat deze aarde het land van beproeving is, en dat alleen hij gekroond zal worden, die wettig zal hebben gestreden. Het leven van den mensch op aarde, zegt de H. Geest, is een strijd. Dewijl gij aan God welgevallig waart was 't noodig, dat de bekoring U op de proef stelde. Hij, die eene groote glorie in den hemel verdienen wil, zonder vele en zware beproevingen te verduren, is gelijk aan een soldaat, die den roem der overwinning eischen, maar den strijd vluchten zoude. Als gij u voelt wankelen, en u alle wederstand overbodig toeschijnt, omdat gij u reeds overwonnen waant, wees dan op uwe hoede uwe wapenen neer te

leggen; vertrouw dan op de hulp van Jezus en van Maria, die voor u en met u strijden.

GEBED. Onbevleete Maagd, gij ziet mij door duisternissen omringd, blootgesteld aan ontelbare gevaren; verleen mij uw licht en uwe sterkte, opdat ik aan de hinderlagen des vijands moge ontsnappen. Amen.

BESLUIT. Oefen u aanhoudend in het bewaken uwer zinnen.

VIJFDE DAG.

Hoe de Goddelijke Dageraad verrukkend is in luister.

I. Wat is dat voor eene die daar te voor komt als de opgaande dageraad? Niets is bekoorlijker in de natuur dan de opkomende dageraad. Eveneens is niets lieflijker dan de verschijning der Beminnaenswaardigste en der Zuiverste der maagden. Toen deze goddelijke Dageraad hare eerste stralen over de aarde, welke bijna van alle kanten door duisternis omgeven was, verspreidde, sprongen de engelen van blijdschap op, en zeiden, als in liefde-vervoering, tot elkander: wat is dat voor eene, die daar te voor komt als de opgaande dageraad! en

hun eigen luister scheen voor hun eigen oogen zich als uit te wisschen, gelijk de glans der sterren verdwijnt bij het opkomen van den dageraad. De verhevenste der serafijnen zag zich op grooteren afstand van de Koninginne der Engelen, dan hij zelf verwijderd is van de minst genadenrijke ziel. En welk hart zoude niet vervoerd zijn door de aanminnigheid van het Hart van Maria?

II. De ziel van den rechtvaardige, welke de genade en vriendschap Gods bezit, heeft ook, ofschoon zij, wat de schoonheid betreft, met Maria niet vergeleken kan worden, zooveel schoons en bekoorlijks, dat zij de Engelen, God en de menschen in verrukking brengt. De starren, welke aan het uitspansel schitteren, zijn door den H. Geest zelve aangewezen om de schoonheid er van af te beelden. De Engel-Bewaarder wordt ook niet moede deze ziel aan te starren, alsof hij een levend beeld der genade en der heiligheid in haar zag, van de genade en heiligheid, waarmede hij zelf versierd is. De ziel des rechtvaardigen is de levende tempel der H. Drieëldigheid; zij is de troon waarop de drie Aanbidelijke Personen gezeten zijn; de troon, stralen schietend van al het vuur van den Geest der liefde, welke het hart, waarin Hij woont, bezit, het doordringt, en een voorwerp, het Goddelijk welbehagen waardig, er van maakt.

Kunt gij zeggen, dat uwe ziel eene dusdanige is?

GEBED. Verhevene Maagd, door de milddadigheid des Allerhoogsten, met zoo groote heiligheid begunstigd, dat zij die der Engelen en der menschen verre overtreft, verwerf voor mij, die zoo zwak ben, de genade, mij van alle gebreken en onvolmaakt-heden te zuiveren, en ik mij voortaan ernstig moge bestreven om alle ware deugden te verkrijgen. Amen.

BESLUIT. Onderzoek u over uwe be-roepspligten, en bijzonder over die plichten, welke gij gewoonlijk verzuimt.

ZESDE DAG.

Hoe Maria, de goddelijke Dageraad, Haren glans mededeelt.

I. Wat is dat voor eene die daar te voor komt als de opgaande dageraad?

Vóór dat de zon boven den gezichteinder verschijnt, is er geen schoonheid en geen glans in de natuur te bespeuren; alles is dan met den eentonigen sluier der duisternis omtogen. Doch nauwelijks is de dageraad verschenen, of hij verspreidt een bekoorlijken glans over geheel de natuur, en hij doet duizende verschillende kleuren

schitteren. Eveneens verspreidde Maria, de goddelijke Dageraad, het licht van de Zon der Gerechtigheid ontvangen, over de geestelijke wereld, op het oogenblik dat zij verscheen. Daarom is het, dat de Heilige Kerkleeraars haar voorstellen als het kanaal, langs hetwelk alle genaden vloeien, komende uit den schoot Gods, tot heiligmaking der menschen. Daarom is het, dat de Kerk op haar de woorden der H. Scheift toepast: In mij is alle genade des levens en der waarheid: in mij is alle hope der deugd. Zij is de Moeder aller uitverkorenen, aan welke Zij het geestelijke leven van haren Goddelijken Zoon mededeelt.

II. Onze Zaligmaker heeft tot de apostelen gezegd: Gij zijt het licht der wereld; en er bijgevoegd: Zoo schittere nu licht voor de menschen, dat zij uwe goede werken ziende, uwen Vader loven, die in de hemelen is. Het eigenaardige van het licht is, dat het zijn glans verspreidt zonder dien zelf te verliezen. Evenzoo verspreidt eene waarlijk rechtvaardige ziel, over alles wat haar omgeeft, het licht der genade en het vuur der liefde. Welken invloed bezit eene heilige ziel niet! Zie, wat de apostelen gedaan hebben; zie, wat in 't vervolg der eeuwen die heiligen hebben uitgewerkt, welke wij op onze altaren vereeren; breng u die en die personen, die gij gekend hebt, voor den

geest, welke, gelijk aan engelen op aarde, slechts schenen te leven om God te beminnen en Zijn heiligen naam te verheerlijken. Het zien alleen van zulke personen is eene zalvende prediking die doordringt tot het harte. Deze zielen worden even als Maria, in verhouding harer krachten, moeders van uitverkorenen, het leven aan Jezus schenkende in de harten, welke zij bekeeren.

GEBED. O bewonderenswaardige Moeder, die mijne ziel, zoo arm aan goede werken, aanschouwt, verwerf voor mij, door uw maagdelijk Moederhart, een vasten wil, slechts voor het goede te werken. Amen.

BESLUIT. Overdenk of er niet eene ziel is, welke gij voor God kunt winnen, door uwe gebeden. uwe raadgevingen, uwe liefde, en bepaal de middelen die gij er toe zult aanwenden.

ZEVENDE DAG.

Hoe de goddelijke Dageraad altijd stijgt
in luister.

I. Wat is dat voor eene die daar te voor komt als de opgaande dageraad.

Als de dageraad boven den gezichteinder zich begint te verheffen, werpt hij nog slechts een flauw licht af; doch van oogen-

blik tot oogenblik neemt hij nieuwen glans aan, en schittort hij meer en meer.

Eveneens verhief zich Maria aanhoudend iederen oogenblik van haar leven tot hooger trap van genade en tot hoogere volmaaktheid, nadat Zij eenmaal bij hare Onbevleete Ontvangenis boven de Engelen en Heiligen geplaatst was. Verbeel u, zoo gij kunt, wat Maria moet geweest zijn, na een leven van twee en zeventig jaren, waarvan ieder oogenblik eene onmeetelijke vermeerdering van genade geweest is; Zij, die bij den eersten oogenblik haars bestaans reeds zoo verre boven de Engelen en de Heiligen was verheven. Stort uw harte, aan de voeten van Maria in gevoelens van lof, bewondering en liefde uit, voor zulk eene schitterende verheerlijking.

II. Keer hier eens in u zelven, en ga eens na, of gij naar het voorbeeld van Maria aanhoudend vooruitgaat op den weg der zaligheid en der volmaaktheid. Hij, die geen krachten inspant om den sterkenstro om op te varen, zal door de wateren worden medegesleept. Evenzoo gaat hij achteruit, die niet vooruit gaat in de deugd.

Hebt gij dit jaar minder vallen dan de vorige jaren te betreuren? Waakt gij met meer zorg over de zuiverheid van uw hart? Hebt gij een meer levendigen afschuw van de zonde en van de gelegenheden der zonde? Gevoelt gij u minder getrokken tot

de genoegens en vermaken der wereld? Bewaart gij meer de ingetogenheid des harten en de vereeniging met God? Gevoelt gij een meer ernstig en meer standvastig verlangen voor de geestelijke dingen, voor het gebed, voor de H. Communie? Doet gij uwe werken met eene grootere en meer zuivere goede-meening, enz.? Breng aan uwen Goddelijken Verlosser, door tusschenkomst van Maria, de volkomenste en de edelmoedigste offerande van u zelve.

GEBED. Onbevleete Maagd, die geen enkel oogenblik uws levens opgehouden hebt, de schatten uwer verdiensten en uwer genaden te vermeerderen, verwerf voor uwen dienaar (dienares) zoo zwak en onstandvastig, zijne onstandvastigheid te overwinnen en altijd voortgang te maken in de ware deugd. Amen.

BESLUIT. Beoefen getrouw de meditatie en het onderzoek des gewetens, die zoo krachtige middelen om in de deugd aan te groeien.

ACHTSTE DAG.

De goddelijke Dageraad verlicht en vertroost den balling in het ballingschap dezer aarde.

I. Wat is dat voor eene die daar

voor komt als de opgaande dageraad? Als de dageraad zich begint te vertoonen, hervat de reiziger, welke met angst en verveling te midden der nachtelijke duisternis zijn weg vervolgt, wederom moed. Arme ballingen die wij zijn, verre van ons zalig vaderland gebannen, gescheiden van onzen Vader, die in de hemelen is, wandelen wij door dit tranendal heen; en maar al te vaak, helaas! is het pad, dat wij begaan, donker en vol gevaren, door den vijand onzer zaligheid in den weg geworpen. Gelukkig hij, voor wien de goddelijke Dageraad schittert! Gelukkig hij, die Maria bemint en haar getrouwelijk dient? Onder den invloed van dit weldadige licht, ziet hij het doelwit zijner reis, dat hij wil bereiken, namelijk den hemel, zijn gezegend vaderland, en hij haast derwaarts zijne schreden. Hij gevoelt veel minder de vermoeidheid; en de verleidende vermaken, welke hem van het pad aflokken, verliezen alle bekoorlijkheid voor hem. Hij streeft vooruit, vooruit, met het harte vol zalige vreugde.

II. Onderzoek u over uwe houding, welke gij aanneemt ten tijde van kruissen, tegenzin, verwarring, dorheid. De zielen, nog nieuwelingen in den dienst des Heeren, verliezen alsdan den moed en worden nalatig. Bijna geheel, terwijl zij God zoeken met zich zelven bezig, en God veel meer om

zich zelven dan om God zoekende, zonder dat goed in te zien — laten zij het werk achter, waar zij slechts last en tegenzin in vinden; zij treden een tijd lang in dienst van een anderen meester, welke haar voordeeligere toezeggingen schijnt te doen, doch niet in staat is die na te komen. Indien gij aldus te werk gaat, weet dan wel, dat gij altijd zeer weinig beteekenen zult in Gods oog, want dan zult gij altijd een huurling blijven, en een huurling heeft niets van die grootmoedigheid, welke alléén de uitstekende gunsten des hemels veroverd. Hij, die verflauwt, zoodra de troosteloosheid hem mismoedig maakt, toont, dat hij zich zelven meer dan God in de godsvrucht zoekt.

GEBED. Moeder van barmhartigheid, ik keer mijne smeekende oogslagen naar U, en bid U, door de standvastigheid, die Gij getoond hebt aan den voet des kruises, mij den geest van standvastigheid in 's Heeren dienst te verwerven, zelfs in het midden der beproevingen. Amen.

BESLUIT. Getrouw te zijn in de oefeningen van Godsvrucht, en de toevlucht tot Maria te nemen, ten tijde van inwendige troosteloosheid.

NEGENDE DAG.

De goddelijke Dageraad opent het Eeuwige Licht.

I. Wat is dat voor eene die daarte voor komt als de opgaande dageraad? De dageraad schijnt bij zijn opkomen het boek der natuur te openen., te gelijk den hemel en de aarde verlichtende, tot dat de zon, welke hen opvolgt, dezelve met haar helder schitterend licht vervult. De Zon der Gerechtigheid schitterend in dit land van ballingschap niet voor onze oogen. Het licht van het Lam is het licht des Paradijses. Edoch wie zal ons die Goddelijke Zon toonen, indien dat de allerzaligste Maagd Maria niet doet; Maria! zoo vaak als Deure des hemels aangeroepen? Maria is het, die Jezus aan de wereld geschonken heeft, en het is ook door Haar, dat Jezus eene geestelijke geboorte in de harten ontvangt, en bijgevolg, dat wij zelven tot het leven der genaden geboren worden. Het is in dien zin, dat Maria genoemd wordt, en waarlijk onze Moeder is. Gelijk de dageraad de zon voortbrengt, zoo deelt Maria in dit ballingsoord het leven der genade aan de zielen mede, en het leven der verheerlijking in ons Eeuwig Vaderland.

II. Overweeg het vertrouwen en den

vrede, ja, somtijds de blijdschap, welke hem in het zoo vervaarlijke uur des doods, te beurt vallen, die gedurende zijn leven eene standvastige en oprechte Godsvrucht voor Maria bezeten heeft. Zij bevindt zich aan zijn leger van smarte om de booze geesten af te weren, welke zich daar op dat beslis-send oogenblik bevinden, om door eene uiterste en gevoelige poging zijne ziel te rooven. Het kind van Maria, zonder twijfel, ziet, ten minste gewoonlijk, zijne Moeder niet; maar het gevoelt de uitwerking harer tegenwoordigheid. Zijn hart is veranderd. Hij was ontstemd, de vrede is in zijne ziel teruggekeerd; hij konde slechts vreezen — en zie, op eens konde zijn hart slechts liefhebben; hij begrijpt van waar hem die zoo zoete tranen komen, welke hij laat nederbiggelen op het kruisbeeld, terwijl hij het aan zijne lippen klemt. Hij lijdt, edoch zijn lijden is hem zoo zoet geworden, dat hij nog meer uit liefde voor zijnen lijdenden Jezus, zoude verduren willen. Hij is geheel verbaasd, dat het zoet is te sterven, en hij slaapt zacht-jens in, in de armen van Maria, de aange-name Dageraad, welke hem den toegang tot het Eeuwige Licht opent.

GEBED. O Onbevleete Maagd, sta mij in mijne laatste stonde bij, en geef, dat ik, na waardig de Heilige Sacramenten ont-vangen te hebben, den slaap der rechtvaar-digen slapen moge.

BESLUIT. Indien gij nog niet tot de
broederschap van den zaligen dood behoort,
haast u dan, u daarin te laten opnemen.

NOVENE

ter voorbereiding voor het Feest der Onbevleete Ontvangenis.

(Deze Novene begint 29 November. Zij is zoo letterlijk mogelijk vertaald uit de „Raccolta di orazioni e pie opere per le quali sono state concesse dai Sommi Pontefici le S. Indulgenze.” Dertiende Uitgaaf. Rome 1855.)

Aangaande de aflaten aan deze Novene verbonden, zegt de »Raccolta»: Paus Pius VII heeft bij Rescripten, uitgevaardigd door zijne Eminentie den Cardinaal Pro-Vicar, van 4 Aug. en 24 Nov. 1808, alsmede van 11 Jan. 1809, (welke bewaard worden op de secretarie van het Vicariaat) op dringend verzoek van verschillende godvruchtige geloovigen, 300 dagen aflat vrrleend op iederen dag der Novene, aan alle geloovige Christenen, welke óf afzonderlijk, óf in vereeniging met anderen, óf wel in de kerk, óf in hun eigen woning, deze Novene zouden

bidden. Tevens een vollen aflaat op het feest, of op eenen dag der Octave, aan allen, welke deze gebeden iederen dag der Novene zullen volbracht hebben; — na gebiecht en de H. Communie ontvangen te hebben God en de H. Maagd volgens de intentie van Z. H. den Paus, zullen hebben gebeden.

Gebeden voor iederen dag der Novene.

Kom, H. Geest, vervul de harten uwer geloovigen, en ontsteek in hen het vuur uwer liefde.

v. Zend uwen Geest, en zij zullen geboren worden.

r. En gij zult de gedaante der aarde vernieuwen..

GEBED. O God, die de harten der geloovigen door de verlichting van den H. Geest onderricht hebt, geef, dat wij in dienzelfden Geest het rechte mogen smaken, en ons in zijne vertroosting altijd mogen verblijden. Door Christus onzen Heer.

r. Amen.

VOORBEREIDEND GEBED.

Allerzuiverste Maagd, zonder zonde ontvangen, en van af dat oogenblik geheel schoon en zonder vlek, glorierijke Maria, vol van genade en Moeder van mijnen God, Koningin der Engelen en der menschen; ik vereer U ootmoedig als de Moeder mijns Zaligmakers, die ofschoon God zijnde, door zijne achting, zijnen eerbied, en zijne onderdanigheid ten uwen opzichte, mij geleerd heeft welke eerbewijzen en huldebetooningen ik U brengen moet: gewaardig U bid ik U, dat aan te nemen, wat ik in deze Novene U toewijd. Gij zijt de veilige schuilplaats der boetvaardige zondaars, derhalve heb ik redenen mijne toevlucht tot U te nemen; Gij zijt Moeder der barmhartigheid, daarom kunt Gij niet ongeroerd blijven bij mijne ellenden; Gij zijt na Jezus Christus, geheel mijne hoop, en mijn teeder vertrouwen, dat ik op U stel, kunt Gij niet dan met welbehagen aannemen; maak mij waardig uw kind genoemd te worden, opdat ik U, met vertrouwen, toevoegen kan: Monstra te esse Matrem, — Toon, dat Gij Moeder zijt.

Hier worden 9 Wees Gegroeten en 1 Glorie zij den Vader gebeden, en daarna het volgende

Gebed voor den eersten Dag.

(29 NOVEMBER.)

Zie mij hier aan uwe allerheiligste voeten, o, Onbevleete Maagd: ik verheug mij grootelijks met U, dat Gij van eeuwigheid af de uitverkorene Moeder des Eeuwigen Woords, en van de erfzonde gevrijwaard geweest zijt. Ik dank en loof de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U met die voorrechten bij uwe Ontvangenis verrijkt heeft; en smeeke U ootmoedig, mij de genade te verwerven, om de droevige gevolgen te overwinnen, welke de erfzonde in mij heeft voortgebracht; o! maak, dat ik dezelve te bovenkome en nooit nalate mijnen God te beminnen.

Hier bidde men delitanie der H. Maagd, of wel den volgenden

LOFZANG.

- v. Gij zijt geheel schoon, Maria.
- r. Gij zijt geheel schoon, Maria.
- v. En de smet der erfzonde is niet in U.
- r. En de smet der erfzonde is niet in U.
- v. Gij, de glorie van Jerusaleem.
- r. Gij, de vreugde van Israël.
- v. Gij, de roem van ons volk.
- r. Gij, de voorspreekster der zondaars.
- v. O Maria.
- r. O Maria.
- v. Allervoorzichtigste Maagd.

R. Meêdoogendste Moeder.

V. Bid voor ons.

R. Verleen ons Uwe tusschenkomst bij den Heer, Jezus Christus.

Na de litanie of wel, na genoemden lofzang zal men zeggen:

V. In uwe Ontvangen, o Maagd, waart Gij onbevlekt.

R. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon Gij gebaarde hebt.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die door de Onbevleete Ontvangen der Heilige Maagd, eene waardige woonplaats voor uwen Zoon bereid hebt: wij smeeken U, die, om den vooruitgeziene dood van dezen haren zelfden Zoon, Haar van alle vlek bewaard hebt, ook verleent, dat wij door Hare voorspraak ook zuiver tot U genaken.

O God, Herder en Bestierder aller geloovigen, zie gunstig neer op uwen dienaar N., dien Gij gewild hebt, dat aan 't hoofd uwer Kerk zoude gesteld zijn: geef hem, bidden wij U, allen, waarover hij gesteld is, door woord en voorbeeld in het goede te doen vorderen, zoodat hij met de hem toevertrouwde schapen tot het eeuwige leven gerake.

O God, onze toevlucht en onze sterkte, verhoor de godvruchtige gebeden Uwer

Kerk, Gij, zelf de schenker der Godsvrucht, en geef, dat wij werkelijk verkrijgen wat wij zoo getrouw van U afsmeeken. Door Christus, onzen Heer. Amen.

Op de andere dagen bidde men alles zoo als hierboven, behalve de volgende gebeden.

Gebed voor den tweeden Dag.

(30 NOVEMBER.)

O Onbevleete Lelie van zuiverheid, Maria, ik acht mij gelukkig met U, dat Gij van af het eerste oogenblik Uwer Ontvangenis, met genade zijt overladen, en U daarenboven het volmaakte gebruik Uwer rede is verleend. Ik dank en aanbid de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U zulke verhevene voorrechten geschonken heeft; ik sta geheel beschaamd voor U, mij zoo arm aan genade ziende; Gij, die zoo geheel en al met de hemelsche genade overladen zijt, o! schenk er van mede aan mijne ziel, en maak mij deelachtig aan de schatten Uwer Onbevleete Ontvangenis.

Men bidde de litanie, of den lofzang enz. zoo als boven op blz. 126.

Gebed voor den derden Dag.

(1 DECEMBER.)

O Maria, geheimnisvolle Roos van zuiverheid, ik verblijd mij met U, die roemvol gezegevierd hebt in uwe Onbevleete Ontvangingen over de helsche slang, en zonder smet der erfzonde ontvangen zijt. Ik dank en loof uit geheel mijn hart de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U zulk een voorrecht geschonken heeft; ik bid U, mij de noodige kracht te verwerven. om alle hinderlaag van den helschen vijand te overwinnen, en mijne ziel niet met zonde te besmeuren. O Gij! help mij altijd, en maak dat ik onder uwe bescherming altoos de overwinning over de vijanden onzer zaligheid behalen moge.

Men bidde hier de litanie, of den lofzang zoo als boven op blz. 126.

Gebed voor den vierden Dag.

(2 DECEMBER.)

O Onbevleete Maagd Maria, Spiegel van zuiverheid, ik verblijd mij ten hoogste bij het zien, dat U van af uwe Ontvangingen de verhevenste en volmaaktste deugden, en tevens alle gaven des Heiligen Geestes, zijn ingestort.

Ik dank en loof de Allerheiligste Drie-

vuldigheid, dat Zij U met die voorrechten begunstigd heeft; ik smeeek U, o goeder-tierene Moeder, wij de beoefening der deugd te verwerven, en mij alzoo waardig te maken, de gaven en de genade des Heiligen Geestes te ontvangen.

Men bidde hier de litanie, of den lof-zang zoo als boven blz. 126.

~~~~~

Gebed voor den vijfden Dag.
(3 DECEMBER.)

O Maria, helderschijnende Maan van Zuiverheid, ik verblijd mij met U, terwijl het geheim uwer Onbevleete Ontvangenis het begin is geweest van het heil des menschelijken geslachts, en de blijdschap der geheele wereld. Ik dank en loof de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U zoo hoog verheven en verheerlijkt heeft, en ik smeeek U mij de genade te verwerven, dat ik het Lijden en den Dood van uwen Goddelijken Jezus mij te nutte make; en dat het Bloed niet vruchteloos voor mij aan het kruis vergoten zij, maar, ik heilig leve, en mijne ziel zalig moge maken.

Men bidde hier de litanie, of den lof-zang zoo als boven blz. 126.

~~~~~

Gebed voor den zesden Dag.

(4 DECEMBER.)

O allerschitterendste Sterre van zuiverheid, Onbevleete Maria, ik verblijd mij met U, dat uwe Onbevleete Ontvangenis eene allergrootste vreugde aan alle Engelen des hemels verschaft heeft. Ik dank en loof de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U met zoo een schoon voorrecht heeft, verrijkt O! maak, dat ik eenmaal deelgenoot worde van deze vreugde en, dat ik U in het gezelschap der Engelen kunne loven en prijzen in eeuwigheid.

Men bidde de litanie of den lofzang enz. zoo als boven op blz. 126.

Gebed voor den zevenden Dag.

(5 DECEMBER.)

O opkomende Dageraad van Zuiverheid, Onbevleete Maria, ik verblijd mij met U, en bewonder, dat Gij op het oogenblik Uwer Ontvangenis in de genade bevestigd zijt geworden en verkregen hebt, nooit te zondigen. Ik dank en verhef de Allerheiligste Drievuldigheid, welke U alleen boven alle vrouwen met dit bijzonder voorrecht heeft doen uitschijnen. O, verkrijg mij, Heilige Maagd, een volkomen en voortdurenden afschuw van de zonde, meer dan van alle

ander kwaad en, dat ik liever sterve, dan dezelve nog ooit te bedrijven.

Men bidde de litanie, of den lofzang enz. zoo als boven op blz. 126.

~~~~~

Gebed voor den achtsten Dag.
(6 DECEMBER.)

O Maagd Maria, Zonne zonder vlek, ik acht mij gelukkig met U, dat U in uwe Ontvangenis grootere en overvloedigere genade door God geschonken is, dan alle Engelen en alle Heiligen bezitten op het toppunt hunner verdiensten. Ik dank en bewonder de hooge weldadigheid der Allerheiligste Drie-vuldigheid, welke U dat voorrecht heeft toegeedeeld. O! maak, dat ik aan de goddelijke genade beantwoord, en er nooit misbruik van make. Verander mijn hart, en geef, dat van stonde af aan mijne oprechte bekeering beginne.

Men bidde de litanie, of den lofzang enz. zoo als boven op blz. 126.

~~~~~

Gebed voor den negenden Dag.
(7 DECEMBER.)

O Schitterend Licht van heiligheid, en voorbeeld van zuiverheid, Onbevleete Maagd en Moeder Maria, nauwlijks waart Gij ont-

vangen of, diep gebogen, aanbaadt Gij God,
 en bedanktet Hem, omdat door uwe tus-
 schenkomst de oude vloek werd opgeheven en
 de volle zegen over de kinderen van Adam
 nederdaalde. O! maak, dat door dezen zegen
 mijn hart van liefde voor God ontvlamme;
 ja, ontvlam het, opdat ik Hem onwankel-
 bare liefde toedrage en Hem daarna in
 den hemel eeuwig bezitte, waar ik Hem
 met meer vuur voor de voorrechten, U toe-
 gestaan, danken, en U, met zooveel glorie
 omstraald, vol genot aanschouwen kan.

*Men bidde de litanie, of den lofzang
 enz. zoo als boven op blz. 126.*

LITANIE

VAN

Onze Lieve Vrouw van Lorette.

Heer, ontferm u onzer.
Christus, ontferm u onzer.
Heer, ontferm u onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God hemelsche Vader, ontferm u onzer.
God Zoon, verlosser der wereld, ontferm
u onzer.
God H. Geest, ontferm u onzer.
H. Drievuldigheid, één God, ontferm
u onzer.
H. Maria, bid voor ons.
H. Moeder Gods, bid voor ons.

H. Maagd der Maagden,
 Moeder van Christus,
 Moeder der goddelijke genade,
 Allerreinste Moeder,
 Allersuiverste Moeder,
 Ongeschondene Moeder,
 Onbevleete Moeder,
 Minnelijke Moeder,
 Wonderbare Moeder,
 Moeder des Scheppers,
 Moeder der Zaligmakers,
 Allervoorzichtigste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd,
 Goedertierene Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der rechtvaardigheid,
 Zetel der wijsheid,
 Oorzaak onzer blijdschap,
 Geestelijk vat,
 Eerwaardig vat,
 Schoon vat van godvruchtigheid,
 Geestelijke roos,
 Toren van David,
 Ivoren toren,
 Gulden huis,
 Ark des verbonds,
 Deur des Hemels,

bid voor ons.

Morgenster,
 Behoudenis der kranken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres der bedrukten,
 Hulp der Christenen,
 Koningin der Engelen,
 Koningin der Patriarchen,
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der Belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin zonder erfzonde ontvangen.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ous, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm u onzer, Heer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor enz.
 Heer, ontferm u onzer.
 Christus, ontferm u onzer.
 Heer ontferm u onzer.

Onze Vader.

Sub Tuum Præsidium.

ANTH. Onder uwe bescherming nemen
 wij onze toevlucht, o H. Moeder Gods,

verstoot onze gebeden niet in onzen nood,
 maar verlos ons altijd van alle gevaren,
 o glorierijke en gezegende Maagd onze
 Vrouw, onze Middelaressen, onze Voor-
 spreekster, verzoen ons met uwen Zoon,
 vertoon ons aan uwen Zoon, beveel ons
 aan uwen Zoon

v. Bid voor ons H. Moeder Gods,

Λ. Opdat wij der beloften van Chris-
 tus waardig worden.

Laat ons Bidden.

O Heer en God! wij bidden U, ver-
 leen ons, uwe dienaren en dienaressen,
 de voortdurende gezondheid naar ziel en
 lichaam, opdat wij door de zalige voor-
 spraak der glorierijke Maagd Maria
 mogen verlost worden van de tegen-
 woordige droefheid en genieten de
 eeuwige blijdschap, door Christus onzen
 Heer. Amen.

ROZEKRANSJEN

TER EERE VAN HET

ONBEVLEKT HART VAN MARIA.

(Uit de Raccolta blz. 215).

Opdat de geloovigen meer en meer zouden ontvlammen in de Godsvrucht tot het Heilig en Onbevlekt Hart van Maria heeft Z. H. Paus Pius IX het verzoek toestemmende van den bisschop van Verona, 300 dagen aflate verleend, aan iedereen, welke met een rouwmoedig hart het volgende rozekransjen bidt, elken dag eens te verdienen; aan hen, welke de gewoonte zullen hebben het alle dagen te bidden, verleent Hij een vollen aflate eens in de maand te verdienen, namelijk op den dag, waarop zij gebiecht en gecommuniceerd hebben, eene Kerk of openbare Kapel zullen bezoeken, en daar eenigen tijd bidden, volgens de intentie van Z. H. Aldus het decreet der Congregatie der aflaten van 11 Dec. 1854.

Men begint dit Rozekransje:

v. O God, kom mij te hulp.

r. Heer, haast U mij te helpen.

v. Glorie zij den Vader, enz.

r. Gelijk het was in den beginne, enz.

I. Onbevleete Maagd die zonder zonde ontvangen, alle bewegingen van uw allerzuiverst Hart, tot God, die het aanhoudende voorwerp uwer liefde was, gestierd hebt, altijd onderworpen als Gij waart aan zijnen Goddelijken wil: verwerf voor mij, dat ik uit geheel mijn hart de zonde verafschuwend, van U leeren moge met volkomen overgiving aan den wil Gods te leven.

1 Onze Vader en 7 Wees gegroet.

Hart, dat eens de smart doorgriefde,

Geef, dat 't mijne gloei' van liefde.

II. Ik bewonder, o Maria, die diepe ootmoedigheid, toen uw gezegend Hart zich ontstelde bij de zoo eervolle boodschap, welke de aartsengel Gabriel U bracht, van verkozen te zijn tot Moeder van den Zoon des Allerhoogsten, en U Zijne nederige dienstmaagd verklaarde; beschaamd bij het zien mijner hoovaardigheid, vraag ik U de genade van een vermorseld en verootmoedigd hart, opdat ik, mijne ellende kennende, in staat moge zijn de glorie te verwerven, welke aan de ware ootmoedigen van harte beloofd is.

1 Onze Vader enz. 7 Wees gegroet.

Hart, dat eens de smart doorgriefde,

Geef, dat 't mijne gloei' van liefde.

III. O Allerzoetst Hart van Maria, kostbare schatplaats, waarin de gezegende Maagd de woorden bewaarde, en de verhevene geheimen overwoog, welke Zij over haren Zoon Jezus vernam, waardoor het slechts voor God konde leven; wat maakt de koudheid mijns harten mij beschaamd! o dierbare Moeder, verwerf mij, dat ik de heilige wet Gods in mijn harte overwege en U in de vurige beoefening der christelijke deugden zoeken na te volgen.

1 Onze Vader, 7 Wees gegroet.

Hart, dat eens de smart doorgriefde,
Geef, dat 't mijne gloei' van liefde.

IV. O Roemvolle Koninginne der Martelaren, wier Hart bij het lijden uws Zoons zoo wreedaardig met het zwaard, door den grijzen Simeon voorspeld, is doorstoken geworden, verwerf voor mijn hart eene ware kracht en een heilig geduld bij het verduren der ongevallen en wederwaardigheden van dit ellendig leven, en toon mij uwen waarachtigen Zoon bij het kruisigen des vleessches met deszelfs begeerlijkheden en het navolgen der verstervingen van het Kruis.

1 Onze Vader, 7 Wees gegroet.

Hart, dat eens de smart doorgriefde,
Geef, dat 't mijne gloei' van liefde.

V. O Maria, geheimnisvolle Roos, wier allerbeminnenswaardigst Hart, brandende

van de levendigste liefde, ons tot kinderen heeft aangenomen aan den voet des kruises, die alzoo onze teerhartigste Moeder geworden zijt, o! laat mij de zoetheid van uw moederlijk Hart smaken, en den invloed van uwe macht bij Jezus in alle gevaren mijns levens ondervinden, voornamelijk in de verschrikkelijke ure des doods; en mijn hart, aldus met het Uwe vereenigd, beminne altijd Jezus, nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Wenden wij ons thans tot het Allerheiligste Hart van Jezus, opdat Hij ons ontvlamme van zijne heilige liefde.

O Goddelijk Hart van mijnen Jezus, ik wijd mij aan U toe, vol van dankbaarheid voor zoo groote weldaden, welke ik ontvangen heb, en nog van uwe oneindige liefde ontvang.

Ik dank U uit geheel mijn hart, dat Gij mij nog uwe allerheiligste Moeder gegeven hebt, door mij in den persoon uws geliefden leerlings aan Haar als zoon aan te wijzen. o! Maak, dat mijn hart altijd van liefde voor U brande, en het in uw allerzoetst Hart altijd zijn vrede, zijn toevluchts-oord en zijn geluk moge vinden. Amen.

VEREENIGING
DER
SATURDAGSCHE FELICITATIE
VAN HET
Onbevleete Hart van Maria.

In het jaar 1859, vijf jaren na de verklaring van het leerstuk der Onbevleete Ontvangenis, vatte een priester van het Seminarie der diocese van Valence, in Spanje, de gedachte op — doordrongen als hij was van de verhevenheid dier gebeurtenis — eene Vereeniging op te richten, die de gedachtenis er van zoude vereeuwigen. Hij onderwierp zijn plan aan den aartsbisschop van Valence, die het goedkeurde, en er aflaten aan verleende. De nieuwe Vereeniging verspreide zich spoedig door de naburige provinciën en in de meeste bisdommen van Spanje.

Vijf maanden na de oprichting te Valence onderwierp dezelfde priester zijn werk aan de goedkeuring van Pius IX. Zijne Heiligheid keurde de FELICITATIE bij Breve van

2 Aug. 1859, goed en opende voor dezelfde de aflatsschatten der H. Kerk.

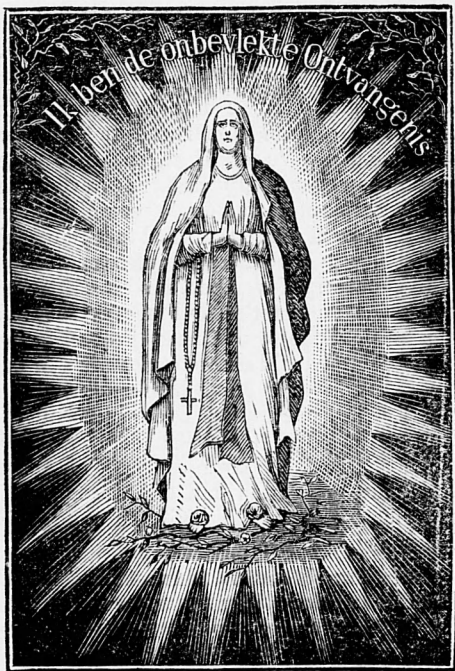
De priester, oprichter der FELICITATIE, was naar Rome gegaan, om mondelings den vooruitgang der Vereeniging aan Z. H. uit te leggen. »Ik wil» zeide de Heilige Vader, dat de FELICITATIE zich alom verspreide».

Den 15 Maart, 1866, gewaardigde zich de Heilige Vader aan alle leden der Vereeniging, tegenwoordige en toekomstige, schriftelijk dezen bijzonderen zegen te verleenen: «Dat God, de Vader, U zegene met eenen eeuwigen zegen». Hij verleende tevens aan alle voortplanters van de Vereeniging dezen bijzonderen zegen: «Dat God het vuur zijner liefde in uwe harten ontsteke.»

In de maand November, van hetzelfde jaar, begaf zich de insteller, de FELICITATIE ziende bloeien in Spanje, ook naar Frankrijk met inzicht, dezelve aldaar op te richten. Welwillend werd hij door Mgr. Laurence, bisschop van Tarbes, ontvangen. Deze prelaat stelde de Broederschap in de kerk der Onbevleete Ontvangenis te Lourdes kerkelijk in, en verleende er aflaten aan. Zij werd plechtig opgericht den 31n Mei 1867, en weldra telde zij duizende van leden.

Een jaar later, in Juni 1868, knielde dezelfde priester aan de voeten van Zijne Heiligheid. Hij reikte den H. Vader eenen brief over van den bisschop van Tarbes, waarbij hij verzocht, dat het Hem mochte

behagen, de Vereeniging der FELICITATIE
opgericht in de Kerk der Onbevleete Ont-
vangenis te Lourdes, tot aartsbroederschap
te verheffen; dat toegestaan werd.

De Koren der Felicitanten.

Inrichting der Koren; verplichtingen der Felicitanten.

1. De Felicitatie is zamengesteld uit koren, bevattende elk vijf en twintig leden.

2. De Felicitanten van elk koor, in vijf en vijf afgedeeld, volgens de letters van Maria's zoeten naam, verdeelen onder elkander, bij loting de vijf Saturdagen der maand elk jaar op nieuw. In dier voege wordt de Onbevleete Maagd, elken Saturdag door vijf Felicitanten gefeliciteerd.

3. Indien het getal der Felicitanten minder dan vijf-en-twintig is, voegen zij zich in kleine koren van vijf personen bij een, waarvan ieder een Saturdag der maand de Felicitatie doet.

4. In de maanden welke slechts vier Saturdagen bevatten, feliciteert het lid van den vijfden op den vierden Saturdag.

5. De hoofdzaak der Saturdagsche Felicitatie is dierhalve, dat elk lid een Saturdag in iedere maand feliciteert. — Evenwel is het wenschelijk, dat hij meer-

malen feliciteert, vooral op de feesten der Heilige Maagd, en zelfs alle Saturdays des jaars: hij verkrijgt daar door een grooteren overvloed van genaden, en loopt geen gevaar zijn bijzonderen Saturday van Felicitatie achter te laten.

6. Op den dag, dat een Koor wordt opgericht, zal ieder lid een bijzondere Felicitatie doen, tot teeken van toewijding aan Maria-Onbevlekt.

7. De Felicitatie kan altijd in 't bijzonder gedaan worden. Evenwel zou het nuttig, doch niet noodzakelijk zijn, dat de leden zich vereenigden om gezamenlijk te feliciteeren, of wel op den dag der oprichting van het Koor of op eenen Saturday der maand, zoo als op de feestdagen der Heilige Maagd, vooral op 8 December, feest der Onbevleete Ontvangenis. Zij zullen zich gelukkig achten, op die dagen, aan Maria toegewijd, tot de heilige Sacramenten te naderen.

Eenige Raadgevingen.

1° Het is eene zeer nuttige oefening als de klok slaat, vooral bij het opstaan en slapen gaan, te zeggen:

» *Wij wenschen U, o zuiverste Maria duizendmaal geluk. Toon, dat Gij onze Moeder zijt*''.

2° Dagelijksche Felicitatie. — Godvruchtige zielen, gedreven door de behoefte

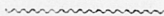
Maria-Onbevlekt, dikwijls te feliciteeren, hebben de gedachte gekregen, onder elkan- der de 24 uren van den dag en nacht te verdeelen en iedereen op zijn uur al hunne gezamenlijke werken aan Maria op te dra- gen, zeggende van tijd tot tijd, ten minste met het hart, zonder zijne bezigheid te onderbreken, eene verzuchting zooals deze:

» Duizendmaal wenschen wij U geluk, o zuiverste Maria; toon dat Gij onze Moeder zijt. — Maria-Onbevlekt, wees overal gefeliciteerd! — O mijne Moeder, dat allen U beminnen en zalig worden!"

Deze uitmuntende gedachten konden in oefening gebracht worden, in die Koren welke dat verlangen, ende Directeur konde onder de leden de verschillende uren verdeelen. Zij die de uren van den nacht hebben, offeren hunnen slaap aan de Onbevleete Maagd op, zeggende vóór zij ter ruste gaan:

» Duizendmaal wenschen wij U geluk, o zuiverste Maria toon dat Gij onze Moeder zijt".

De Directeur van het Koor feliciteert in aller naam, des morgens bij zijn opstaan, door een of andere godvruchtige verzuchting.

GEBEDEN DER FELICITATIE.

GEGROET, ZUIVERSTE MARIA!
ONTVANGEN ZONDER ZONDE.

*Na het kruisteecken gemaakt en eene akte van Berouw gebeden te hebben, bidt men het Rozekransjen der Onbevleete-
Ontvangenis op de volgende Wijze:*

Gezegend zij de Heilige en Onbevleete
Ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria.

Eén Onze Vader, 4 maal het Wees gegroet, 1 Glorie zij den Vader enz. en men herhale: Gezegend zij de heilige en Onbevleete Ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria.

Zoo gaat men voort met de tweede en de derde reeks van het rozekransjen.

SCHIETGEBEDEN.

Gezegend zij uwe zuiverheid! ja, eeuwig gezegend, omdat een God al zijn vermaak in uwe aanlokkende schoonheid vindt.

U o Vorstinne der hemelen, Heilige Maagd, Maria, offer ik van stonde af aan, mijn hart, mijne ziel, mijn leven, op.

Aanschouw mij met een oog van medelijden, en verlaat mij nooit, o mijne Moeder!

Gebed der H. Gertrudis.

Ik groet U, zuiverste Lelie der Heilige Drievuldigheid, afbeeldsel Haars glansvollen en rustigen luisters! schitterende Roos der hemelsche schoonheid, Maagd, waarvan de Koning der hemelen heeft willen ter wereld gebracht worden en het moederlijke voedsel heeft willen ontvangen, hetwelk Hem het onderhoud verschaft heeft, voed onze zielen met de goddelijke mededeelingen uwer genade. Amen.

Gelukwensch en Smeekgebed.

O Onbevleete Maria! ik wensch U duizendmaal geluk met het groote voorrecht uwer Ontvangenis zonder vlek, en ik vereenig mijnen lof met dien van alle hemelsche geesten en alle rechtvaardigen der aarde.

Ik breng dank aan de gelukzaligste Drievuldigheid voor de blijdschap welke Zij in de heilige Kerk verspreid heeft door de uitspraak van het leerstuk dezès wondervollen geheims.

Door het hooge welbehagen, het welk Hij, die zich gewaardigd heeft U tot zulke hooge verhevenheid te verheffen, van den eersten oogenblik uws bestaans, in U heeft gesteld, smeeik ik U, aanvaar deze nietige eerbewijzen, tot herstel der dagelijksche beleedigingen, welke de menschen tegen uwen Goddelijken Zoon en tegen U plegen.

Met een volkomen vertrouwen, stel ik in uwe handen de noodwendigheden der Kerk en der Rijken.

Ik roep U aan voor den Opperpriester der Kerk, voor de verheffing des Geloofs, de vernietiging der dwalingen, de bekeering der zondaren, de hervorming der zeden, den voorspoed aller katholieke Missies, en bijzonder voor het doopsel der kinderen, zoowel der geloovigen als der ongelooovigen welke in gevaar verkeerren zonder doopsel te sterven, alsmede nog voor de uitbreiding dezer godvruchtige oefening.

Ik bezweer U ook, allen, en ons vooral, die uit geheel ons hart U dezen gelukwensch aanbieden, eene vurige liefde voor Jezus te verleenen; eene kinderlijke toegenegenheid voor U, eene volkomene zuiverheid van ziel en lichaam, en de onschatbare gave der volharding tot den dood toe.

Ik stel alles in uwe handen en wijd mij geheel en al aan U toe.

Eindelijk smeeik ik U, dat Gij voor dit mijn bezoek, op uwe beurt U verwaardigt

ons te bezoeken in onze stervensure. Ik vraag U, dat in het bijzonder voor die, welke zich in deze maand in het uur dier laatste gevaren bevinden zullen.

Bezoek ook, en vertroost de geliefde zielen des vagevuurs, en voor al die welke op aarde deze Felicitatie beoefend hebben.

En wij allen, die ons hier vereenigen om U geluk te wenschen, och! konden wij ons ook in den hemel eenmaal vereenigen, om het groote geheim uwer Onbevleete Ontvangenis eeuwig te vieren. Amen.

BROEDERSCHAP
DER
ONBEVLEKTE ONTVANGENIS,
OPGERICHT IN HET HEILIGDOM DER GROT
TE LOURDES.

UITTREKSEL, uit den Rondgaanden
brief van Mgr. den bisschop van Tarbes,
aan de geestelijken en de geloovigen
van zijn Bisdóm.

ZEER BEMINDE MEDEARBEIDERS,
DIERBARE BROEDERS,

.... Komt het U niet zeer billijk en
natuurlijk voor, dat de Grot der Verschij-
ningen (Onzer Lieve Vrouw, te Lourdes)
de bakermat worde van een waarlijk katho-
lieke Vereeniging, bestemd om de gedach-
tenis aan die groote gunsten te vereeuwi-
gen, de allerheiligste Maagd te bedanken,
en alle veelsoortige genaden in te oogsten,

welke er van voortspruiten voor de diocese, voor Frankrijk en voor de geheele wereld? Allen die herwaarts komen (het is bij duizenden en wederom duizenden dat wij ze kunnen tellen) en eenige gunst voor ziel of lichaam ontvangen, gevoelen de behoefte hunne dankbaarheid er voor aan de Moeder-Gods te betuigen, door een of ander gezamenlijk gebed, of door zich te Harer eer in eene nieuwe broederschap te laten opteekenen.

..... De tijd is gekomen om iets duurzaam tot stand te brengen, en de verwezenlijking te beginnen van eene gedachte, welke zich als van zelf voordoet, en welke de verdienstelijkste en de christelijkste zielen ons vaak als zeer wenschenswaard hebben voorgesteld, eene Broederschap namelijk, welke allen, die nog goed zijn op aarde, past, en bijdraagt tot de glorie van God en zijner allerheiligste Moeder, tot den vrede der Kerk en tot onze zaligheid.

..... Altijd was het de hoop der Christenheid, dat het tijdstip der verklaring van het leerstuk der Onbevleete Ontvangenis .... een nieuw tijdperk van voorspoed en geluk zoude doen geboren worden.

Tot nog toe, helaas! is onze hoop verijdeld. De Hemel heeft vermeend de verwezenlijking Zijner beloften te moeten verdagen. Zonder twijfel, wij waren niet genoeg voorbereid, niet genoeg gezuiverd.

Groote straffen, groote beproevingen waren er nog noodig, die als doopsel des bloeds dienen moesten, om ons voor te bereiden en te louteren.....

Het is de rots Massabiella, welke het uitgangspunt wezen moet van den Heiligen Kruistocht, die wij ons voornemen, even als zij het ook is van die nieuwe bron, wier zuivere en vruchtbare wateren, in zekeren zin, de geheele wereld reeds besproeien. Toen de Moeder-Gods hare gezegende voeten op deze rots drukte, gaf Zij ons de duidelijkste bewijzen harer voorliefde en der ontelbare gunsten welke Zij beloofde.....

.... De poorten der hel zullen nimmer iets vermogen noch tegen de Kerk noch tegen de rots, waarop Gods-Zoon haar gebouwd heeft. Evenwel zullen wij slechts een wapenstilstand verwerven, wij moeten altijd op den voet van oorlog verblijven; de strijd zal slechts bij de voleinding der eeuwen een einde nemen. De wereld ligt in het kwaad bedolven en de aartsvijand onzer zaligheid zal niet bekeeren....

Wij maken deel uit van de strijdende Kerk, welke altijd haren naam bewaarheid en zal. Het is daarom vooral, dat wij allen een heilig verbond voorstellen ter eere der Onbevleete Maagd; het gebed zal ons zwaard en ons schild wezen; de bescherming van Maria onze hoop.

Wij stellen dat verbond voor aan de mannen en de vrouwen, aan de jongelieden en de grijsaards, aan de religieusen en de leeken, aan de priesters en eenvoudige geloovigen, aan de Franschen en de vreemden. Laat ons derhalve allen vereenigd zijn, als een leger in slagorde geschaard, en wij zullen de overwinning behalen.

OM DEZE REDENEN,
NA HET AANROEPEN, VAN DEN HEILIGEN
NAAM GODS,

hebben wij vastgesteld en bevolen, stellen wij vast en bevelen wij, zoo als volgt:

ARTIKEL 1. Eene Broederschap ter eere der Onbevleete Ontvanging is opgericht in de Kapel der Grot te Lourdes, (Hooge Pyreneën, Frankrijk).

ARTIKEL 2. Een afzonderlijk reglement met de goedkeuring der Kerkelijke Overheid voorzien, zal opgesteld en openbaar gemaakt worden ten vervolge van ons herderlijk schrijven.

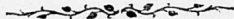
ARTIKEL 3. Deze nieuwe Broederschap zal de hooge goedkeuring van onzen H. Vader, den Paus der Onbevleete Ontvanging, verzoeken, alsmede bijzondere aflaten, en de verheffing er van tot aartsbroeder-

schap, om de affiliaties, te kunnen aanvaarden, welke gevraagd zullen worden.

En zal enz. enz.

Gegeven te Lourdes op den feestdag zelven
der Onbevleete Ontvangenis, 8 Dec 1872.

† PETRUS-ANASTASIUS,
Bisschop van Tarbes (en van Lourdes).

OP

vle
lig
na
jar
Ha
wa
kin
zeg
O n

ria

REGLEMENT

VAN DE BROEDERSCHAP DER

ONBEVLEKTE ONTVANGENIS OPGERICHT IN DE KAPEL DER GROT TE LOURDES.

EERSTE ARIKEL.

Eene Broederschap ter eere der Onbevleete Ontvangenis is ingesteld in het heiligdom onzer Lieve Vrouw te Lourdes, nabij de Grot, waar de Moeder-Gods, vier jaren na de afkondiging van het leerstuk Harer Ontvangenis zonder smet, zich verwaardigd heeft achttienmaal aan een arm kind te verschijnen, en Zelve er aan te zeggen, op 25 Maart 1858: Ik ben de Onbevleete Ontvangenis.

TWEDE ARTIKEL.

Doel der Broederschap.

Deze Broederschap heeft ten doel:

1. De Onbevleete Ontvangenis van Maria te vereeren;

2. De gedachtenis te vereeuwigen aan de leerstellige verklaring van 8 Dec. 1854;

3. De heilige Moeder-Gods te bedanken, voor hare verschijningen en voor alle weldaden, welke Zij niet ophoudt op deze plaats te verspreiden;

4. Eindelijk Haar te bidden voor de intenties, welke Zij zelve in de Grot heeft bekend gemaakt, en onze Moeder de H. Kerk aanbeveelt.

DERDE ARTIKEL.

Oefeningen.

De leden dezer Broederschap nemen op zich, — echter op geenerlei zonde. — de lessen, door de Onbevleete Maagd bij hare verschillende verschijningen gegeven, in oefening te brengen;

1. Zij zullen de medalje van Lourdes bij zich dragen, of beter nog, zullen zij het blauwe scapulier, door den Paus met ontelbare aflaten verreekt, omhangen;

2. Zij zullen zich er op toeleggen het teeken des heiligen kruises goed, naar het voorbeeld der Moeder-Gods, te maken, en alle dagen minstens een tientjen van den rozekrans bidden.

De H. Maagd verscheen altijd in de Grot met den rozekrans in de hand en liet hem door Bernadette bidden na een kruisteeiken zoo als men dat in den hemel

moet maken. Zij, die de schoone gewoonte hebben alle dagen eenige tientjens van het rozehoedjen te bidden, kunnen volstaan met een dier tientjens tot intentie van de Broederschap op te offeren.

3. Zij zullen nauwkeurig de vaste en de onthoudingen door de Kerk voorgeschreven nakomen; zij zullen alle dagen den grond kussen in den geest van ootmoed en versterving, zoo als de H. Maagd het aan 't jeudige dochterken te kennen gaf; ALLE WEKEN op Woensdag of Saturdag, zullen zij eene kleine versterving doen; ALLE JAREN, een vastedag houden op 7 December, den dag vóór het groote feest, om te beantwoorden aan de zoo dringende uitnoodiging, welke in de Grot gehoord werd: Boetvaardigheid! Boetvaardigheid! Boetvaardigheid! Het spreekt van zelf, dat zij, die niet kunnen vasten, volstaan met op dien vastedag eenig ander werk van boete te verrichten.

VIERDE ARTIKEL.

Inrichting.

De Broederschap heeft haar middelpunt in de Kerk der Onbevleete Ontvangenis van de Grot te Lourdes. Zij heeft een Algemeenen Directeur, bijgestaan door eenen Raad, ter benoeming van den bisschop

van Tarbes, die het eerste hoofd der Broederschap is.

Directeuren en Bijzondere Raden kunnen verder in iedere diocese ingesteld worden, met toestemming der betrokkene Kerkelijke Overheid.

VIJFDE ARTIKEL.

Voordeelen.

Behalve de zoo veelvuldige aflaten, gehecht aan de verschillende hier boven vermelde, godvruchtige oefeningen, en die, welke de H. Stoel nog zal gelieven te verleenen, zal er alle dagen eene H. Mis, in de, door de H. Maagd gevraagde kapel, voor den Paus en voor Frankrijk worden opgedragen, alsmede voor alle uitgedrukte intenties en voor de leden der Broederschap; tevens worden de leden deelachtig aan alle gebeden en goede werken welke aldaar geschieden.

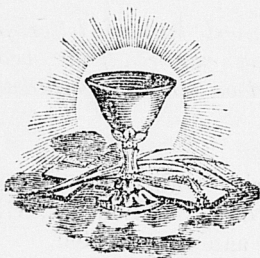
ZESDE ARTIKEL.

Opname.

De geloovigen, welke verlangen in de Broederschap opgenomen te worden, schrijven hunne namen en voornamen in, of laten die inschrijven, in het bijzonder

register der particuliere Directeuren of van den algemeenen Directeur, en op het briefjen van opname, dat hun zal uitgereikt worden.

De kinderen kunnen ingeschreven worden, onder voorwaarde, dat men voor hen ver-richte, wat zij zelve niet doen kunnen.

Gebed en Belofte van Frankrijk

AAN DE

ONBEVLEKTE ONTVANGENIS

te Lourdes.

OP 6 OCTOBER 1872.

*(Dit gebed kan óf letterlijk óf met
verandering van een paar woorden met
veel nut door een ieder gebeden worden.)*

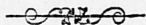
~~~~~
O Maria, Onbevleete Maagd, Onze
Lieve Vrouw van Lourdes, Gij ziet uwe
kinderen aan uwe voeten.

Wijn zijn uit alle oorden van *Frank-
rijk* toegestroomd, om U te herinneren,
dat ons volk uw volk is, en dat het
gehoorzaam aan Uwe stem, op nieuw
verklaart op U zijn Geloof en zijne
Hoop te bouwen.

Wij komen U bedanken voor uwe
mirakuleuze verschijningen — wij komen

U smeken ons tot uwen geliefden Zoon, onzen Heer, terug te voeren, — wij komen, opdat Gij voor *Frankrijk* vergeving en barmhartigheid zoudt verwerven.

Wij belooven wederom *getrouwe* Christenen te worden, wij willen openlijk en plechtig herstel van eere doen voor den smaad der Godheid van onzen beminden Zaligmaker, Jezus Christus aangedaan, wij betuigen het Geloof van *Frankrijk*, wij hebben vertrouwen! Geef ons de Liefde en wij zullen leven; leenig de smarten van ons vaderland, herschep *Frankrijk* door ons onze ongelukkige broeders terug te geven. *Frankrijk* is altijd nog de oudste dochter der Kerk, het gelooft, het bidt en Gij zijt zijne Koningin! het is zeker van zijne redding, zeker, dat het door U nog eens de oude en machtige katholieke natie zal worden. Amen. Amen.

TOEJUICHINGEN,
gezongen tot **Onze Lieve Vrouw**
TE LOURDES,
DEN 6 EN 7 OCTOBER 1872.

A. Aan de Allerheiligste en Ondeelbare Drievuldigheid, den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, zij eer, macht en glorie in de eeuwen der eeuwen.

R. Amen. Amen. Dank zij den allerbesten God, die ons op onze godvruchtige bedevaart zijne blijdschap op nieuw geschonken en hoog heeft doen stijgen in onze harten.

A. Aan de allerzaligste Onbevleete Maagd, Maria, Godsmoeder, zij eeuwige lof, eeuwige liefde.

R. Amen. Amen. Aan onze allerzoetste Moeder zij eeuwig dank, aan Haar, die op deze bergen het treurende Frankrijk vol blijdschap te gemoet komt.

A. Aan ons ongelukkig Vaderland, vol rouw over de gepleegde zonden, zij genade, en vrede, en algeheele wederherstelling in Christus.

R. Amen. Amen. God herneme Het als zijne Oudste Dochter; verheffe Het boven alle volken der aarde, en stelle zijn

vijanden tot eene voetbank zijner voeten.

A. Aan den roemrijksten Opperpriester en onzen Heer, Paus Pius, Vader vol zachtmoedigheid, door ondankbare kinderen aan het kruis gehecht, zij vrede, overwinning en vertroosting des Heiligen Geestes.

R. Amen. Amen. God vermeerdere den onverschrokken Wachter der Kerk zijne krachten, zijne jaren, zoodat Hij eindelijk alle dwallende zie terug keeren, en geheel de aarde in voortdurenden vrede aanschouwe.

A. Aan onze hoogst welwillende Vaderen in Christus, aan onze opperherders, roemrijke aanvoeders in den strijd voor Christus, zij de hoogste dank, eeuwige gedachtenis.

R. Amen. Amen. God vergelde het, en toone hun zijne overgroote barmhertigheid.

A. Aan ons allen, ter bedevaart gekomen, en aan geheel het Christenvolk, zij vermeerdering van Geloof, Hoop en Liefde en eeuwige blijdschap.

R. Amen. Amen. Heer, red uw volk en zeg en uw erfdeel; bestier hen en verhef hen tot in eeuwigheid.

Het zij zoo! Het zij zoo! Amen. Amen.

KLEINE NOVENE
TER EERE
ONZER LIEVE VROUW VAN LOURDES.
TEN GEBRUIKE DER ZIEKEN.

(Deze Novene is verkort, en vertaald uit een klein boekje, door een R. K. Priester van de diocese van Doornik uitgegeven bij Devaux te Brussel 1872, met het Imprimatur van J. B. LAUWERS, Vic. Gen. Mechelen, 13 Jan. 1871.)

Eerste Dag.

Over den Invloed van Maria in den hemel, en over hare Liefde voor de menschen.

I. Maria, de Moeder van God, geniet in den hemel een groot aanzien: Zij is eene smeevende almacht, gelijk de H. Bernardus heeft gezegd. Wat God kan door zijne almacht, kan

Maria in zekeren zin, door hare gebeden bij God.

II. Maria heeft bij haren invloed bij God, ook een waarlijk moederhart voor de menschen. Godszoon heeft Haar aan ons tot moeder gegeven, toen Zij aan den voet des kruises stond, en in haar hart de gevoelens der teederste der moeders geprent. Zij bemint ons oneindig meer dan onze moeder volgens de natuur.

III. Wij moeten daarom het grootste en volkomenste vertrouwen in Maria stellen. Welaan dan! schep moed! vraag Haar gedurende deze novene alle genaden en gunsten, welke gij noodig hebt, en bijzonderlijk het herstel uwer gezondheid, die U zeker geworden zal als zij strekt tot glorie van God en tot heil uwer ziel; anders zal door uwe ziekte uwe kroon opgeluisterd worden in den hemel.

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, o Gij, die in den hemel zoo een groot aanzien geniet, en ons allen waarlijk als uwe kinderen liefhebt, verwerf voor mij, smee ik U, alle genaden,

die ik noodig heb, om mij te heiligen. Verwerf vooral voor mij de genade van geduld, opdat ik moge gebruik maken van mijn lijden, ten einde veel bij God te verdienen. Wend uwen oneindigen invloed aan, om mij het herstel mijner gezondheid te verkrijgen. Amen.

9 Wees gegroeten, met achter ieder te herhalen: Onze Lieve Vrouwe van Lourdes, bid voor mij, en daarna het gebed op blz. 186.

Tweede Dag.

Over de zonde, de oorzaak van ons lijden.

I. God had den mensch geschapen, opdat deze Hem dienen zoude in het geluk van het aardse paradijs, in afwachting van dat van het Hemelsch Vaderland. Adam heeft echter door zijne ongehoorzaamheid het goddelijk plan verstoord. De mensch werd er door onderworpen aan duizende kwalen, veroordeeld te sterven en verloor zijne rechten op zijne hemelsche erfenis. God heeft hem vergeving en zelfs den hemel nog toegezegd; edoch hij kan daartoe niet, dan langs den weg van smart en lijden geraken.

II. Overweeg, dat gij bij de eerste oorzaak uws lijdens, door Adam gesteld, eene menigte andere oorzaken gevoegd hebt. Waarlijk! hoe vele zonden hebt gij met der daad bedreven! doodzonden en dagelijksche zonden! Welke boete hebt gij voor die zonden gedaan? Hebt gij alle straf betaald, welke gij daardoor bij de Goddelijke Rechtvaardigheid hebt ingeloopt? Niets wat bezoedeld is gaat den hemel binnen.

III. Aanvaardt gij de smarten uwer ziekte met geduld, overgeving aan Gods wil, met moed en dankbaarheid? Hoe groot uwe smarten ook zijn, zij hebben geene evenredigheid met de pijnen des Vagevuurs, welke gij ongetwijfeld, meermalen verdiend hebt; en nog veel minder evenredigheid hebben zij met de pijnen der hel, waaraan gij ook waarschijnlijk schuldig geweest zijt.

Vergeet niet, dat Maria die nooit gezondigd heeft, toch de Koninginne der martelaren heeft willen worden.

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, uwe schoone ziel is nooit door de erfsonde bezoedeld geweest, noch door eenige

dadelijke zonde, nochtans hebt gij altijd, gedurende uw sterfelijk leven, geleden; ja, geleden met een heldhaftig geduld. Verwerf mij de genade, voortaan de zonde te vermijden, en mijne smarten aan te nemen tot voldoening voor de zonden die ik bedreven heb. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Derde Dag.

Onbevleete Ontvangenis van Maria.

I. God konde Maria scheppen zonder Haar de smet der erfzonde te doen dragen. Hij konde Haar daarvan uitzonderen, zooals een koning dezer aarde de straffe des doods, aan een' ten dood veroordeelde, kwijtschelden kan.

II. Het was ten allerhoogste betaamelijk, dat God van zijn recht gebruik makend, Maria van de algemeene wet uitzonderde. Hoe kon het inderdaad bestaan, dat Zij, die de Moeder van God moest worden, slechts een oogeblik de slavin des duivels ware, en vijandinne van God? Voor de eer van God, kan er nooit, wat Maria betreft,

vrage van zonde zijn, zegt de H. Augustinus.

III. Maria is om der wille der toekomstige verdiensten des Goddelijken Verlossers van de smet der erfzonde vrij gebleven. Dat is een punt van het katholiek Geloof. Dien ten gevolge had Zij geene bekoringen, en pleegde Zij nimmer eenige onvolmaaktheid of zonde. Hoe vaak hebben wij het door 't H. Doopsels herkgren kleed der onschuld op nieuw bezoedeld?

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, Gij stelt het voorrecht uwer Onbevleete Ontvangenis bijzonder op hoogen prijs; het is ook onder dien naam, dat Gij U hebt doen kennen aan Bernadette bij de wondervolle bron. Verkrijg mij de genade dat glorierijk voorrecht te vereeren, vooral door eene groote onschuld van zeden. Gewaardig U ook mij het herstel mijner gezondheid te verwerven, en tevens de genade, die alleen tot uwen dienst en dien van uwen Goddelijken Zoon te besteden.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Vierde Dag.

*Om aan Maria te behagen moet men
zijn best doen hare deugden na te
volgen.*

I. De H. Augustinus zegt, dat men, om zekerder en overvloediger de gunst der heiligen te verwerven, hen navolgen moet. Zien wij niet zelfs op deze aarde dat ware vrienden zich beijveren dezelfde wijzen van zien en van handelen te verkrijgen? De heiligen in den hemel zien met genoegen, dat de leden der strijdende Kerk hun best doen, aan hen gelijkvormig te worden; zij zijn genegen meer te bidden voor die, waar in zij zich zelven, als het ware, wedervinden.

II. Het is daarom, dat de H. Hieronijmus zegt: »indien wij Maria liefhebben, moeten wij trachten Haar na te volgen, omdat wij daardoor Haar het grootst mogelijk eerbewijs geven, en alleen aanspraak krijgen om ware kinderen van Maria te heeten”.

III. Welaan dan, aan 't werk! De H. Schrift noemt Maria vol van genade — zij noemde zich de nederige dienstmaagd des Heeren, — Zij bewaarde alle woorden in haar harte — Zij was

Jezus getrouw tot onder het kruis. —
Hare liefde voor ons deed Haar onze
Moeder worden. »Bemin'', op haar
voorbeeld, »en doe dan wat gij wilt'',
zegt de H. Aug.

Gebed tot O. L. Vr. van Lourdes.

O, Lieve Vrouw van Lourdes, Gij
hebt alle deugden heldhaftig beoefend,
en Gij verlangt, dat ik mij beijvere
uwe voetstappen te volgen. Ik verlang
het ook, om te verdienen een uwer ge-
liefde kinderen te worden. Maar ik ben
zoo zwak! Help mij dierhalve, smee-
k ik U, door uwe gebeden. God verwerpt
die nooit. Verkrijg mij ook het herstel
mijner gezondheid, en de genade die
alleen te gebruiken om goed te doen,
en daardoor te geraken tot de eeuwige
zaligheid. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Vijfde Dag.

*Het lijden is ons voortdurend aandeel:
Op het voorbeeld van Maria moet
men het geduldig dragen.*

De aarde wordt met recht een tra-
nendal geheeten: altijd en overal vindt

men kruisen, zegt Thomas a Kempis. Niemaud kan dezelve ontloopen. En trachten wij er een te ontloopen, komen er ons tien te gemoet.

II. Overweeg, dat de H. Maagd zelve niet van 't lijden gevrijwaard was. Hare hooge waardigheid van Moeder van God en hare hooge deugden ontrokken haar geenszins aan het lijden. Zij had het lijden niet verdiend, zoo als wij het door Adam en door ons zelve verdiend hebben. Maar Zij kende de kracht en de verdiensten van het lijden; Zij wist, dat haar Goddelijk Kind door zijn lijden den mensch kwam verlossen; tot die verlossing wilde zij medewerken. Daarom onderwierp zij zich aan de zeven zwaarden van droefheid, waarmede haar hart doorboord werd, toen Zij zeide: »mij geschiede naar uw woord”.

III. Maria verduurde haar lijden altijd met een heldhaftig geduld. »Indien wij dan kinderen van Maria zijn willen, zegt de H. Alfonsus, is het noodig haar geduld na te volgen”. Het geduld is de deugd die heiligen maakt, en hunne kroonen onophoudelijk versierd; de H. Paulus zegt: »*ons tegenwoordig*

kortstondig en licht lijden bewerkt in ons een bovenmate uitnemend eeuwig gewicht van glorie". II Cor. IV : 17.

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, o Gij, die gedurende uw sterfelijk leven, zoo veel geleden hebt, en met zoo veel geduld; verkrijg mij die deugd in het lijden. Ik offer al mijn lijden aan God op tot uitwissching mijner zonden en voor de behoeften der H. Kerk. Gewaardig U, o Lieve Vrouw van Lourdes, mij de genezing te verwerven, of indien die gunst mij nadeelig zoude zijn, verwerf dan voor mij een onverstoortbaar geduld. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Zesde Dag.

Over het Geduld dat men in de ziekte moet oefenen.

I. Men moet zijne ziel in lijdzaamheid bezitten, zegt de H. Schrift. In de ziekte echter wordt de lijdzaamheid moeilijker en daarom ook noodzakelijker. Onze natuur gevoelt afschrik voor

het lijden. De ware Christen laat zich niet afschrikken, maar bedenkt, dat hij nog in zijn ballingschap is, en het ware geluk slechts in den hemel kan vinden. Intusschen moet hij door zijn lijden zijne schulden bij de Goddelijke Rechtvaardigheid betalen, vele verdiensten zien te vergaderen door Gods H. Wil vervullen.

II. Met zulk een geest van geloof aanvaarden en verduren de heiligen alle ziekten en kruisen, en verkrijgen daardoor groot gemak tot het beoefenen van 't geduld. »Indien wij den kostbaren schat welke in de ziekten gelegen »is, kenden, zegt de H. Vinc. à Paulo, »zouden wij dezelve met evenveel blijdschap, als de grootste weldaden, aanvaarden».

III. Wees op uwe hoede bij uw ziek zijn, tegen sommige gedachten. Zeg niet: ik zou deze ziekte met liefde aanvaarden, als zij geen hinderpaal voor mijn vooruitgang in de deugd was; was ik niet ziek, konde ik ter kerke gaan — de H. Communie ontvangen — meer bidden — mijn huiswerk doen — mijne taak volbrengen. Veroorloof mij u te vragen: Waarom wilt gij ter

ke
on
ge
we
u

ge
en
me
La
aa
mi
in
9

I
me
Go
eler
din
hed
wer

kerke gaan enz. enz. Gij antwoordt: om aan God te behagen. O, wees dan gerust; God wil, dat gij ziek zijt, onderwerp u aan zijnen H. Wil. Bekreun u niet om de rest.

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

O Lieve Vrouw van Lourdes, Gij geniet bij God een onmeetbaren invloed, en Gij zijt vol van goedheid voor de menschen; verwerf mij een groot geloof. Laat ik mij eindelijk wat boven de aarde weten te verheffen! Verkrijg voor mij herstel mijner gezondheid, en geduld in al mijn lijden. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Zevende Dag.

*Wij moeten ons voegen naar den
Goddelijken Wil.*

I. Niets gebeurt er op aarde zonder medemerking, of toelating van God. God laat de boosheid der menschen de elementen der natuur, den loop der dingen toe, tot uw welzijn. Al die tegenheden leeren u immers de ijdelheid der wereld, de kortheid des levens, de

waarde der liefde en vriendschap Gods, het geluk des hemels, de verschrikkelijkheid der eeuwige straffen, beseffen.

II. Het leven der H. Maagd was eene voortdurende beproeving. Zij leefde aanhoudend, volgens dat een Engel aan de H. Brigitta geopenbaard heeft, in smarten, welke aangroeiden gelijk de doornen met de rozen welke zij omringen. Altijd voegde zij zich naar den Goddelijken Wil.

III. Volg de H. Maagd na, in de beoefening dier deugd; gij zult Uw geluk er in vinden. »Indien wij'', zegt de H. Alfonsus, »altijd in onze tegenheden met den Goddelijken wil vereenigd bleven, zouden wij zeker heilig en de gelukkigste der stervelingen wezen''. En Vader Avila zeide: »één *God zij geoorloofd!* in tegenspoed, »heeft meer waarde dan duizend dankzeggingen in voorspoed''.

Gebed tot O. L. Vr. van Lourdes.

O Lieve Vrouw van Lourdes, Gij hebt altijd, te midden uwer grootste smarten, eene volkomene gelijkvormigheid aan den Goddelijken wil bezeten; verwerf mij die schoone deugd, ik

smeek er U dringend om. Maak, dat ik den vrede des harten weet te bewaren, te midden der beproevingen des levens. Verkrijg mij de genezing, indien dat Gods H. Wil is. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Achtste Dag.

Wij moeten, op Maria's voorbeeld trachten ons kuisch te bewaren.

I. De H. Alfonsus zegt, dat de deugd van kuischheid, sedert Adam's val, het moeilijkste voor de menschen te beoefenen is. Maria heeft die deugd, even als alle anderen, in de hoogste volmaaktheid in oefening gebracht. »Het is met redenen'', zegt de zalige Albertus de Groote, »dat men Maria, Maagd der »Maagd der Maagden noemt, omdat Zij »de eerste geweest is, die zonder den »raad of het voorbeeld van iemand »anders, aan God haren maagdom heeft »toegewijd, en Hem aldus alle maagden geschonken heeft, welke Haar »nagevolgd hebben''.

II. Helaas! wat zijn er weinigen die Maria in liefde voor die schoone

deugd navolgen. De H. Remigius verzekert, dat het grootste gedeelte der volwassenen om de onkuischheid verloren gaat. Een andere Heilige zegt, dat om zoo te spreken, alle verdoemden, met of om de zonde van ontucht, in de hel zijn begraven.

III. Welke zijn de middelen om van het kleine getal der uitverkorenen te zijn?

1° *De Versterving*, welke de matigheid in spijs en drank, en de zedigheid der oogen bevat. Kent men deze schoone deugden in de wereld? Helaas! neen. En toch zijn zij zoo noodzakelijk, sedert een heidensche weelde en opschik de wereld overstroomen, en de kleederen niet meer dienen om het lichaam te bedekken maar om de oogen tot zich te trekken en de harten te vergiftigen.

2° *De Vlucht der gelegenheden*: als zijn, het lezen van slechte boeken en geschriften, het bezoeken der schouwburg, der bals, en de vrije omgang met personen van het andere geslacht.

3° *Het Gebed en 't gebruik der H. Sacramenten*: Het is onmogelijk zonder de genade Gods kuisch te leven, en deze genade wordt slechts door het

gebed en de H. Communie verworven. De Godsvrucht tot Maria zal U ook krachtig stennen in de beoefening der heilige kuischheid.

Gebed tot O. L. Vr. van Lourdes.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, zuivere Maagd en zonder vlek, verkrijg mij de genade kuisch te leven, en mijne toevlucht tot U te nemen in den strijd. Verwerf mij ook de gezondheid, en de genade dezelve te gebruiken voor het goede en in den hemel te komen. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

Negende Dag.

Men moet de H. Maagd door eenige godvruchtige oefeningen eereeren.

I. Zorg eenige godvruchtige oefeningen te verrichten om Maria te eeren en Haar uwe liefde te bewijzen. Edoch, opdat Zij uwe eerbewijzen en liefdebetuigingen gunstig aannemen, moet gij Haar dezelve aanbieden met een zuiver hart. Maria verfoeit de zonde, even als haar Goddelijke Zoon en Zij kan niet anders dan de oefeningen van

godsvrucht versmaden, welke de aan de zonde gehechte zondaar, Haar opdraagt.

II. Die godvruchtige oefeningen moeten met volharding verricht worden. »De volharding, verdient alleen de kroon», zegt de H. Bernardus. Op de vraag wat men zoude kunnen doen om aan Maria te behagen, antwoordt de Z. Bergmans: »Het minste is genoeg, »mits men het met standvastigheid »vervulle».

III. Zie hier eenige Maria aangepaste oefeningen:

1° Bidt dikwijls het Wees gegroet; bid het vooral des morgens en des avonds driemaal, met driemaal het schietgebedjen: »*Door uwe heilige en Onbevleete Ontvangenis, o Maria, maak mij zuiver en heilig alle dagen mijns levens*», om de heilige deugd van zuiverheid te verwerven.

2° Houd dikwijls eene novene om u voor hare feesten voor te bereiden.

3° Bid den rozekrans en de getijden der H. Maagd.

4° Vast te harer eer, of oefen eenige inwendige versterving.

5° Bezoek hare altaren en beelden.

6° Draag het scapulier en hare medalje.

7° Laat u opnemen in eene Congregatie.

8° Geef een aalmoes Haar ter eere.

9° Neem uwe toevlucht tot Haar in alle moeilijke omstandigheden des levens; en dadelijk bij iedere bekoring. Dit doende zult gij leven en zalig worden.

Gebod tot O. L. Vr. van Lourdes.

O Lieve Vrouw van Lourdes, ik bid U mij eene groote godsvrucht jegens U te verwerven. Geef mij, wat Gij verlangt dat ik doe om U te vereeren, en maak, dat ik daaraan getrouw blijf tot aan het einde mijns levens. Verwerf mij de gunst mijne gezondheid te verkrijgen, en die slechts te uwer en ter eere uws Goddelijken Zoons te besteden. Amen.

9 Wees gegroeten enz. als boven.

LITANIE

VAN

O. L. Vrouw van Lourdes.

(Deze litanie heeft de goedkeuring ontvangen van Mgr. J. B. LAUWERS, Vicaris Gen. van Mechelen, 4 Sept. 1872.)

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Hemelsche Vader, die God zijt, ontferm
U onzer.

God Zoon, verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

H. Geest, die God zijt, ontf. U onzer.

H. Maagd, die geheel schitterend van
eene hemelsche schoonheid, meerma-

len verschenen zijt in de Grot te Lourdes, bid voor ons.

- O. L. Vrouw, die aanbevolen hebt voor de zondaars te bidden, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die hebt doen kennen, dat het U aangenaam zijn zoude, als men de wonderbare Grot ging bezoeken, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die eene bron van helder water hebt doen springen, als een middel van wonderen, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die onder al uwe voorrechten, dat uwer Onbevleete Ontvangenis verkozen hebt, opdat deze aldaar bijzonder zoude vereerd worden, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die U hebt doen kennen, zeggende: Ik ben de Onbevleete Ontvangenis, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die de versteendste zondaren de genade der bekeering verwerft, bid voor ons.
- O. L. Vrouw van Lourdes, die de rechtvaardigen op den weg der deugd bevestigt, bid voor ons.
- O. L. Vrouw, die den blinden het gezicht, den zieken de gezondheid, den lammen het gebruik hunner leden terug geeft, bid voor ons.

O. L. Vrouw, die den dood, reeds bezig
zijn slachtoffer te treffen, menigmaal
hebt doen terugdeinzen, bid voor ons.

O. L. Vrouw, hoop en steun der ster-
venden, bid voor ons.

O. L. Vrouw, Koningin des hemels,
open ons bij onzen dood de poorten
van het Hemelsche Jeruzalem, bid
voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld; vergeef ons, o Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld; verhoor ons, o Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld; ontferm U onzer, o Heer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

v. Bid voor ons, Heilige en Onbe-
vlekte Maagd,

r. Dat wij waardig worden de be-
loften van Jezus Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die door de Onbevleete Ont-
vangingis der allerzaligste Maagd uwen
Goddelijken Zoon eene waardige woon-

plaats bereid hebt, Haar vrijwarend van alle smet door het vooruitgeziene lijden dezes zelfden Zoons; Gij, die de Grot van Lourdes hebt willen uitkiezen om daar in 't bijzonder het glorievolle voorrecht uwer Moeder te laten vereeren en de kracht harer gebeden te laten uitkomen, gewaardig U, ons van al onze vlekken te zuiveren, en ons in uw rijk te doen komen, wij bidden er U om, door de verdiensten harer tusschenkomst. Door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

KORT VERHAAL

OVER

Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

DOOR EEN MISSIONARIS.

GOEDGEKEURD DOOR MGR. DEN BISSCHOP
VAN TARBES.

==
EERSTE HOOFDSTUK.

BEGIN.

Eerste Verschijning. — *Bernadette.* —
2de Verschijning. — *3de Verschijning.*

Op Donderdag 11 Februari 1858 gingen drie arme jonge dochterkens van Lourdes, (1) dor hout zoeken voor den huisselijken haard. Zij kwamen

(1) Lourdes is een stadje der Hooge-Pyre-
neën, niet ver van Pau, van Tarbes, van Bagnères-
de Bigorre en ligt aan den voet der bergen
aan de spoorlijn van Bayonne naar Toulouse.
Men passeert het, om naar Couterets, St. Sau-
veur, Barrèges te gaan.

langs den oever der Gave, tegenover eene kleine, eenzame grot, wier opening onder aan den voet der Massabiella-rots was. Twee van haar waadden door een beekjen en begonnen de takken bij een te rapen, waarmede de grond bedekt was. Het derde, een ziekelijk kind, aarzelde eenige oogenblikken voor de koude van 't water; eindelijk besloot het er door te gaan.

Voorovergebukt, ontdeed zij zich van hare schoenen, toen een plotselinge rukwind haar het hoofd deed opheffen. De lucht was kalm, de boomen zonder beweging. Zij buigt zich wederom, om haren schoen uit te doen. De wind doet zich andermaal hooren en slaat tegen de holte der rots. Het kleine dochterken ziet derwaarts met verwondering: een wilde rozelaar van de rots neerhangende, bewoog zich een weinig heen en weer.

Eensklaps werd eene donkere opening, als een venster geboord tot in het hart der rots, en zich bevindende boven de grot, met een heerlijk licht vervuld, en in dien glans, schooner dan de zon, verscheen eene dame, jong, zacht, goddelijk schoon. Haar kleedsel

was aanminnig en eenvoudig: een wit kleed; een lange, witte sluier, van het hoofd in groote plooiën afdalend; een blauwe gordel wapperend tot beneden de kniën; op iederen voet eene schoone, gele, ontloken roos. Het kind, aan den grond genageld van verbazing en bewondering, onzeker, wrijft de oogen, ziet nog eens..... de Dame lacht haar liefelijk toe, van uit het midden des lichts. Op de kniën gevallen, neemt zij haren rozekrans, en brengt het kruisje er van aan het voorhoofd om het kruisteeken er mede te maken, doch hare hand valt wederom neer, alsof zij verlamd was. Spoedig daarna neemt de Verschijning het gouden kruisbeeld van een rozekrans dien Zij droeg, en maakt er mede over Haar zelve een groot kruisteeken. Toen konde ook het kind hêt kruisteeken maken. De Dame kruist de handen en laat de witte koralen van Haren langen rozekrans, terwijl de gouden schakels er van schitteren, door Hare vingers rollen; Hare lippen bewogen zich niet. Het kind doet die houding en die beweging na, en bidt de »Wees-gegroeten» van den rozekrans.

De geheimvolle Vrouw noodigt haar

door een teeken uit, nader te komen, doch zij waagde het niet. Eindelijk, al glimlachende verdwijnt het Gezicht.

Verbaasd in hare ziel, opgetoogen en niet wetende wat te gelooven, gaat het dochterken het beekjen door en komt onder de overhelling der rots, onder-vraagt hare gezellinnetjes, waarvan eene haar jongste zuster was en de andere een vriendinnetjen, die op dat oogenblik samen aan het spelen waren.

Zij hadden niets gezien.

* * *

Dat kind, Bernadette Soubirous telde 14 jaren. Geboren van arme ouders, tenger, lijdend aan aamborstigheid van af hare geboorte, nog geheel onwetend in den catechismus, had zij hare eerste H. Communie nog niet gedaan. Daar zij langzaam van begrip bij de onder-richting, van zachten en innemenden aard, eenvoudig en openhartig, niets buitengewoons, misschien wat meer dan de kinderen van haren leeftijd, tot godsvrucht genegen was, konde niets in haar de roemvolle bestemming doen vermoeden, welke op dat oogenblik voor haar een aanvang nam.

Bernadette vertrouwde hare moeder toe wat zij zoo even gezien had. De moeder ontstelde; onheilspellende gedachten overmeesterden haren geest. Zij was vooral bevreesd voor een boosaardig zinsbedrog van den duivel, en zij verbood ten strengste aan hare dochter naar den oever van Massabiella terug te keeren.

* * *

Het gerucht der Verschijning verspreidde zich in de buurt. Zondag den 14n Februari, tegen den middag, persten eenige jonge dochterkens, door nieuwsgierigheid geprikkeld, van vrouw Soubierous de permissie af, Bernadette te mogen medenemen naar de Grot. Zij gaan naar de kerk en vullen een fleschjen met wijwater, om zich tegen de Verschijning te verdedigen, en ze weg te drijven, als zij een kwade geest zoude zijn.

De Dame verschijnt in de nis der rots. Bernadette deelt het hare vriendinnetjens mede, en werpt vervolgens herhaalde malen haar wijwater naar de Verschijning heen, haar zeggende te naderen als Zij van Godswege kwam. De Dame met den glimlach reeds op

hare lippen lacht, nog liefelijker terwijl de droppelen wijwater opstijgen naar hare voeten, nadert, buigt zich met eene kalmte van gelaat en eene goedwilligheid, onmogelijk om uit te spreken.

Bernadette valt op hare kniën neemt haar rozekransjen, en met starend oog, het aangezicht van gedaante veranderd, bidt zij, aanschouwt met liefde.....

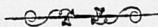
's Avonds, hoorde bijna de geheele stad het wondervolle schouwspel van Massabiella verhalen.

* * *

Donderdag, 18 Februrri, gingen twee volwassen personen met Bernadette in het geheim grotwaarts, vóór den opgang der zon. Het kind kwam er het eerste en de Minzame, welke zij kwam zoeken, stond reeds voor haar in den glans harer glorie, toen hare gezellinnen bij haar kwamen. Eene van haar, vermoedende, dat dat onbekende wezen eene ziel uit het Vagevuur zijn konde, had papier en inkt medegebracht, om aan hetzelfde middel te verschaffen zich te doen kennen. Na een gebed op de kniën gesproken te hebben, zendt zij Bernadette om te verzoeken, dat Zij haren

naam en de redenen harer komst zoude opschrijven. De Verschijning glimlacht en antwoordt: »Wat ik u te zeggen heb is niet noodig op te schrijven.....” Doe mij de gunst gedurende veertien dagen te komen. Het kind verbindt zich. De Dame hervat: »En ik, ik wil u niet gelukkig maken in deze wereld, maar in de andere, ik beloof het u”. Bernadette komt bij hare gezellinnen terug, en herhaalt aan haar wat zij zoo even, vernomen had. Zij lieten haar nog eens tot nabij de nis terug keeren, om te weet te komen of het haar ook geoorloofd zou zijn, mede te komen. »Ik wil het, antwoordt de Dame, en ik verlang, dat er meer menschen aanwezig zijn.”

De derde verschijning eindigde met deze woorden.

19
Gr
De
bro
Ee
K

ver
Zij
bel
te
's
zag
doe
het
ter
Lo
zie
het

TWEEDE HOOFDSTUK.

DE VEERTIENDAGEN.

19 *Februari.* -- *De menigte bij de Grot.* — *De Geestvervoering.* — *De Dame.* — *Eene Kapel gevraagd.* — *De bron.* — *Verschillende Meeningen.* — *Een Oog genezen.* — *Een stervend Kind.* — 4 *Maart.*

De nieuwe verhalen van Bernadette veranderden de gedachten der moeder. Zij vermeende thans zich niet tegen de belofte aan de Dame, van naar de Grot te komen, gedaan, te moeten verzetten. 's Anderendags vergezelde zij haar en zag de ongewone schoonheid van hare dochter, en het buitengewoon geluk, hetwelk uit dien blik aan de nis gekluisterd, straalde. Een hoop vrouwen van Lourdes, ten tamelijken getale, hadden zich vóór de rots vereenigd, en sloegen het kind gade.

Sedert dien werd de menigte nieuws-

gierigen iederen morgen grooter. Alle omstreken waren reeds met de wondervolle gebeurtenissen, welke Lourdes in verbazing brachten, bekend; Bigorre en Béarn stelden zich in beweging op deze vreemde geruchten, de reizigers spraken er van in de verafgelegene steden, de dagbladen leenden hunne duizendvoudige stemmen, ter verspreiding van het nieuws. Van alle kanten stroomde men te zamen om Bernadette te zien.

De volijverigsten namen eene plaats in onder de overhelling der rots, lang voor de morgenschemering. Verscheidene duizend menschen van allen stand hoopten zich spoedig op een in den omtrek der Grot en verspreidden zich op den anderen oever der Gave.

* * *

De zon was nog niet opgegaan, of het kind kwam ter plaatse, vergezeld van de moeder, of vaker nog door eene harer moeien. Zij knielde neer, met eene kaars in de eene hand, nam haren rozekrans in de andere en badt bij iedere koraal een *Wees gegroet*, altijd hare oogen gevestigd houdende, op de ovale opening boven de Grot. Eens-

klaps ontstond er eene kleine beweging in haar, geheel haar wezen scheen omhoog te rijzen; zij verbleekte, haar oog begon te staren.

Men heeft haar in de eerste oogenblikken liefvallige begroetingen zien doen, vervolgens teekende zij zich met het kruisbeeld van haren rozekrans, met zulken adel bij hare bewegingen, met zulk eene eerbiedvolle godsvrucht en met zulk verteederend gevoel, dat iemand zich aldus eens uitdrukte: *Slechts in den hemel maakt men zóó het kruis.* Zij vouwde hare handen samen, en badt het rozehoedjen.

De menigte, stilzwijgend en ontroerd, vestigde de blikken op het kind, in zijne aangrijpende schoonheid. Bernadette, in geestvervoering, scheen zich zelve niet meer te gelijken. Haar wit gelaat was als glanzend door eene afkaatsing der glorie; hare blikken ontvlamd, begeerig, werden niet moei, zij verdiepten zich onverzadigbaar in de holte der rots; somtijds bleven twee tranen aan hare oogen ontsnapt, hangen op hare wangen. Men zag niets dan haar; maar men zeide: Zij ziet.....

Zij zag, en van alles wat haar omringde, bemerkte zij niets, niets dan de *Dame*. En de *Dame* vertoonde zich zoo als den eersten keer, met haar wit kleed, en witten sluier, hare blauwe ceinture, de gele rozen op hare ontbloote voeten, en met de aanlokkelijkheid van haar jeugdig en glanzend gelaat, onder de toestraling eener onuitsprekelijke teederheid. Zij groette met het hoofd en den glimlach, maakte vervolgens een kruisteecken, het kruisbeeld van haren rozekrans vasthoudend, vouwde zij hare handen kruiswijs te zamen; de goude schakels en de blanke koralen gleden alsdan onder hare vingers heen. De *Dame* sprak tot het dochterken in de volkstaal, en het kind antwoordde met luider stem. Niemand echter zag de bewegingen, of hoorde de klanken van deze wondervolle samenspraak. Bernadette heeft drie geheimen daarbij ontvangen, welke echter haar alleen aangaan.

Eindelijk verdwijnt de *Dame*, en nà Haar de lichtgians. En Bernadette terugkomend van de geneugten der geestvervoering en hare bovennatuurlijke schoonheid van een' oogenblik wederom

verlieze
zicht e
mensch
om ge
aan de

Op
bevel a
ters ze
moet u
naar t
Het
gen aa
later on

Op
de Ve
der Gr
bron e
kruid
dette g
geweze
te nau
tigheid
maakt
en er
modder

verliezend, hervatte haar gewoon uitzicht en leven, bemerkte op nieuw de menschen en keerde naar huis terug om geheel den dag ten prooi te blijven aan de algemeene nieuwsgierigheid.

* * *

Op zekeren dag gaf de Dame een bevel aan Bernadette: *Ga aan de priesters zeggen, dat er eene kapel gebouwd moet worden en dat men in processie er naar toe moet komen.*

Het kind ging die woorden overbrengen aan den heer pastoor van Lourdes; later ontving zij nog eens hetzelfde bevel.

* * *

Op de helft der veertien dagen, zeide de Verschijning, op den achtergrond der Grot wijzende: *Ga drinken aan die bron en er u wasschen: gij zult van dat kruid eten dat zich daar bevindt.* Bernadette gehoorzaamt. Edoch op de aangewezen plaats bevond zich geen bron, te nauwernood zag zij er eenige vochtigheid. Op een teeken der Dame, maakt zij een klein gaatje in het zand, en er komt op zijn bodem een weinig modderig water. Met de holte der hand

brenkt zij, tot driemaal toe, er van aan hare lippen, zonder er aan te durven raken.

Eindelijk, na een nieuwen oogslag naar de nis, drinkt zij dat walgend mengsel op, bevochtigt vervolgens haar aangezicht er mede. en gaat eenige blaadjes eten, van een kruid, dat daar aan den kant groeide.

* * *

Omtrent dienzelfden tijd, zeide de Dame nog aan Bernadette:

Gij zult voor de bekeering der zondaars bidden... Gij zult den grond kussen voor de bekeering der zondaars.

En men zag het kind op de kniën de helling opkruipen welke zich onder de nis verhief, de woorden herhalende: Boetvaardigheid! boetvaardigheid! boetvaardigheid! Men zag haar hare lippen op den grond drukken.

Sedert dien moest zij meermalen de helling der Grot opstijgen tot boete voor de zondaars, en dikwijls den grond kussen; nog werd haar bevolen te gaan drinken; het water echter was aangegroeid, zij nam in de holte der hand

herha
zonde

De
nadet
slech
er va
harte
niets
vele
haald
den
beves
zoo
niem
Maag
daad
misse
gebet
groot

In
onde
waar
ken
bezat
Ge

herhaalde malen er van en slorpte het zonder moeite op.

* * *

Deze vreemde handelingen van Bernadette bevreemden de menigte, welke slechts later en langzaam den uitleg er van verkreeg, en zelfs godsdienstige harten hinderden. Eenigen zagen er niets dan zinsbedrog of streeken in; vele anderen, beheerscht door dat herhaalde buitengewoon schouwspel, geloofden aan eene goddelijke verschijning en bevestigden openlijk, dat die vrouwe, zoo schoon, zoo glansrijk, zoo goed, niemand anders zijn konde, dan de Maagd en Moeder Gods, en dat inderdaad *Zij* het was. Een grooter getal misschien, twijfelde en wachtte de gebeurtenissen af. Er heerschte een groote strijd van gevoelen.

* * *

Intusschen begonnen de geloovigen onder een te beweren, dat het water, waarvan het jonge dochterken gedronken had, eene bovennatuurlijke kracht bezat.

Geen enkele bron had tot dan toe,

zich bij de Grot geopenbaard, en zie-
daar, nu vloede er eene juist op de
plaats en van af het oogenblik, dat de
handen van Bernadette het zand hadden
los gekrabbd. Men ging water putten
aan de opkomende bron.

Een werkman, Louis Bouriette ge-
heeten, die bij de ontploffing eener mijn
een oog onherstelbaar had verloren,
wiesch zich met dat water, riep de H.
Maagd aan en herkreeg plotseling de
volheid van zijn gezicht.

Een kind, nog zuigeling, dat de
voetjes nog niet gekend had, lag op
den dood. Croisine Duconte, zijne moe-
der, bracht het tegen allen regel van
voorzichtigheid en alle menschelijke hoop
in, naar de Grot, en dompelde het in
den kleinen waterkom der bron. Het
kind herleefde, verliet den tweeden dag
daarna geheel alleen de wieg en liep
zonder eenige hulp. Vele andere kwalen
werden aldus genezen. De mare, dat
er wonderen gebeurde, verspreidde zich
alom.

* * *

Bernardette was getrouw ter aange-
geven plaatse geweest bij de Grot; slechts

twee keeren wachtte zij te vergeefs op de Dame; deze vertoonde zich niet.

Den 4n Maart eindigden de opgegevene 14 dagen. Nooit had de stad Lourdes zoo een uitgebreiden samenloop van menschen gezien. Duizenden en duizenden van nieuwsgierigen verdrongen zich in den omtrek der Massabiella-rots, hoogst begeerig als zij waren, om bij de ontknooping dezer ongehoorde gebeurtenissen tegenwoordig te zijn. Niets buitengewoons kenmerkte de laatste komst der geheimvolle Dame. Het kind aanstaarde in de volle schoonheid harer geestvervoering, bad, dronk aan de fontein, kroop op de knieën de hoogte op, kustte den grond; men gevoelde even als de vorige dagen 's hemels onzichtbare tegenwoordigheid.

DERDE HOOFDSTUK.

MOEILIKHEDEN EN NIEUWE VERSCHIJNINGEN.

De Politie. — De vijandige meening. — 25 Maart. — 5 April. — De Grot gesloten. — Laatste Verschijning. — Eerste mandement van den bisschop van Tarbes. — De Grot heropend. — Bernadette bezocht.

De Verschijning had zich niet genoemd, en men moest gelooven, dat zij verdwenen was, om nooit meer terug te komen.

Het geloof groeide aan. Meer en meer bevestigde de stemme des volks, dat de Dame der Grot, zonder twijfel Maria was. Men vereerde Bernadette als het bevoorrechte kind der H. Maagd en de menigten gingen voort met het bidden bij Massabiella.

Edoch deze godvruchtige meening werd hartstochtelijk tegengewerkt.

Van af de eerste verschijningen beproefde de politie Bernadette door bangmaking te beletten langer naar de rots te gaan. Men dreigde haar en hare ouders met de gevangenis, men onderwierp hen aan een strenge bewaking. Bernadette, het arme en zwakkelijk kind, van 14 jaren, kalm en vol moed, verijdelde de sluwheden en telde al het schrik aanjagen niets. Zij ging, in weerwil der menschen, waarheen God haar riep.

* * *

De vijandige meening beschuldigde haar eene heiligschennende commedie te spelen, om geld af te knevelen of om gerucht te maken; men beproefde haar, voor iemand door zinvang getroffen, of aan zinsbegoocheling lijdend, te laten doorgaan, en later wilde de politie haar onder dat voorwendsel oplichten.

Het waren allen even zoo vele lasteringen. Het kind openhartig en eenvoudig, was tot geene veinzerij in staat, nooit nam zij geld aan noch geschenken, niet tegenstaande de bekoringen harer armoede; en men moest

erkennen dat haar verstand gezond was, en hare verbeelding volmaakt geregeld en helder.

De fontein werd langzaam rijker aan water en bewerkte verbazende genezingen. Om het wonderdadige er van te ontkennen beweerde men, dat het water mineraal-water was. Belachelijke verklaring der plotselinge genezingen, tevens zoo verschillend als de menschelijke kwalen! Het is echter door allen erkend, dat de fontein van Massabiella niets anders is dan gewoon bronwater.

* * *

Bernadette ging dikwijls naar de Grot. Op 25 Maart, feest van Maria-Boodschap, vond zij daar een groote menigte volks. De Dame verscheen haar in denzelfden glorieglans en met dezelfde goedertierenheid. Tegen het einde der extase vroeg het kind haren naam tot tweemaal toe; doch tweemaal glimlachte Zij tegen haar ten antwoord. Zij hield aan. Op dat derde verzoek, glimlacht de Dame wederom, scheidt daarna hare gekruiste handen ter hoogte der ceinture, van elkander, heft dezelve omhoog, voegt ze voor hare borst te

zamen met eene beweging vol goddelijke majesteit en aanvalligheid, en de oogen hemelwaarts geslagen, zeide zij:

Ik ben de Onbevleete Ontvangen, daarna verdween Zij.

Het kind bewaarde deze herinnering van eene andere wereld, doch begreep het woord ONBEVLEETE ONTVANGENIS niet; zij hoorde het voor den eersten keer.

* * *

Maandag 5 April, daags na Paschen kwam Zij, die zich onlangs had bekend gemaakt, wederom terug. De menigte zag op dien dag een schouwspel, dat de verwondering van vroeger deed ten toppunt stijgen. Bernadette, in geheel haar wezen, gekluisterd aan de schoonheid van het *Visioen*, vouwde hare beide handen te zamen, zonder het te merken, boven de kaars, welke zij bij zich had, brandende was en tegen den grond stond. Gedurende langer dan een kwartier uurs, brandde de vlam tusschen de palmen harer teedere kinderhanden, en sloeg tusschen de vingers door. Bernadette, beweegloos, bleef glimlachen tegen het *Visioen*. Een geneeskundige was er bij tegenwoordig. Dadelijk na

de extase, nam hij de handen van Bernadette, en vond ze blank en ongedeerd.

* * *

Voortdurend stroomde een toeloop van menschen naar de Grot; men bad er aanhoudeid; doch het burgerlijk gezag, in de weer om te beletten, dat eene bijgeloovigheid zoude wortel schieten, sloot den toegang der Rots, na advies van den minister van eeredienst gevraagd te hebben, met een planken beschot, en verbood den toegang op straffe van geldboete. Men trotseerde zijn verbod. Er werden processen-verbaal gemaakt en gerechtelijke veroordeelingen hadden plaats.

* * *

Op 16 Juli, feest van Onze Lieve Vrouw van den Berg-Carmel, ging Bernadette bidden, tegenover de Rots, aan den overkant der Gave, en genoot toen nogmaals, maar voor den laatsten keer, het *Visioen* der hemelsche Dame, luisterijker dan ooit.

* * *

De kerkelijke Overheid was tot dien tijd toe aan alles vreemd gebleven. Edoch ten overstaan van zoo vele wondere gebeurtenissen, die bleven voortduren, besloot Mgr. LAURENCE, bisschop van Tarbes, zich in de zaak te mengen. De gebeurtenissen bij de Grot behoorden in de hoogste mate tot het godsdienstig gebied: het kwam den bisschop toe er over te oordeelen. Op het einde van Juli 1858 stelde Zijne doorl. Hoogwaardigheid, bij Mandement eene commissie in van geestelijken en geleerden om de gebeurtenissen nauwkeurig te onderzoeken.

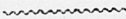
* * *

De afsluiting voor de Massabiella-rots was gehandhaafd geworden, in weerwil der tegenkantingen des volks; in het begin van October werd op bevel des Keizers de Grot wederom geopend en de bedevaart van alle belemmering bevrijd.

* * *

Bernadette had hare Eerste H. Communie gedaan in datzelfde jaar. Sedert de verschijningen, is zij door duizende

van menschen bezocht' geworden en heeft dat kind, met geene buitengewone verstandsvermogens begaafd, en alle glanzende hoedanigheid missend, een onafmetelijk grooten, goeden, invloed uitgeoefend, nergens anders door, dan door hare eenvoudigheid, en dank zij ook, zonder twijfel, den geheimnisvollen invloed, welken God haar toedeelde. Zij gevoelde zich tot het inwendige leven van den religieuzen staat geroepen. Nadat hare zending te Lourdes geheel was afgelopen en zij bij de opening der kapel was tegenwoordig geweest, vertrok zij in Juli 1866 naar het klooster. Thans is zij zuster van Liefde van *Nevers*, altijd even eenvoudig en godvruchtig; zij bekleedt te *Nevers* den post van ziekezuster bij zieke religieusen in het moeder-huis der Congregatie.

VIERDE HOOFDSTUK.

ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES VERHEERLIJKT.

Kerkelijke uitspraak. — Vijf genezingen in 1858. — De kapel en het standbeeld. — Inwijding der onderaardsche kapel. — Tegenwoordige toestand, genezingen, M. Hanquet. — Bekeeringen. — Eene protestante. — Bedevaarten.

De Grot werd al meer en meer be-
roemd, en trok aanhoudend nieuwe
stroomen van pelgrims. Dikwijls zag
men hier en daar een nieuw mirakel
gebeuren. Eindelijk, na lange nauwkeu-
rige onderzoeken, waarbij de Godge-
leerdheid en de Wetenschap alles na-
vorschte, — vooral de verschijningen en
de genezingen, aan het water der Grot
toegeschreven — sprak Zijne doorl.
Hoogwaardigheid de bisschop van Tar-
bes zijn oordeel uit. Hij kondigde in

een Mandement van 18 Januari 1862 af, — dat de DAME, aan Bernadette verschenen, daadwerkelijk was de ONBEVLEKTE MARIA, GODS MOEDER, en wettigde de vereering van ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES.

* * *

De Kerkvoogd liet te gelijker tijd het verhaal van zeven genezingen openbaar maken, allen van het jaar 1858, welke, door de doctoren der Commissie, onder vele anderen, als volstrekt wonderdadig erkend, hem gediend hadden, tot het uitvaardigen van zijn kerkelijke verklaring.

Wij hebben er reeds twee aangestipt: het gezicht teruggegeven aan een werkmans, — een stervend kind tot het leven teruggeroepen.

Zie hier de vijf anderen:

Blaisette Soupenne, van Lourdes, had eene verouderde kwaal aan hare oogen, welke reeds drie jaren alle geneesmiddelen en het gebruik der warme minerale wateren trotseerde. Eene chirurgische operatie werd volstrekt noodzakelijk geoordeeld. Blaisette wiesch zich twee achtereenvolgende dagen bij de

Grot en hare oogen werden volmaakt gezond.

Catharine Latapie-Chouat. uit Lonbajac (Hooge-Pyreneën), had haren arm ontwricht, en was deze, dien ten gevolge, zeer zwak gebleven, twee vingers waren stijf en gesloten. Toegevend aan eene dringende inspraak, gaat zij hare hand in het water der fontein dompe-len. Eensklaps openen zich de vingers en blijven bewegelijk, en de arm herkrijgt al zijne kracht.

Hendrik Busquet uit Nay (Lage-Pyreneën) had, na eene typhuskoorts reeds gedurende twee jaren ter hoogte der borst, gezwollen en wonden, welke soms een wijltjen genezen, altijd wederom terugkwamen, en eindelijk van veront-rustenden aard werden. Hij bidt op ze-keren avond, vóór het slapen gaan, tot Onze Lieve Vrouw van Lourdes, drinkt van het water uit de Grot en bevochtigt zijne gezwollen en wonden er mede. 's Anderendags was alles verdwenen.

Mevr. de Wed. Magdalena Rizan, uit Nay, ontkwam in 1834 aan eenen aan-val van cholera. doch haar lichaam werd er door ontwricht. Zij ging mank, zij had pijn in hare linkerhand, en hare

ledematen waren altijd ijskoud; zij gebruikte nauwelijks iets, had geene spijsverteering, braakte aanhoudend, en viel vaak in onmacht. In 1868 meende men dat zij ging sterven. Zij gaf bloed op, hare gezwollen ledematen krompen te zamen, alle verroering in haar bed was haar onmogelijk.

Zij drinkt van 't water der Grot; op denzelfden oogenblik voelt zij hare hand genezen; men wast met het water heen en weer de zieke deelen van haar lichaam. De kwaal verdwijnt overal, achterevolgens en eensklaps, als het ware verdreven, door het naderende wondervolle vocht. De zieke staat op, eet met volkomen smaak en leeft voort als met een nieuw leven.

De jonge jufvrouw Marie Moreau van Tartas (Landes) was sedert tien maanden lijdend aan oogpijn, en noch de ervarenste behandeling, noch de zeebaden stremden den voortgang. De jonge dochter moest onvermijdelijk en weldra blind worden. Hare familie verneemt de wondervolle genezing van Mevrouw Rizan en begint eene novene tot Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Den eersten avond legde de jonge

zieke bij het slapen gaan, compressen met water van Massabiella op hare oogen. 's Anderendags, bij haar ontwaken had zij geheel haar gezicht terug gekregen.

* * *

Mgr. Laurence kondigde den bouw der kapel aan, welken de H. Maagd zelve op de plaats der verschijningen verzocht had. Hij deed een beroep op de milddadigheid van hen allen, die de glorie der Hemelkoningin hoogschatten. De werkzaamheden begonnen half-October 1862. Het gebouw is geplaatst op de kruin van de rots der Verschijning en de Grot blijft ongedekt voor de opene ruimte.

Den 11 April 1864, wijdde Mgr. de bisschop van Tarbes, te midden van eenen heerlijken toeloop volks, plechtig bij de Grot een wit marmeren standbeeld, de H. Maagd voorstellende, op het oogenblik dat zij zeide. »IK BEN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS'', dat opgericht werd ter plaatse zelve waar hare voeten rustten.

* * *

De onderaarsche Kerk, of *Crypte* der Basiliek werd ingewijd en het Heilige Sacrificie voor den eersten keer bij de Grot opgedragen op 21 Mei 1866, met een luisterrijk feest, waarbij 200 priesters en eene ontelbare menigte van geloovigen toegesneld waren. Sedert dien zijn er missionarissen bij de kapel gevestigd voor de geestelijke bediening der pelgrims.

* * *

De werkzaamheden aan de bovenkerk worden voort gezet, (thans zijn zij voltooid). De toeloop duurt onophoudelijk voort bij de Grot. Maria moedigt denzelfven aan, door het vermenigvuldigen der wonderen voor lichaam en ziel. Het water wordt gevraagd door zieken in alle richtingen en op alle afstanden. Geen week gaat voorbij, waarin men niet verscheidene gunsten uit ver afgelegene oorden aankondigt, als verkregen door het gebruik van dit water, waarin geen natuurlijke kracht gelegen is, maar dat door de aanroeping Onze Lieve Vrouw van Lourdes eene kracht ontvangt, hooger dan eenig ander menschelijk geneesmiddel.

Zie hier eene genezing in België voorgevallen, den 27 November 1869, waarvan de weêrklank groot is geweest in dat Koninkrijk.

Pieter Hanquet uit Luik, aangetast voor 10 jaren, door eene verweeking van het ruggemerg, had langzaam aan, al zijne krachten verloren. Van af 1864, gedurende vijf jaren, verkwijnende hij op zijn legerstede, konde zich niet bewegen en gebruikte niets.

Bij de kwaal van het ruggemerg voegden zich de teering, etterbuilen en eene hardnekkige ontsteking. Zijn lichaam verschroeide, terwijl zijne beenen koud waren als ijs. Het was hem onmogelijk te kunnen rusten. Men bekende, dat hij tegen het einde van het jaar 1869 zoude sterven. Hij wendt zich tot Onze Lieve Vrouw van Lourdes; 's avonds op den 27n November dronk hij water van Massabiella, zijn broeder wascht de zieke plaatsen er mede, beiden roepen de H. Maagd der Grot aan. Op dat oogenblik ondergaat Hanquet ondragelijke folteringen; zijn laatste uur scheen gekomen.

Bij uiterste inspanning om zijn lijden te verzachten, zet hij zijn voet op den

grond; zich vast klemmende aan den beddeplank buigt hij, onder het slaken van smartekreten, zijnen rug wederom recht, die sedert twee jaren krom was als de hoepel eener ton. Anderhalf minuut later loopt hij ongehinderd, geheel genezen, vol van kracht. Al zijne ledematen hadden hunne werking en kracht herkregen. Hanquet geniet het geluk eener volle gezondheid.

Twee doctoren hebben openlijk verklaard, dat deze genezing bovennatuurlijk is. (1)

* * *

Het water is voor de Onbevleete Maagd het middel om de genade tot het hart te laten doordringen; geheime en openlijke bekeeringen zijn aan Haar toe te schrijven. De alleenige aanroeping van Onze Lieve Vrouw van Lourdes heeft vele zielen tot bekeering gebracht. Laat ons een feit aanhalen van het jaar 1870.

Eene oude protestantsche dame uit eene ver afgelegene stad, had altijd

(1) Zie het getuigschrift van Dr. Davreux blz. 44.

wederstand geboden aan de eerbiedige zachtaardige pogingen welke hare katholieke familie aanwendde om haar tot het ware Geloof te brengen. Zij verkeerde in stervensgevaar, en de hoop was verdwenen. Hare dochters namen hare toevlucht tot Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Eene van haar doet de bedevaart en eene novene wordt begonnen. Eenige teekenen van verandering deden de hoop in de dagen der novene herleven. Eensklaps wordt de stervende getroffen, door een straal der genade en vraagt om katholiek te worden. Op denzelfden dag doet zij hare afzwering, ontvangt (*onder conditie*) het H. Doopsel en in hare Eerste H. Communie tevens de Teerspijs op hare reis naar de eeuwigheid. 's Anderendags, 2 Juli, feest Onzer L. Vrouw-Visitatie, ontsliep zij in den Heer.

* * *

Geheele omliggende parochiën komen bijna alle jaren, te voet, naar de Grot, en vormen dan schoone en indrukwekkende processiën. Alle jaren voert de spoorweg in veelvuldige afzonderlijke treinen bij duizenden de verko-

mende bevolking van het platte land en der kleinere steden derwaarts, Bajonne, Bordeaux, Toulouse, Tarbes, Montoban, Auch, Agen hebben schitterende bedevaarten gehouden.

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, biedt voor de plechtigheden der processiën, eene bijzondere aantrekkelijkheid aan.

De H. Mis, Generale Communie, Vespers, Lof, alles heeft plaats voor de Grot der Verschijningen, en bij schoon weder, in de open lucht. De rots leent eene frissche schaduw, de voorbij kronkelende Gave mengt met de godsdienstige gezangen, de harmonie harer bruisende wateren, het omliggende landschap ontvouwt de prachtvolste schildering van boomen, grasvelden en groene heuvelen.

De aanminnigheid der ligging doet de hemelsche herinneringen der Grot nog bewonderenswaardiger en zoeter gevoel opwekken.

* * *

Achttien verschijningen der H. Maagd op hel lichten dag, onder den blooten hemel, bijna allen onder de oogen eener onafzienbare menigte, die de terugkaat-

sing aanschouwde op het gelaat van het Kind — en de H. Maagd, vier jaren na de glorie, waarmede Pius IX Haar door de afkondiging van het leerstuk Harer Onbevleete Ontvangenis omkroond heeft, zeggende in de Grot:

IK BEN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS,
Ziedaar de opkomst

ONZER LIEVE VROUW VAN LOURDES.

De bedevaart naar de Grot knoopt zich derhalve aan, aan de grootste en meest beminde gebeurtenis onzer eeuw. De menschelijke wetenschap wilde haar bij hare geboorte smoren. De oneindige Barmhartigheid heeft gezegevierd.

En thans regeert

ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES,

haar rijk verbreidt zich dagelijks meer en meer uit over het vertrouwen der volkeren, door glansrijke wonderen, en door de onteibare menigte van verborgene genaden. In het aanminnige heiligdom der Grot troost Zij, geneest Zij, zuivert Zij, verovert Zij onze liefde.

De zielen gevoelen aldaar, dat de Hemelkoningin derwaarts gekomen is,

om met ruime hand hare rijkdommen
uit te deelen, en de goddelijke schoon-
heden te openbaren der

ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

S. JOËS DE MATHA,
1873.

A. T. M. G. G.

EN DER

H. O. M. M.

Voc
Nov
L
Lita
Sal
Gel
n
Gel
Gel
e
v
Sch
C
Le
Kl
Li
Aa
Ma
Ge
R
T
N

INHOUD.

	Bldz.
Voorwoord	3
Novene ter eere van O. L. Vrouw van Lourdes.	5
Litanie der Onbevleete Ontvangenis . .	7
Salve Regina.	12
Gebed door den Bisschop van Tarbes met 40 dagen aflat verrijkt	13
Gebed tot O. L. Vrouw van Lourdes .	14
Gebeden bij het hooren der H. Mis ter eere der H. Maagd, gedurende de no- vene	15
Schietgebedjes ter eere der Onbevleete Ontvangenis	33
Lezingen op de negen dagen der novene	34
Kleine Getijden van de Onbevleete Ont- vangenis	78
Litanie ter eere van O. L. Vrouw van Lourdes.	88
Aan Maria	93
Maria naijverig op haar voorrecht. . .	94
Gebeden ter eere der twaalf voorrech- ten der H. Maagd Maria	96
Rozekransje of Kroontje der Onbevleete Ontvangenis	99
Tweede Novene ter eere der Onbevleete Ontvangenis	102
Novene ter voorbereiding voor het feest der Onbevleete Ontvangenis	123

	BLDZ.
Litanie van O. L. Vrouw van Lorette .	134
Rozekransje ter eere van het Onbevleete Hart van Maria	138
Vereeniging der Saturdaysche Felicitatie van het Onbevleete Hart van Maria .	142
De Koren der Felicitanten	145
Gebeden der Felicitatie	148
Broederschap der Onbevleete Ontvange- nis, opgericht in het Heiligdom Lourdes	152
Reglement van de Broederschap der On- bevleete Ontvanging, opgericht te Lourdes	157
Gebed en Belofte van Frankrijk aan de Onbevleete Ontvanging te Lourdes .	162
Toejuichingen gezongen tot O. L. Vrouw te Lourdes	164
Kleine Novene ter eere van O. L. Vrouw van Lourdes ten gebruike voor zieken.	166
Litanie van O. L. Vrouw van Lourdes.	184
Kort verhaal over O. L. Vrouw van Lourdes door een missionaris. . . .	188

LDZ.

134

138

142

145

148

152

157

162

164

166

184

188

